Γ. 89

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΟΜΟΣ Γ΄

1955

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Κ. ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας

Ἡ Α..Μ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς Στρατάρχης Παπάγος, μοὶ ἐνεπιστεύθησαν τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

Διὰ τῆς παρούσης ἐπιθυμῶ νὰ πραγματοποιήσω τὴν πρώτην ἐπικοινωνίαν με ὑμᾶς τοὺς ἀκαμάτους καὶ ἀκοιμήτους φρουροὺς τῆς τάξεως ἡσυχίας καὶ περιουσίας τῶν πολιτῶν.

Ἡ Πατρὶς εἶναι ὑπερήφανος δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τοῦ λαοῦ ἐπετελέσατε κατὰ τοὺς προηγηθέντας κρισίμους χρόνους. Ἐπεδείξατε ὑψηλὴν ἀντίληψιν καθήκοντος καὶ ἀκλόνητον Πατριωτισμόν.

Ἐπιθυμῶ ἐν τούτοις νὰ ὑπογραμμίσω ὅτι ἡ ἀληθὴς ἀποστολὴ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας δὲν ἐξαντλεῖται εἰς ἁπλῆν ἀστυνόμευσιν τοῦ Κράτους.

Εἶσθε βεβαίως, οἱ ἐγγυηταὶ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἀλλὰ κυριώτατα εἶσθε οἱ φορεῖς τῆς εὐνομίας, ἰσοπολιτείας καὶ τοῦ αἰωνίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Εἶσθε ἀκόμη οἱ φορεῖς τῆς γενικωτέρας ἰσχύος καὶ ἡ ἔκφρασις τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς δυνάμεως τῆς Πολιτείας ἐν τῇ καθημερινῇ ἐπαφῇ σας μὲ τοὺς πολίτας. Ὁ τρόπος ἐπίσης μὲ τὸν ὁποῖον ἐκτελεῖτε τὰ καθήκοντά σας, ἀλλὰ καὶ ἡ καθόλου κοινωνικὴ συμπεριφορά σας ἐπηρεάζουν ἀποφασιστικῶς τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ Κράτος.

Ἡ Διεθνὴς ἀναταραχὴ τῶν ὁποίαν διατηρεῖ ὁ κομμουνισμὸς πολλαπλασιάζει τὰς εὐθύνας καὶ τὰ καθήκοντα τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, τόσῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ μοῖρα μᾶς ἐτοποθέτησεν εἰς κρίσιμον γεωγραφικὸν χῶρον.

Εἴμεθα πάντοτε Κράτος μικρόν. Ἀπὸ τῶν Θερμοπυλῶν ὅμως μέχρι τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 καὶ μέχρι τοῦ Γράμμου καὶ τοῦ Βίτσι ἐνικήσαμεν πάντοτε μεγαλυτέρους εἰς ὕλην ἐχθρούς, διότι εἴχομεν ἠθικὴν καὶ ψυχικὴν ὑπεροχήν. Ἡ πίστις εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἰδεώδη, ὁ ἔρως πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν ἦσαν τὰ ἀκατάλυτα ὅπλα τῶν νικῶν μας.

Ἰδοὺ ὅθεν τὶ ὀφείλομεν νὰ διατηρήσωμεν καὶ νὰ καλλιεργήσωμεν εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τὸν λαόν. Θὰ ἐφαρμόζωμεν τὸν Νόμον μὲ ἄτεγκτον ἀντίληψιν καὶ θὰ πλήττωμεν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς τάξεως μὲ ἄτρομον χεῖρα, ἀλλὰ δὲν θὰ ἀδικοῦμεν, δὲν θὰ φατριάζωμεν, δὲν θὰ χαριζώμεθα.

Διὰ τῆς Πολιτείας μας θὰ πείθωμεν καὶ τὸν πληττόμενον ἀκόμη ὅτι δικαίως ἐπλήγη, πάντων δὲ τῶν ἀδικουμένων θὰ εἴμεθα συμπαραστάται καὶ βοηθοί.

Τότε θὰ δυνάμεθα νὰ μὴ συγχέωμεν τὴν πικρίαν τῶν δυστυχούντων μὲ τὴν ἀνατρεπτικὴν ἰδεολογίαν. Γνωρίζομεν καλῶς τὰς ὑλικὰς δυσκολίας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐπιτελεῖτε τὸ σκληρὸν καὶ ὑψηλὸν ἔργον σας.

Μὴ λησμονῶμεν ὅμως δύο τινά : Πρῶτον ὅτι ὑπὸ τὰς ἰδίας ὑλικὰς δυσκολίας τελεῖ ἡ πλειονότης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ δεύτερον ὅτι δὲν ἦτο ἡ ἀδιαφορία ἀλλὰ ἡ ἀδυναμία τοῦ Κράτους, ἐκεῖνο, ὅπερ ἠμπόδισε τὴν ἄρσιν τῶν ὑλικῶν δυσκολιῶν σας. Σᾶς ὑποσχόμεθα ὅμως ὅτι παράλληλος ἀνάλωσις τῶν προσπαθειῶν μας, θὰ ἔχῃ ὡς ἐπιδίωξιν τὴν βελτίωσιν τῶν ὑλικῶν συνθηκῶν σας.

Ὑποσχόμεθα ὅτι ἡ δικαιοσύνη θὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἀπαρασάλευτον μέτρον τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμοποιήσωμεν ἐν τῷ διοικεῖν.

Ἀξιῶ ὅμως παραλλήλως ἀπὸ πάντας προσήλωσιν εἰς τὸ καθῆκον.

Ἡ παροῦσα μου ἂς μὴ θεωρηθῇ ὡς μία τυπικὴ ἐκδήλωσις ὀφειλομένη εἰς τὴν καθιερωμένην συνήθειαν. Σᾶς παρέχω δι' αὐτῆς εἰς γενικὰς γραμμὰς τὸ πνεῦμα ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἔρχομαι νὰ ἐκτελέσω τὸ καθῆκον μου καὶ ν' ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Στρατάρχου Παπάγου. Ἀξιῶ ὅθεν νὰ ἐγκύψητε μετὰ προσοχῆς καὶ νὰ κατανοήσητε τὴν ἀκριβῆ οὐσίαν τοῦ περιεχομένου ταύτης, ὅτε θὰ ἔχωμεν συννενοηθῇ καὶ τὸ ἔργον μας θὰ εἶναι εὐκολώτερον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20-12-1954

ΕΥΑΓΓ. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
Ἐγκύκλιος κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν	
Τὸ Νέον Ἔτος 1955, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'.	1885
ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ	
Ἡ Ἀστυνομία κατὰ τὴν κατοχὴν **(1941—1944)**, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'. (συνέχεια)	1887
ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ	
Ἡ γνωμάτευσις τῶν τροφίμων, ὑπὸ κ. Σπύρου Γαλανοῦ, τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Χημείας τῶν τροφίμων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, μέλους τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων	1881
ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ	
Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς, κατὰ τὸν νέον Ποινικὸν Κώδικα (Ἄρθρα 299—307 Π.Κ.), ὑπὸ κ. Δημ. Ντζιώρα Ὑπαστυνόμου Α'.	1888
ΑΝΗΛΙΚΟΙ	
Ἀστυνομία Ἀνηλίκων, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'.	1893
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, ὑπὸ ἀστυφύλακος κ. Π. Γιολδασέα	1899
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ	
«Ἀστυνομικὰ Χρονικά», τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου Παντελεήμονος Φωστίνη	1900
ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ	
«Τὰ τελευταῖα βήματα», ὑπὸ ἀστυφύλακος κ. Χαρ. Σταμάτη	1902
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΟΣ	
Ἡ μετάνοια τοῦ κομμουνιστῆ	1906
ΔΙΑΦΟΡΑ	
Εὐάγγελος Καλαντζῆς, Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν (Δημοσίας Ἀσφαλείας) . . .	1913
Πρωτότυπος πλαστογραφία χαρτονομισμάτων	1914
ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ	
Ναρκό, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρκαδιανοῦ (συνέχεια)	1915
ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ	1919

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφεῖα Ἀδελφῶν ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 42—Ἀθῆναι

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΓΡΙΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1955 | ΤΕΥΧΟΣ 40ΟΝ

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1955

«Ἀπευθύνω ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει θερμὸν χαιρετισμὸν καὶ τὰς καλλιτέρας μου εὐχὰς πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, τοὺς διαβιοῦντας εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὴν ξένην.

Ἡ ἀνθρωπότης εἰσέρχεται εἰς τὸ Νέον Ἔτος ὑπὸ συνθήκας πολὺ πλέον εὐοιώνους ἀπὸ πέρυσιν. Ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἐν ἐκκρεμότητι τὰ μεγάλα διεθνῆ μεταπολεμικὰ προβλήματα, ἀλλὰ ὑπάρχει παντοχοῦ ἀποδεδειγμένη ἡ καλὴ θέλησις, ἔχει δὲ ἤδη ἡ ἀνθρωπότης εἰσέλθει εἰς τὸν δρόμον ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων αὐτῶν.

Εἶμαι εὐτυχὴς διότι καὶ ἡ Πατρίς μας εἰσέρχεται εἰς τὸ Νέον Ἔτος ὑπὸ συνθήκας, αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλουν αἰσιοδοξίαν. Ἡ Χώρα μας, διοικουμένη δημοκρατικῶς, καὶ μὲ ὅλας τὰς ἐγγυήσεις ἀδιαταράκτου δημοκρατικοῦ βίου διὰ τὸ μέλλον, ἀκολουθεῖ σταθερὰν ὁδὸν προόδου.

Αἱ Ἐθνικαί μας Ἔνοπλοι Δυνάμεις εἶναι πάντοτε τὸ καύχημα τῆς Πατρίδος καὶ ἰσχυροτάτη ἐγγύησις ἀσφαλείας αὐτῆς καὶ τῶν ἀδελφῶν Ἐθνῶν τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου.

Ἡ σταθερότης τοῦ ἐθνικοῦ μας νομίσματος, ἡ ἀποδεδειγμένη συνεχὴς αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ὁ ὀρθὸς προγραμματισμός, ὁμοῦ μὲ δικαίαν κοινωνικὴν ἀντίληψιν, ἀποτελοῦν τὰς καλλιτέρας ἐγγυήσεις διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ.

Ἡ κρατικὴ μηχανή, ἰδίως δὲ ὁ θεσμὸς τῆς αὐτοδιοικήσεως, ἐπιτελοῦν καθημερινῶς μεγάλας προόδους.

Γνωρίζω ὅτι ὑπάρχουν περιοχαὶ τῆς Χώρας καὶ τμήματα τοῦ πληθυσμοῦ τὰ ὁποῖα καὶ σήμερον ὑστεροῦν λίαν αἰσθητῶς εἰς οἰκονομικὴν ἐξέλιξιν καὶ πρὸς τὰ ὁποῖα δέον

ἰδιαιτέρως νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν της καὶ τὴν στοργήν της ἡ Ἑλλάς. Ἐπίσης ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς Χώρας ἀπὸ τοῦ τέρματος τοῦ συμμοριτοπολέμου καὶ ἐντεῦθεν, παρ' ὅλας τὰς ὑπαρχούσας δυσκολίας καὶ συνθήκας, τὰς ὁποίας δύναμαι νὰ γνωρίζω καλῶς, ὑπῆρξε ἀξιόλογος. Εἶμαι ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὸ μέχρι σήμερον ἐπιτελεσθὲν ἔργον καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ἐξέλιξίς του μὲ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ Νέον Ἔτος θὰ λάβῃ ἔτι ταχύτερον ρυθμόν.

Ἂς μὴ παρασυρώμεθα ἀπὸ τὴν κληρονομικὴν τάσιν κριτικῆς, τὴν ὁποίαν ἔχομεν οἱ Ἕλληνες. Ἡ ἰδιότης αὕτη δημιουργεῖ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους ἀπατηλὴν ἐντύπωσιν ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν Πραγμάτων, κατωτέραν τῆς πραγματικότητος, καὶ ἀδικοῦσαν τοὺς ὑπευθύνους. Συγχρόνως ὅμως ἡ κριτικὴ αὕτη διάθεσις ἀποτελεῖ καὶ προτέρημα διότι ὠθεῖ πρὸς τὴν πρόοδον.

Μὲ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ Νέον Ἔτος, ἂς ἀνασκοπήσωμεν τὸ παρελθόν, ὅλοι μαζὶ καὶ ἕκαστος χωριστά. Ἂς ἴδωμεν τὰ τυχὸν σφάλματά μας καὶ τὰς ἀδυναμίας μας καὶ ἂς ἀναμοχλεύσωμεν τὸν σπινθῆρα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς δημιουργίας μὲ τὸν ὁποῖον ὁ Πανάγαθος Θεός, ἐν τῇ ἀπείρῳ Του σοφίᾳ, ἔχει ἐφοδιάσει ὅλα τὰ τέκνα Του. Ἂς λάβωμεν ἕκαστος τὰς ἀποφάσεις του διὰ τὸ ἔργον του καὶ διὰ τὴν συμπεριφοράν του κατὰ τὸ ἀρχόμενον Ἔτος. Καὶ ἂς τὰς τηρήσωμεν.

Ἡ Ἑλλὰς διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ὀργανώσεως δύναται νὰ γίνῃ πλούσιος τόπος. Ἂς μὴ λησμονῶμεν τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, τὸ ὁποῖον τοσάκις ἀπέδειξαν οἱ Ἕλληνες, προσφέροντες εἰς τοὺς ἄλλους ὅ,τι καλλίτερον ἔχομεν.

Δέον νὰ ἔχωμεν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει διὰ τὸ μέλλον μεγάλην καὶ ὑψηλὴν ἀποστολὴν εἰς τὸν Κόσμον, τὸν Κόσμον ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ ἀνάγκην ἑνὸς νέου μηνύματος ἐλπίδος καὶ ἀσφαλείας, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ εἶναι μήνυμα Ἑλληνικόν.

Εὔχομαι ἀπὸ βάθους καρδίας εἰς τὸν λαόν μου εὐτυχίαν, ἀγάπην καὶ πρόοδον».

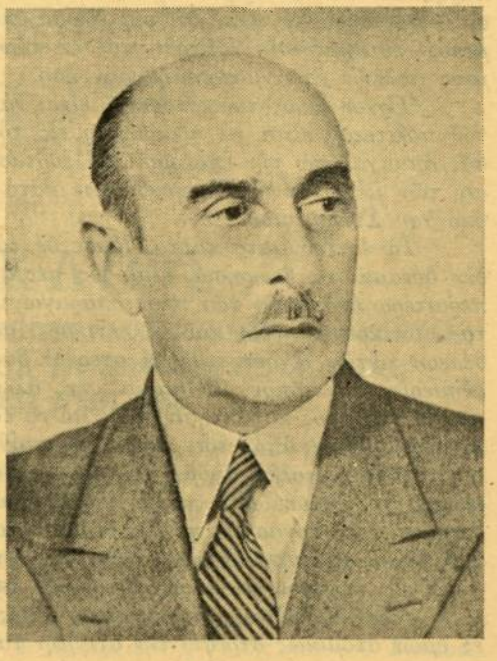
ΠΑΥΛΟΣ Β.

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΑΛ. ΠΑΠΑΓΟΥ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1955

«Μοῖρα σταθερὰ καὶ ἀγέρωχος τῆς Πατρίδος μας εἶναι νὰ γράφῃ Ἱστορίαν. Νὰ πράττῃ Ἱστορίαν.

Τῆς μοίρας αὐτῆς τὴν εὐθύνην ὁ Ἕλλην ποτὲ δὲν ἐζήτησε νὰ ἀποφύγῃ καὶ δὲν ἐφάνη ἁπλῶς πάντοτε ἄξιός της. Τὴν ὑπερηκόντισε τόσον, ὥστε νὰ μὴ πλάθῃ Ἱστορίαν ὡς ὄργανον πεπρωμένου, ἀλλ' ὡς ἐμπνευστής.

Τὸ χρονικὸν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὑπῆρξεν ἄλλοτε χῶρος ἀποκλειστικῶς δικός του. Σήμερον—εἰς μίαν ἐποχήν, τὴν ὁποίαν πολλοὶ ἀρέσκονται νὰ ὀνομάζουν πεζὴν—ὅτε ὁ χῶρος αὐτὸς ἀνήκει εἰς ὅλα τὰ Κράτη τοῦ πολιτισμένου κόσμου, πάλιν ὁ Ἕλλην προπορευόμενος τοποθετεῖ τὰ ὁρόσημα, τοὺς τίτλους καὶ τὰ κεφάλαια τῆς κοινῆς πλέον Ἱστορίας μας.

Διότι οὕτω, φαίνεται, τὸ ἠθέλησεν ὁ Παντοδύναμος, αἱ πράξεις τῶν Ἑλλήνων, εἴτε εἰς κορύφωμα δόξης ὁδηγοῦν τὴν Πατρίδα των, εἴτε εἰς ἁπλῆν ἐκτέλεσιν καθήκοντος ἀνάγονται, νὰ ἔχουν πάντοτε ἔννοιαν παραδείγματος.

Τὸ 1940, τὸ 1945, τὸ 1949 ὑπῆρξαν νῖκαι—ὁρόσημα καὶ διδάγματα. Εἶπον ὅμως προηγουμένως, ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι στιγμαὶ τῆς χώρας μας παραδειγματίζουν, διότι οὐδεὶς δύναται ποτὲ νὰ λησμονήσῃ τῶν Μακεδονικῶν ὀχυρῶν τὴν ἐπικὴν ἄμυναν τὸ 1941 ἢ τὴν κατὰ τὴν ἐχθρικὴν κατοχὴν ἀνυπότακτον καὶ ὑπερήφανον στάσιν τῶν Ἑλλήνων.

Τοῦ γενναιόφρονος αὐτοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος μὲ ἴσην ἀνδρείαν, σεμνότητα καὶ καρτερίαν γνωρίζει νὰ νικᾷ ἢ νὰ στερῆται, εἶχον τὴν ὑψίστην τιμὴν νὰ ἡγοῦμαι, ὑπὸ τὴν θερμουργὸν σκέπην τῶν σεπτῶν ἡμῶν Βασιλέων, εἰς δύο κρισίμους τῆς Ἱστορίας του καμπάς. Καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἴδιος λαός, ὁ ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀγωνισθεὶς καὶ μαρτυρήσας χάριν τῶν αὐτῶν πάντοτε ἠθικῶν ἀρχῶν καὶ πνευματικῶν ἐπιδιώξεων, μὲ ἐκάλεσε πάλιν νὰ τεθῶ ἐπὶ κεφαλῆς του εἰς μίαν ἄλλην προσπάθειαν διάφορον ἐντελῶς, ὄχι ὀλιγώτερον νόμιμον ὅμως καὶ εὐγενῆ. Τὴν προσπάθειαν τῆς ἐπουλώσεως τῶν τραυμάτων του καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἐν εἰρήνῃ ἐπιβιώσεώς του.

Ὅτε, πρὸ δύο ἐτῶν, ἀνελάμβανον νὰ φέρω εἰς πέρας τὴν ἀποστολὴν ταύτην, εἶχον πλήρη καὶ σαφεστάτην ἐπίγνωσιν τόσον τοῦ βάρους τῆς εὐθύνης, ὅσον καὶ τῆς τραχύτητος τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου. Οὔτε τὸ παρελθόν μου ὅμως, οὔτε ἡ ἔννοια τῆς τιμῆς ποὺ μοῦ ἐγένετο ἐπέτρεπον νὰ ὀρρωδήσω. Εἶχον εἰς τὴν καρδίαν τὴν πίστιν πρὸς ὑμᾶς καὶ τὴν ἀγάπην τῆς Πατρίδος μου, εἰς δὲ τὸν νοῦν, τὴν θέλησιν νὰ καταστήσω πραγματικότητα τοῦ ἀρχαίου σοφοῦ τὸν λόγον: **«Τρία δὲ τινὰ χρεῖ ἔχειν τοὺς μέλλοντας ἄρξειν τὰς κυρίας ἀρχάς. Πρῶτον μὲν φιλίαν πρὸς τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν, ἔπειτα δύναμιν μεγίστην τῶν ἔργων τῆς ἀρχῆς· τρίτον δὲ ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην ἐν ἑκάστῃ πολιτείᾳ, τὴν πρὸς τὴν Πολιτείαν.»**

Νῦν, εἰς τὸ τέρμα τῆς δυσβάτου ὁδοῦ ποὺ διενύσαμεν κατὰ τὸ λῆγον ἔτος καὶ εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ 1955, δύναμαι νὰ σᾶς καταστήσω κοινωνοὺς τῆς ἀκλονήτου πεποιθήσεώς μου, ὅτι οὐδεμία ἀπολύτως πιθανότης ἀποτυχίας μας εἰς τὸν εἰρηνικὸν ἀγῶνα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς Πατρίδος μας ὑφίσταται πλέον. Ὁ κίνδυνός της παρῆλθεν. Ὅπως παρῆλθε σχεδὸν καὶ τῶν θυσιῶν ἡ δύσκολος ἐποχή. Διότι θυσίας σᾶς εἶχον προαναγγείλει, δὲν σᾶς ἔδωσα ὑποσχέσεις. Καὶ ἐν τούτοις καὶ τῶν θυσιῶν μέρος—εὐτυχῶς—δὲν ἐζητήθη καὶ ἐκ τῶν μὴ δοθεισῶν ὑποσχέσεων τὰ ἀντικείμενα πολλῶν ἐπραγματοποιήθησαν ἤδη.

Ἔργον ὅμως τοῦ ἱστορικοῦ εἶναι νὰ ἀναδράμῃ εἰς τὸ παρελθόν, ὅσον χρέος τοῦ πολιτικοῦ εἶναι νὰ προσβλέπῃ εἰς τὸ μέλλον. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, δὲν θὰ σᾶς ἀπασχολήσω τὴν ἐπίσημον καὶ ἑορταστικὴν ταύτην ἡμέραν μὲ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντων κατὰ τὴν διετῆ διακυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ Συναγερμοῦ.

Τὰ ἐπιτεύγματα ταῦτα, ἰδίως δὲ τὰ εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα ἀναγόμενα, δὲν δύναμαι νὰ θεωρήσω, εἰμὴ ὡς μέσα, ὡς θεμελιώδεις προϋποθέσεις, διὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς χώρας καὶ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν προϋποθέσεων αὐτῶν, ἔχουν τεθῆ αἱ στερεαὶ βάσεις, ἐφ' ὧν θὰ οἰκοδομηθῆ ἡ μέλλουσα εὐημερία τοῦ τόπου. Βαθμιαία μέν, ἀλλὰ σταθερά, θὰ εἶναι ἡ πρὸς τὰ ἐμπρὸς πορεία μας πρὸς κατάκτησίν της. Διὰ νὰ εἶναι ὅμως ἡ βελτίωσις σημαντική, ἀπαιτοῦνται ἠρεμία ἀπόλυτος, κοινὴ προσπάθεια ὅλων μας καὶ πίστις θερμή.

Μένουν πολλὰ ἀκόμη νὰ γίνουν. Διὰ τὴν πραγματοποίησιν αὐτῶν, ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ Νέου Ἔτους, σᾶς καλῶ ὅπως συνεχίσητε τὴν στενὴν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συνεργασίαν, μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι τὸ προϊὸν τοῦ κόπου σας εἰς ὑμᾶς τοὺς ἰδίους θὰ ἐπανέλθῃ, ἀσφαλιζομένης οὕτω τῆς καλλιτέρας αὔριον ποὺ δικαιοῦσθε, μέσα εἰς τὴν συνέχειαν τῆς ἱστορικῆς πορείας τοῦ Ἔθνους μας.

Πρὸς τὸ Ἔθνος, δηλαδὴ πρὸς ὅλους ὑμᾶς ὁμοῦ, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν ἀτομικῶς στρέφω τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν πλήρη στοργῆς σκέψιν μου καὶ σᾶς εὔχομαι ἀπὸ καρδίας μακροημέρευσιν, ὑγείαν καὶ χαρὰν διὰ τὸ Νέον Ἔτος 1955».

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Στρατάρχης Ἀ. ΠΑΠΑΓΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. Ι. ΝΙΚΟΛΙΤΣΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1955

«Ἀπευθύνων πρὸ ὑμᾶς ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει, εὔχομαι τοῦτο ἰδιαιτέρως εὐτυχὲς δι' ὑμᾶς καὶ τὰς οἰκογενείας σας καὶ ἐπιτυχὲς διὰ τὸ ἔργον ὅλων σας, χάριν τῆς εὐημερίας καὶ ἀσφαλείας τῆς Ἑλληνικῆς μας Πατρίδος, ἐπ' ὠφελείᾳ ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Εἴθε ἡ μετ' ἀφοσιώσεως προσήλωσις εἰς τὸ καθῆκον καὶ ἡ ἀδιαμφισβήτητος ἱκανότης ὑμῶν ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς ὑψηλῆς καὶ ἐπιμόχθου ὑπηρεσίας σας, νὰ ἐμπνέουν καὶ κατὰ τὸν ἀνατέλλοντα Νέον χρόνον τὸ φρόνημα καὶ τὰς καρδίας ὅλων ὑμῶν, καθισταμένων οὕτως ἔτι μᾶλλον ἀξίων τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ εἰς τὰς ἀθανάτους Ἑλληνικὰς παραδόσεις ἀφωσιωμένου Λαοῦ μας».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1954

Ὁ Ὑπουργὸς

Ι. ΝΙΚΟΛΙΤΣΑΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ (ΔΗΜ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ) κ. ΕΥΑΓΓ. ΚΑΛΑΝΤΖΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1955

«Εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Λαῶν καὶ τῶν ἀτόμων ἡ Λύσις καὶ ἡ Ἀνατολὴ τῶν ἐτῶν, ἀποτελοῦν σταθμὸν μὲν ἀναμνήσεως, ἀπολογισμοῦ καὶ ἐλέγχου τοῦ παρελθόντος, ἀφετηρίαν δὲ νέων ἐξορμήσεων πρὸς τὸν ἀέναον δρόμον τῆς ἀνθρωπίνης ἐξελίξεως καὶ προόδου.

Οἱ σημερινοὶ χρόνοι—χρόνοι ἀποφασιστικῆς συγκρούσεως τῶν Δυνάμεων τοῦ ἀγαθοῦ πρὸς τὸ κακὸν—τοποθετοῦν «Θεία Βουλήσει» καὶ πάλιν τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Φυλήν μας εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ, ὅπου ἀντὶ Γιγάντων καὶ Τιτάνων, μάχονται αἱ δυνάμεις τῆς Ὕλης καὶ τοῦ Σκότους, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς φάτνης τῶν ἀλόγων καὶ τὸ λίκνον τῆς Χριστιανωσύνης ἀπὸ ὅπου ἀναβρύει τὸ ἀληθὲς νόημα τῶν ἠθικῶν Κανόνων τῆς ἀνθρωπίνης Κοινωνίας.

Καὶ ἐνῷ ἡ πατρίς μας προμαχεῖ εἰς τὴν γνώριμον πρὸς Γολγοθᾶν ἀτραπόν της, αἱμοδοτοῦσα τὸν ὀργανισμὸν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ ποτίζουσα τὸ Λένδρον τῆς Ἐλευθερίας, σεῖς ἀκάματοι ἀθληταί, καὶ ὁδηγοὶ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀρετῆς, ποιμένες ἀγραυλοῦντες ἐπὶ τὴν φυλακὴν τοῦ ποιμνίου, δύνασθε μὲ ὑπερηφάνειαν νὰ στρέψητε πρὸς τὰ ὀπίσω διὰ νὰ θεωρήσητε τὸ παρελθόν, ἀλλὰ καὶ τὰ πεπραγμένα τοῦ 1954, διότι καὶ ἡ περίοδος αὕτη τῆς ἱστορίας σας, εἶναι κατάφορτος ἀπὸ πράξεις καταδηλούσας ὀρθὴν ἀντίληψιν περὶ τῆς ἀποστολῆς σας.

Τὸ καλὸν παρελθὸν προσφέρεται εἰς πάντας ὡς πηγὴ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀν-

τλοῦνται αἱ νέαι δυνάμεις διὰ νὰ τανύσουν τὰ ὄργανα τοῦ Κράτους καὶ ὁλόκληρος ὁ Λαός, τὰς πτέρυγας τῆς θελήσεώς των πρὸς νέους ἀγῶνας.

Εἰδικώτερον τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ὅταν θὰ ροδίζῃ ἡ αὐγὴ τοῦ 1955 ἔχουν νὰ ἀντλήσουν ἀπὸ τὴν δεξαμενὴν τῆς Ἐθνικῆς συνειδήσεως τὸν πλοῦτον τῶν ὑποθηκῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ προσδιορίζουν τὸ πλαίσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιδιώξουν νὰ ὑπηρετήσωσι τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Σήμερον, χάρις εἰς τοὺς γνωστοὺς ἐπικοὺς ἀγῶνας Λαοῦ καὶ Στρατοῦ, ὑπὸ τὴν ἱστορικὴν καθοδήγησιν τῶν λαοφιλῶν Βασιλέων μας καὶ τὴν ἡγεσίαν τοῦ τετιμημένου Στρατάρχου μας, ἡ Πατρὶς εἶναι ἐλευθέρα καὶ ἰσχυρὰ ἀγωνιζομένη διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Λαοῦ.

Πέραν ὅμως ἀπὸ τὸν λαμπρὸν οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐγγὺς τῶν συνόρων μας, εἰς τὸν ὁρίζοντα ποὺ διαγράφει ἡ ὁμίχλη τοῦ Βορρᾶ, συνεχῶς χαλκεύονται συνθήματα ἀπατηλὰ καὶ σφυροκοποῦνται παντὸς εἴδους ὅπλα μὲ παράλληλον προσπάθειαν ἀποκρύψεώς των ἐντὸς τοῦ ἀπατηλοῦ μανδύου τῆς «Εἰρηνικῆς συνυπάρξεως». Ἡ διάψευσις καὶ ἡ ἀπόκρουσις αὐτῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας εἶναι καὶ ἔργον ὑμῶν. Ἀπὸ μιᾶς μάλιστα ἀπόψεως ὁ ρόλος σας εἶναι ρόλος πρωταγωνιστῶν. Σεῖς εἶσθε οἱ φύλακες τῆς Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, διότι, «**ἀδύνατον τῶν ἔξω τῆς πόλεως κρατεῖσαι Πολεμίων, ἐὰν μὴ τοὺς ἔσω κολάσητε**».

Ὁ Καινούργιος χρόνος, ἀνοίγει τοὺς ὁρίζοντάς του μὲ εὐρεῖαν τὴν ἀποστολήν σας. Ὁ Στρατάρχης καλεῖ ὅλους μας ἀπὸ ἡμῶν πρῶτον μέχρι τοῦ τελευταίου ὁπλίτου καὶ ἀστυφύλακος, ἀπὸ τῶν ἀκραίων Σταθμῶν τῆς Θράκης καὶ τῆς Ἠπείρου μέχρι τῆς Λωδεκανήσου, εἰς τὴν ἔπαλξιν τοῦ καθήκοντος.

Καλούμεθα κυρίως νὰ διεκδικήσωμεν μὲ ἔργα καὶ πράξεις, τὴν πλήρη ἐμπιστοσύνην τοῦ Λαοῦ, Λαοῦ ὁ ὁποῖος ὅταν καλῶς ὁδηγεῖται, ἀνέρχεται εἰς τὸ κορύφωμα τῆς θυσίας ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ, ἀφοῦ πτερώνει φρόνημα τὸ ὁποῖον μετεωρίζει τὸν λογισμόν του εἰς τὰ ΟΧΙ τοῦ 1940—41 καὶ εἰς τὸν Γράμμον καὶ τὸ Βίτσι.

Ὑπ' αὐτοὺς τοὺς οἰωνοὺς καὶ μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ ὑψηλόν σας φρόνημα καὶ τὴν ὀρθὴν ἀντίληψίν σας περὶ τοῦ καθήκοντος, χαιρετίζω τὴν Ἀνατολὴν τοῦ Νέου Ἔτους καὶ εὔχομαι ὁλοψύχως πᾶσαν ἀτομικὴν καὶ οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ὑπόσχομαι νὰ μὲ εὕρηται συμπαραστάτην σας συνειδητὸν καὶ σκαπανέα τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς σας ἐξυψώσεως».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1954
Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ κ. Θ. ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1955

Εἶμαι ἰδιαιτέρως εὐτυχὴς διότι ἡ ἀνατολὴ τοῦ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ, μοὶ παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀπευθύνω εἰς σᾶς τοὺς κ.κ. ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἀδιακρίτως βαθμοῦ, θερμοτάτας εὐχὰς διὰ τὴν προσωπικὴν καὶ οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν σας. Εἶμαι ἐπίσης εὐτυχὴς διότι μοὶ παρέχεται ἡ εὐχαρίστησις νὰ ἐξάρω τὴν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὅλως ἐπιτυχῆ ἀπόδοσιν τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀστυνομικῆς δραστηριότητος καὶ νὰ διαπιστώσω ὅτι ἡ ἀκάματος φιλοπονία σας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἄκρως ἐπιτυχῆ ἄσκησιν τῆς ἀστυνομεύσεως, ἀπετέλεσαν ἰσχυροτάτους παράγοντας, διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης ἀτμο-

σφαίρας, μὲ τὴν ὁποίαν περιβάλλει ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία τὸ Λαμπρὸν Σῶμα μας.

Εὑρισκόμενος μαζί σας ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἔζησα τὰς καλὰς καὶ δυσκόλους στιγμάς.

Ἀναπολῶν τὸ μακρότατον τοῦτο χρονικὸν διάστημα, σκέπτομαι μὲ πόσας θυσίας, μὲ πόσους κόπους καὶ δοκιμασίας ἐκερδίσατε τὴν λαμπρὰν θέσιν τὴν ὁποίαν ἔχετε εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Καὶ δικαίως. Διότι εἰς οὐδεμίαν τῶν δυσκόλων στιγμῶν καὶ τῶν τραγικῶν δοκιμασιῶν τῆς Φιλτάτης Πατρίδος, ὑπελήφθητε καὶ οὐδέποτε διαψεύσατε τὰς ὑφ' ὑμῶν προσδοκίας τῆς Πολιτείας καὶ τῶν Προϊσταμένων σας. Ἡ ἐπιμονή σας καὶ ἡ ἀγάπη σας εἰς τὸ ἐπάγγελμα, σᾶς ἔδωσαν τὴν μεγάλην ἱκανοποίησιν νὰ καταστήσητε τὴν Ἀστυνομίαν μας πραγματικὸν φύλακα τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν, ὥστε οὐδεμία ἐγκληματικὴ πρᾶξις νὰ καλύπτεται ἀπὸ τὸν πέπλον τοῦ μυστηρίου καὶ ἡ κεραυνοβόλως ἐπιτυχής σας ἐνέργεια εἰς ἑκάστην δεδομένην περίπτωσιν νὰ δημιουργῇ τὸ δέος εἰς τοὺς κακοποιοὺς καὶ τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην δι' ὑμᾶς καὶ τοὺς πολίτας.

Εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς ἡ δρᾶσις σας ὑπῆρξε ἀξιέπαινος καὶ δύναμαι μετὰ πεποιθήσεως νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι ἐλάχιστα ἔχετε νὰ ζηλεύσητε ἀπὸ τοὺς ξένους συναδέλφους σας.

Αἱ ἐπιτυχίαι ὅμως τὰς ὁποίας ἐσημειώσατε καὶ τὰ λαμπρὰ προσόντα τὰ ὁποῖα διαθέτετε δὲν πρέπει νὰ θεωροῦνται ἀρκετὰ διὰ τὴν μελλοντικὴν ἐπαγγελματικήν μας ἐξέλιξιν.

Διότι ἡ τελειοποίησις καθ' ἑκάστην τῶν μέσων τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος ἐπιβάλλει τὴν συνεχῆ παρακολούθησιν καὶ τὰ νέα καὶ ἄγνωστα καὶ μέχρι πρό τινος κατὰ τῆς Πατρίδος ἐγκλήματα, ἀπαιτοῦν, λόγῳ τῆς σατανικότητος μὲ τὴν ὁποίαν παρασκευάζονται, κόπους, μόχθους, πνευματικὴν ὀξύνοιαν καὶ αὐτοθυσίαν διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν.

Διὰ τὴν πλήρη ὅμως καὶ ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκομεν πρέπει νὰ ἐνθυμούμεθα καὶ εἰς τὸ μέλλον ὡς μέχρι τοῦδε τὸν κύριον καὶ ἀπαραίτητον παράγοντα ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ διατήρησις τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως τοῦ κοινοῦ.

Ἄνευ αὐτῆς οὐδεμία ἐπιτυχία θὰ ἔχῃ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν της καὶ οὐδεμία θυσία θὰ ἔχῃ τὴν ἀνάλογον ἀναγνώρισιν. Ἡ ψυχική μας μὲ αὐτὸ ἐπαφὴ εἶναι ἀπαραίτητος. Τοῦτο θὰ τὸ ἰσχυροποιήσωμεν μὲ τὴν ἔτι πρόθυμον καὶ ἀβίαστον αὐτοῦ ἐξυπηρέτησιν διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ποτέ, ὅτι εἴμεθα ὑπηρέται τοῦ κοινοῦ καὶ ἡ ἐπίγνωσις τῆς τοιαύτης μας ἰδιότητος ὑπὸ τὴν καλήν της ἔννοιαν πρέπει νὰ εἶναι ὁ ρυθμιστὴς τῶν μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτοῦ σχέσεων.

Ἡ πρὸς τὸν πολίτην ἀγάπη μας, ἡ εὐγενὴς πρὸς αὐτόν, εἰς οἱανδήποτε τάξιν ἀνήκοντα συμπεριφορά μας, ἡ συμπάθεια καὶ ἡ συμπαράστασίς μας, πρὸς τὸν φτωχὸν καὶ ἀδύνατον, εἶναι τὰ προταρχικὰ στοιχεῖα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἀποδείξωμεν τὴν ψυχικήν μας καλλιέργειαν.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ τὸ σημεῖον τοῦτο ἰδιαιτέρως θὰ προσέξωμεν διὰ νὰ δικαιώσωμεν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν ἐπὶ τοῦ Σώματος ἐμπιστοσύνην τῆς Κυβερνήσεως τῆς κατὰ τόσον πανηγυρικὸν τρόπον ἐπιδειχθείσης ὡς καὶ τὰς προσδοκίας ἐφ' ἡμῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Μὲ τὴν πεποίθησιν δὲ αὐτὴν σᾶς ἐπαναλαμβάνω τὴν θερμὴν εὐχήν μου, ἵνα τὸ Νέον Ἔτος φέρῃ ὅτι εἶναι ἐπιθυμητὸν εἰς ὑμᾶς καὶ εἰς τὰ ἀγαπημένα σας πρόσωπα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1954

Ὁ Ἀρχηγὸς

Θ. ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ

Η ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Ὑπὸ κ. **ΣΠΥΡΟΥ Δ. ΓΑΛΑΝΟΥ** τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Χημείας τῶν τροφίμων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, Μέλους τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

II. Πότε θεωρεῖται τρόφιμόν τι ὡς νοθευμένον.

II. Πότε θεωρεῖται τρόφιμόν τι ὡς νοθευμένον

Αἱ ἐπιτελούμεναι εἰς τὰ διάφορα τρόφιμα καὶ εὐφραντικὰ νοθεῖαι εἶναι τόσον πολλῶν εἰδῶν ὥστε δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ πλήρης ἀπαρρίθμησις αὐτῶν. Γενικῶς ὡς νοθεῖαι χαρακτηρίζονται ἡ τεχνητὴ μείωσις τῆς ἀξίας προϊόντος τινὸς ἡ ὀφειλομένη εἴτε εἰς ἀπομάκρυνσιν συστατικοῦ τινος αὐτοῦ, εἴτε εἰς προσθήκην συστατικοῦ κατωτέρας ἀξίας. Πάντως ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν καλύπτει ὅλα τὰ εἴδη τῶν νοθειῶν, δι' ὃ καὶ ἀποφεύγεται συνήθως ἡ παροχὴ ὁρισμοῦ τῆς νοθείας.

Εἰς τοὺς Κώδικας τῶν τροφίμων τῶν διαφόρων Κρατῶν, λόγῳ τῶν πολλαπλῶν δυνατοτήτων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναφερθοῦν ὅλαι αἱ δυναταὶ νοθεῖαι τῶν διαφόρων τροφίμων καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ χημικὸς πρέπει νὰ χρησιμοποιῇ ὅλας τὰς ἐκ τῆς πείρας αὐτοῦ γνώσεις καὶ τὰ σχετικὰ ἐπιστημονικὰ δεδομένα διὰ νὰ δύναται νὰ ἐξαγάγῃ ἀσφαλῆ συμπεράσματα.

Κατωτέρω παρέχονται παραδείγματα τῶν συνηθεστέρων ἐμφανιζομένων νοθειῶν εἰς τὰ σπουδαιότερα τρόφιμα.

1) Τὸ γάλα καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ προϊόντα. Ὅταν εἰς τὰ εἴδη ταῦτα ἔχῃ προστεθῇ ὕδωρ, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν ἔχῃ προστεθῇ ὡς τοιοῦτον ἢ ὡς πάγος, ὡς ἐπίσης καὶ ὅταν ἔχῃ μειωθῇ ἡ εἰς λίπος περιεκτικότης, εἴτε δι' ἀμέσου ἀπομακρύνσεως τοῦ βουτύρου, εἴτε διὰ προσθήκης ἀπισχνανθέντος γάλακτος. Νοθευμένον εἶναι ἐπίσης τὸ γάλα εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει γίνει συνδυασμένη νοθεία διὰ προσθήκης ὕδατος ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀπομακρύνσεως βουτύρου ἀφ' ἑτέρου. Ἐπίσης ὅταν εἰς τὸ γάλα ἔχουν προστεθῇ ξένης φύσεως μὴ ἐπιβλαβεῖς ὕλαι, ὡς ξένου εἴδους λίπος, ἐφ' ὅσον βεβαίως αἱ ξέναι αὗται ὕλαι δὲν ἔχουν προστεθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἐξουδετερώσεως τῆς ὀξύτητος, ὁπότε ὑφίστανται ὡς ἐξετέθη, ἡ περίπτωσις τοῦ ἐπιβλαβοῦς εἰς τὴν ὑγείαν. Περαιτέρω θεωρεῖται ὡς νοθεία ἡ προσθήκη ἄλλου εἴδους γάλακτος, ὡς π.χ. γάλακτος αἰγὸς εἰς τὸ γάλα ἀγελάδος, ἄνευ σαφοῦς δηλώσεως, καὶ τέλος ἡ ἀντιληπτὴ διὰ τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων προσθήκη πρωτογάλακτος.

Τὸ ἀφρόγαλα θεωρεῖται ὡς νοθευμένον ὅταν ἔχῃ προστεθῇ εἰς αὐτὸ ὕδωρ, ὀρὸς γάλακτος ἢ βουτυρόγαλα ἢ μὴ ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑγείαν μέσα πυκνώσεως.

Ὡς νοθεία θεωρεῖται γενικῶς ἡ εἰς τὰ διάφορα ἐκ γάλακτος προϊόντα προσθήκη ξένου εἴδους λιπῶν.

Ἡ γιαούρτη θεωρεῖται ἐπὶ πλέον τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ὡς νοθευμένη καὶ ὅταν ἔχῃ παρασκευασθῇ ἐκ γάλακτος εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει προστεθῇ κόνις ἀπισχνανθέντος γάλακτος, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν δηλοῦται καταλλήλως.

Τὸ συμπεπυκνωμένον μετὰ ἢ ἄνευ σακχάρεως γάλα θεωρεῖται ὡς νοθευμένον

ἐφ' ὅσον δὲν ἀνταποκρίνεται πλήρως πρὸς τὰς σχετικὰς διὰ τὰ εἴδη ταῦτα διατάξεις.

2) Τὸ βούτυρον. Ὡς νοθευμένον θεωρεῖται τὸ βούτυρον, νωπὸν ἢ λυωμένον, ὅταν εἶναι προσμεμειγμένον μετὰ ξένης προελεύσεως λιπαρῶν ὑλῶν. Περαιτέρω ὅταν τὸ νωπὸν βούτυρον περιέχῃ μαγειρικὸν ἅλας περισσότερον τοῦ 3ο)ο καὶ τὸ λυωμένον ὅταν περιέχῃ περισσότερον τοῦ 1ο)ο. Τὸ νωπὸν βούτυρον ὅταν περιέχῃ ὕδωρ μὲν πλέον τῶν 18ο)ο, γενικῶς δὲ ξένας ὕλας ἐκ τοῦ γάλακτος προερχομένας, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ὕδατος, πλέον τῶν 20ο)ο. Τὸ λυωμένον βούτυρον ὅταν περιέχῃ ξένας ὕλας, ἐκ τοῦ γάλακτος ὅμως προερχομένας συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ὕδατος, περισσοτέρας τοῦ 1,5ο)ο. Περαιτέρω τὸ νωπὸν βούτυρον εἰς τὸ ὁποῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς αὐξήσεως τοῦ βάρους του ἔχει προστεθῇ ὕδωρ, ἔστω καὶ ἐὰν ἡ συνολικὴ περιεκτικότης εἰς ὕδωρ δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ 18ο)ο. Τέλος τὸ νωπὸν βούτυρον περιέχῃ ξένας πρὸς τὴν φύσιν αὐτοῦ ὕλας, ὡς λ.χ. ἄλευρον, πολτὸν ἐκ γεωμήλων, κρητίδα, γῦψον κ.λ.π.

3) Ὁ τυρός. Θεωρεῖται ὡς νοθεία ἡ προσθήκη εἰς τὸν τυρὸν γεωμήλων, ἀλεύρου ἐκ γεωμήλων, ἀμυλαλεύρου καὶ γενικῶς ὑλῶν μὴ προερχομένων ἐκ τοῦ γάλακτος, ἐξαιρέσει βεβαίως τῆς πυτίας, τοῦ μαγειρικοῦ ἅλατος, μὴ ἀπαγορευομένων χρωμάτων, καλλιεργειῶν χρησίμων βακτηρίων, ἀβλαβῶν ἀρτυμάτων, νιτρικοῦ καλίου μέχρι ποσότητος 0,1ο)ο καὶ ἄλλων ἀβλαβῶν μὴ ἀπαγορευομένων μέσων, σκοπὸν ἐχόντων τὴν ὑποβοήθησιν τῆς παρασκευῆς καὶ τῆς ὡριμάνσεως τῶν τυρῶν. Ἐπίσης ὡς νοθευμένοι χαρακτηρίζονται οἱ τυροὶ οἱ περιέχοντες ποσότητα ὕδατος μεγαλυτέραν τῆς διὰ τὸ εἶδος αὐτῶν ἐπιτρεπομένης.

4) Τὰ ἐδώδιμα λίπη. Τὰ ζωϊκὰ ἢ φυτικὰ λίπη, τόσον τὰ ἐνιαῖα, ὅσον καὶ τὰ ἀνάμεικτα μαγειρικὰ λίπη, θεωροῦνται ὡς νοθευμένα ὅταν περιέχουν περισσότερον τοῦ 0,5ο)ο ὕδωρ, ἢ μαργαρίνη περισσότερον τοῦ 18ο)ο ἢ μαγειρικὸν ἅλας περισσότερον τοῦ 5ο)ο. Περαιτέρω τὰ ἐδώδιμα λίπη τὰ ὁποῖα περιέχουν ἀνθρακικὰ ἀλκάλια, ἀμυλόκολλαν, ἄλευρον, κρητίδα, ἄργιλον ἢ ἄλλα μέσα ἐπιβαρύνσεως ἢ ὀρυκτέλαια καὶ ὀρυκτὰ λίπη, κηροὺς κ.λ.π.

5) Τὰ ἐδώδιμα ἔλαια. Ὅταν ταῦτα εἶναι τεχνητῶς κεχρωσμένα διὰ συνθετικῶν χρωμάτων ἢ ὅταν εἶναι τεχνητῶς ἀρωματισμένα. Ἐπίσης ὡς νοθεία θεωρεῖται ἡ προσθήκη εἰς ὡρισμένον εἶδος ἐλαίου ἄλλου εἴδους τοιούτου, ὡς λ.χ. σησαμελαίου εἰς δηλούμενον ὡς ἐλαιόλαδον κ.λ.π.

6) Τὸ κρέας καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ προϊόντα. Ὅταν ταῦτα εἶναι τεχνητῶς κεχρωσμένα, περαιτέρω οἱ ἀλλᾶντες εἰς τοὺς ὁποίους ἔχει προστεθῇ ἄμυλλον μὴ δυνάμενον νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὀφειλόμενον εἰς τοπικὰς συνηθείας ἢ τεχνικὰς ἀνάγκας, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ ἀλλᾶντες εἰς τοὺς ὁποίους ἔχουν προστεθῇ ζωϊκὰ ἢ φυτικὰ λευκωματοῦχα παρασκευάσματα ἢ ὀστεάλευρον.

Τὰ ἐκχυλίσματα κρέατος καὶ τὰ παρόμοια πρὸς ταῦτα παρασκευάσματα ὅταν περιέχουν περισσότερον τοῦ 12ο)ο μαγειρικὸν ἅλας ἢ περισσότερον τοῦ 25ο)ο ὕδωρ ἢ ὅταν ἔχουν προστεθῇ εἰς αὐτὰ κρεατάλευρον, ἐκχύλισμα ζύμης, ἄμυλλον, δεξτρίνη, σάκχαρον, γλυκερίνη, νίτρον ἢ ἄλλα μέσα ἐπιβαρύνσεως. Περαιτέρω θεωροῦνται ὡς νοθευμένα τὰ ἐκχυλίσματα κρέατος τὰ κεχρωσμένα διὰ ξένων χρωστικῶν ὑλῶν, ὡς καὶ τὰ περιέχοντα μεγαλυτέρας ποσότητας ζωϊκῆς κόλλας (ζελατίνης).

Τὰ ἐκχυλίσματα κρέατος, οἱ κῦβοι ζωμοῦ βοείου κρέατος, αἱ σοῦπαι κρέατος, οἱ κῦβοι ζωμῶν, τὰ διάφορα ἀρτύματα πολτοειδοῦς μορφῆς καὶ τὰ διάφορα ἄλλα παρόμοια παρασκευάσματα θεωροῦνται ὡς νοθευμένα ὅταν δὲν ἀνταποκρίνωνται πλήρως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῆς δηλουμένης συστάσεως αὐτῶν.

7) Κονσέρβαι κρέατος καὶ λαχανικῶν. Ὅταν αἱ κονσέρβαι κρέατος εἶναι τεχνητῶς κεχρωσμέναι. Τοῦτο ἰσχύει δι' ὅλας γενικῶς τὰς κονσέρβας, ἔστω καὶ

ἐὰν ἔχουν χρησιμοποιηθῆ ἐπιτρεπόμενα χρώματα, ἐφ' ὅσον ἡ προσθήκη τοῦ χρώματος ἀποσκοπεῖ τὴν ἐξαπάτησιν τοῦ καταναλωτοῦ.

8) Κονσέρβαι αὐγῶν. Ὅταν αὗται δὲν ἀποτελοῦνται ἀποκλειστικῶς ἐκ συστατικῶν αὐγῶν ἢ εἶναι τεχνητῶς κεχρωσμέναι.

9) Μύκητες. Εἰς τοὺς νωποὺς ἢ ξηροὺς μύκητας θεωρεῖται ὡς νοθεία ἡ προσφορὰ εἰς τὴν κατανάλωσιν ἄλλων πλὴν τῶν ἐπιτρεπομένων εἰδῶν, ὡς καὶ ἡ λεύκανσις τῶν ξηρανθέντων. Οἱ διατηρημένοι ἐντὸς ὑγρῶν μύκητες ὅταν εἶναι τεχνητῶς κεχρωσμένοι δι' ἐπιτρεπομένων χρωμάτων.

10) Σιτηρά. Ὡς νοθευμένα χαρακτηρίζονται ἐν τῷ ἐμπορίῳ τὰ σιτηρὰ ὅταν ἔχουν ταῦτα ὑποστῆ μὴ ἐπιτρεπομένην ἐπεξεργασίαν, ὡς λ.χ. ὁ ραντισμὸς τοῦ σιτηροῦ δι' ὕδατος (ἐξαιρουμένης βεβαίως τῆς ἐκτελουμένης κατὰ τὴν ἄλεσιν διαβροχῆς), ἡ πρόσμειξις εἰδῶν ὀρύζης διαφόρου ἱκανότητος βρασμοῦ ἢ διαφόρου προελεύσεως, ἡ τεχνητὴ λεύκανσις καὶ ἰδίως ἡ θείωσις τῆς κριθῆς καὶ ἡ κατεργασία τῆς ὀρύζης μετ' ἀμυλοσιροπίου (γλυκόζης). Ὁ ἐξωραϊσμὸς τῆς ὀρύζης δι' ἰνδικοῦ, οὐλτραμαρίνου καὶ τῶν παρομοίων, ἄνευ σαφοῦς δηλώσεως. Τέλος θεωροῦνται ὡς νοθευμένα τὰ μετουσιωθέντα σιτηρὰ ἢ τὰ διὰ θειώδους ὀξέος ἐπεξεργασθέντα. Περαιτέρω ἡ ὄρυζα ἡ περιέχουσα περισσότερον τοῦ 1ο)ο ἀνόργανα συστατικά, ἐπὶ ξηρᾶς ὕλης ὑπολογιζόμενα.

11) Ἄλευρα καὶ προϊόντα ἀλέσεως. Ὅταν ταῦτα περιέχουν μέσα ἐπιβαρύνσεως ἢ ἐξωραϊσμοῦ ἢ ξένα προϊόντα ἀλέσεως, ἐπίσης ὅταν προϊόντα τῆς ὁμάδος ταύτης εἶναι τεχνητῶς κεχρωσμένα ἢ ἔχουν λευκανθῆ κατὰ μὴ ἐπιτρεπόμενον τρόπον ἢ τέλος περιέχουν συστατικὰ ζιζανίων. Ἡ ὕπαρξις σημαντικωτέρων ποσοτήτων ἐκ τῶν τελευταίων τούτων συστατικῶν συνεπάγεται τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἐπιβλαβοῦς εἰς τὴν ὑγείαν, ἐνῷ ποσότης μόλις ὑπερβαίνουσα τὰ ἴχνη παρέχει τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ἀλλοιώσεως.

12) Ἄμυλον. Ὅταν εἰς τοῦτο ἔχουν προστεθῆ μέσα ἐπιβαρύνσεως ἢ ξέναι ὀργανικαὶ ὕλαι ἢ χρώματα. Περαιτέρω ὅταν εἰς ἀνωτέρας ἀξίας ἄμυλον ἔχῃ προστεθῆ κατωτέρας τοιοῦτον.

13) Ζυμωτικαὶ κόνεις. Ὡς νοθευμέναι χαρακτηρίζονται ὅταν ἔχουν αὗται προσμειχθῆ μετ' ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου ὡς μέσου διαχωρισμοῦ ἢ ὅταν αὗται δὲν ἀνταποκρίνωνται πλήρως πρὸς τὰς ἀντιστοίχους διὰ τὸ εἶδος αὐτῶν ἀπαιτήσεις.

14) Ζυμαρικά. Ὅταν ταῦτα περιέχουν ξένου εἴδους προσθήκας ἢ προσθῆκας ξένων προϊόντων ἀλέσεως, ἄνευ σαφοῦς δηλώσεως.

15) Ὄσπρια. Ὅταν ἔχουν διαβραχῆ δι' ὕδατος, ὅταν περιέχουν περισσότερον τοῦ 1ο)ο τάλκην ἢ ἄλλα μέσα στιλβώσεως, ὅταν ἔχουν τεχνητῶς λευκανθῆ, χωρὶς νὰ δηλοῦται τοῦτο σαφῶς, ὡς καὶ ὅταν ἔχουν χρωσθῆ πρασίνως δι' ἐνώσεων χαλκοῦ.

16) Μαγειρικὸν ἅλας. Ὡς νοθευμένον θεωρεῖται ὅταν ἡ περιεκτικότης τούτου εἰς χλωριοῦχον νάτριον εἶναι μικροτέρα τοῦ 94ο)ο, ἐπίσης ὅταν ἡ περιεκτικότης εἰς μαγνήσιον, ὑπολογιζόμενον ὡς χλωριοῦχον μαγνήσιον, ὑπερβαίνῃ τὸ 1ο)ο, ἐπὶ ξηρᾶς ὕλης. Ὅταν αἱ ὑπερβάσεις τῶν ἀνωτέρω ὁρίων εἶναι εἰς μικρὸν βαθμὸν συνεπάγονται τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ προϊόντος ἁπλῶς ὡς μειωμένης ἀξίας.

17) Νωπὰ λαχανικά. Ὅταν πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ βάρους αὐτῶν ἔχουν ταῦτα προσμειχθῆ μετὰ ἄνευ ἀξίας ξένου εἴδους φυτικῶν ὑλῶν ἢ χωμάτων ἢ μετὰ ὑπερβολικῆς ποσότητος ὕδατος.

18) Καρποὶ καὶ ὀπῶραι. Προϊόντα τῆς ὁμάδος ταύτης χαρακτηρίζονται ὡς νοθευμένα ὅταν διὰ τῆς προσθήκης χρωμάτων ἢ διὰ μὴ ἐπιτρεπομένης ἐντόνου λευκάνσεως (ἐξωραϊσμοῦ) ἢ δι' οἱασδήποτε ἄλλης ἐπεξεργασίας ἔχουν μεταβληθῆ κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν ὄψιν αὐτῶν, ὥστε νὰ παρέχηται εἰς τὸν καταναλωτὴν ἡ ψευ-

δὴς ἐντύπωσις καλλιτέρας ποιότητος. Περαιτέρω ὅταν καλά, ὑγιᾶ, πρόσφατα προϊόντα ἔχουν προσμειχθῆ μετὰ παλαιῶν, κατωτέρας ἀξίας, ἠλλοιωμένων ἢ ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν ὑγείαν ἐμπορευμάτων τοῦ ἰδίου εἴδους. Τέλος ὅταν ἐμπορεύματα τοῦ εἴδους τούτου περιέχουν προσμείξεις ὁμοίας μὲν ἐμφανίσεως ἀλλὰ κατωτέρας πραγματικῆς ἀξίας ἢ ἀκόμη καὶ ἄνευ οἱασδήποτε ἀξίας.

Ἰδιαιτέρως δέον νὰ παρατηρηθῆ ὅτι ὁ ἐξωραϊσμὸς εἰς τὰ διάφορα εἴδη τῶν καρπῶν (π.χ. κάρυα, ἀμύγδαλα κ.λ.π.) τότε μόνον ἐπιτρέπεται, ὅταν δι' αὐτῆς ἐπιδιώκεται ἁπλῶς ἡ παροχὴ εἰς τὸ ἐμπόρευμα ἐπιθυμητῆς ἐμφανίσεως, χωρὶς ὅμως δι' αὐτῆς νὰ εἶναι πιθανὴ ἡ ἐξαπάτησις τοῦ καταναλωτοῦ ὡς πρὸς τὰς πραγματικὰς ἰδιότητας, τὴν ποιότητα καὶ τὴν προέλευσιν τοῦ προϊόντος καὶ ἐφ' ὅσον βεβαίως ἡ βρῶσις τοῦ τοιουτοτρόπως ἐξωραϊσθέντος προϊόντος δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ προκαλέσῃ ὁπωσδήποτε διαταραχὴν τῆς ὑγείας τοῦ ἀνθρώπου.

19) Ὀποὶ ὀπωρῶν. Οἱ νωποὶ ὀποὶ ὀπωρῶν καὶ τὰ σιρόπια ὀπωρῶν θεωροῦνται ὡς νοθευμένοι ὅταν περιέχουν προσθήκας ὀπῶν ἐκ μετεκθλίψεως ἢ ὕδωρ. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὀποὺς ἐκ μετεκθλίψεως ἐπιτρέπεται ἡ προσθήκη μόνον κατόπιν σαφοῦς δηλώσεως. Περαιτέρω θεωροῦνται ὡς νοθευμένοι οἱ νωποὶ ὀποὶ ὀπωρῶν οἱ περιέχοντες προσθήκην ἀμυλοσακχάρου, ἐπίσης ὅλα τὰ ἄλλα εἴδη τῆς ὁμάδος ταύτης τὰ ὁποῖα περιέχουν περισσότερον τοῦ 8ο)ο καὶ ὀλιγώτερον τοῦ 15ο)ο ἀμυλοσιροπίου (ἀναλυτικῶς προσδιοριζομένου) χωρὶς νὰ δηλοῦται ἡ προσθήκη αὕτη. Σιρόπια ὀπωρῶν περιέχοντα περισσότερον τοῦ 15ο)ο ἀμυλοσιρόπιον πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ θεωροῦνται ὡς νοθευμένα. Περαιτέρω θεωροῦνται ὡς νοθευμένοι οἱ νωποὶ ὀποὶ ὀπωρῶν καὶ τὰ σιρόπια ὀπωρῶν τὰ ὁποῖα εἶναι προσμεμειγμένα μετ' ὀξέων (πλὴν ἐξαιρέσεων), περαιτέρω τοιαῦτα προϊόντα περιέχοντα ἐκβράσματα καὶ ἐκπλύματα ὀπωρῶν ἢ ὑπολειμμάτων ἀποστάξεως οἴνων ἐξ ὀπωρῶν, ἢ τεχνητὰς γλυκαντικὰς ὕλας, ἄνευ δηλώσεως, ἢ ἐσσέντζας καρπῶν ἢ καρπικοὺς αἰθέρας ἢ ἄλλας τεχνητὰς ὀσμηρὰς ἢ γευστικὰς ἢ ξένας ὁπωσδήποτε ὕλας αἵτινες ἐπαυξάνουν τὴν περιεκτικότητα εἰς ἐκχύλισμα ἢ τὴν ἀλκαλικότητα τῆς τέφρας. Ἐπίσης νοθευμένοι θεωροῦνται οἱ τεχνητῶς κεχρωσμένοι νωποὶ ὀποὶ ὀπωρῶν.

Ἐπίσης θεωροῦνται νοθευμένα τὰ τεχνητὰ σιρόπια ὀπωρῶν καὶ αἱ τεχνηταὶ λεμονάδες ὅταν περιέχουν πλέον τοῦ 0,3ο)ο ὀξικὸν ὀξὺ ἢ ἔχουν προσθήκας ὀξέων (πλὴν τοῦ χημικῶς καθαροῦ τρυγικοῦ, κιτρικοῦ ἢ γαλακτικοῦ ὀξέος). Ὁμοίως περαιτέρω τὰ τεχνητὰ σιρόπια ὀπωρῶν καὶ τεχνηταὶ λεμονάδες τὰ ὁποῖα φέρουν τὸ ὄνομα ὡρισμένου καρποῦ καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι κατ' ἄλλον τρόπον παρεσκευασμένα παρὰ διὰ χρησιμοποιήσεως ἐκπλυμάτων ἢ ἐξ ἀποστάξεως τῶν σχετικῶν καρπῶν, δηλαδὴ ἔχουν παρασκευσθῆ ἐκ τεχνητῶν καθαρῶς χημικῶς παραχθέντων ὀσμηρῶν καὶ γευστικῶν ὑλῶν (ἐξαιρέσει τῆς βανιλλίνης καὶ κουμαρίνης) καὶ τοιαῦτα τὰ ὁποῖα περιέχουν ὑπολείμματα τῆς ἀποστάξεως τοῦ οἴνου ἢ τεχνητὰς γλυκαντικὰς ὕλας, ἄνευ σαφοῦς δηλώσεως. Ἐπίσης καὶ ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ περιεκτικότης εἰς ἐκχύλισμα ἢ ἡ ἀλκαλικότης τῆς τέφρας ἔχουν τεχνητῶς ἐπαυξηθῆ διὰ προσθήκης ξένων ὑλῶν.

20) Γλεῦκος σταφυλῶν. Ὅταν τοῦτο εἶναι νερωμένον ἢ ὅταν ἔχῃ προστεθῆ εἰς αὐτὸ περισσότερον τοῦ 1 γρ. τρυγικοῦ ὀξέος ἀνὰ λίτρον ἢ ὅταν ἔχῃ προσμειχθῆ μετὰ γλεύκους ὀπωρῶν (περιεκτικότης εἰς σορβίτην). Εἶτα ὅταν εἰς τοῦτο ἔχῃ προστεθῆ συμπεπυκνωμένον γλεῦκος ἢ ὕλαι τοῦ γλεύκους ἢ τεχνητὸν γλεῦκος. Ἐπίσης ὡς νοθευμένον θεωρεῖται τὸ γλεῦκος τῶν σταφυλῶν ὅταν κατὰ τὴν παρασκευὴν αὐτοῦ ἔχουν χρησιμοποιηθῆ μὴ ἐπιτρεπόμενοι τρόποι παρασκευῆς ἢ ἔχουν προστεθῆ εἰς αὐτὸ ἀπαγορευόμεναι ὕλαι, ἐφ' ὅσον βεβαίως δὲν ὑφίσταται φόβος βλάβης τῆς ὑγείας.

21) Μέλι καὶ ἀναπληρώματα αὐτοῦ. Ὅταν ἡ εἰς ὕδωρ περιεκτικότης τούτου ὑπερβαίνῃ τὸ 22ο)ο, χωρὶς νὰ πρόκειται περὶ ἀώρου μέλιτος. Ἐπίσης θεωρεῖται

τὸ μέλι ὡς νοθευμένον ὅταν εἶναι κεχρωσμένον δι' ἀβλαβῶν χρωμάτων ἢ ἔχουν προστεθῆ εἰς αὐτὸ ξέναι ὀργανικαὶ ἢ ἀνόργανοι ὕλαι. Ἡ προσθήκη τῶν ἀνοργάνων ὑλῶν θεωρεῖται ὡς ἀποδεδειγμένη ὅταν ἡ περιεκτικότης εἰς τέφραν ὑπερβαίνῃ τὸ 0,5ο)ο φθάνουσα εἰς 1ο)ο. Ὁμοίως θεωρεῖται ὡς νοθευμένον τὸ μέλι εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει προστεθῆ σιρόπιον σακχάρεως, ἐφ' ὅσον βεβαίως φέρεται εἰς τὴν κατανάλωσιν ὑπὸ ὄνομα ἐξ οὗ θὰ ἠδύνατο νὰ συναχθῇ τὸ συμπέρασμα ὅτι πρόκειται περὶ γνησίου μέλιτος. Τέλος ὡς νοθεία θεωρεῖται ἡ προσθήκη εἰς τὸ μέλι τεχνητῶν γλυκαντικῶν ὑλῶν.

22) Σάκχαρα καὶ ἀναπληρώματα αὐτῶν. Ὡς νοθευμένα χαρακτηρίζονται τὰ προϊόντα τῆς ὁμάδος ταύτης ὅταν περιέχουν προσθήκας ξένων ἀνοργάνων φυτικῆς φύσεως ὑλῶν, ὡς καὶ τὰ περιέχοντα τεχνητὰς γλυκαντικὰς ὕλας, ἐφ' ὅσον βεβαίως δὲν δηλοῦται σαφῶς ἡ προσθήκη τῶν τελευταίων τούτων.

Τὰ διάφορα ἀναπληρώματα τῆς σακχάρεως πρέπει ἀναλόγως τοῦ εἴδους αὐτῶν νὰ ἀνταποκρίνωνται πλήρως πρὸς τὰς ἀναλόγους ἀπαιτήσεις διὰ τὸ εἶδος των.

23) Μαρμελάδαι καὶ τὰ παρόμοια. Ὅταν ταῦτα περιέχουν τεχνητὰς γλυκαντικὰς ὕλας, ἄνευ σαφοῦς δηλώσεως. Περαιτέρω αἱ μαρμελάδαι ὅταν περιέχουν περισσότερον τῶν 15ο)ο ἀμυλοσιρόπιον, ἀκόμη καὶ ὅταν ἡ προσθήκη αὕτη δηλοῦται. Νοθευμέναι θεωροῦνται περαιτέρω αἱ μαρμελάδαι καὶ τὰ ζελὲ αἱ περιέχουσαι, ἄνευ σχετικῆς δηλώσεως, προσθήκας ξηρῶν ὀπωρῶν, ὑπολειμμάτων ὀπωρῶν, ἢ ἄλλων ἄνευ ἀξίας ὑλῶν. Ἐπίσης αἱ περιέχουναι μέσα πυκνώσεως, ξένας ἀρωματικὰς ὕλας, ἐστέρας ἢ ἐσσέντζας, ἄνευ σχετικῆς δηλώσεως ἢ ὅταν ἔχουν προσθήκην γλυκερίνης. Νοθευμένα θεωροῦνται τέλος τὰ ζελὲ ὅταν περιέχουν ὑπερβολικὰς ποσότητας μέσων πυκνώσεως, ὡς καὶ αἱ κομπόσται αἱ παρασκευσμέναι ἐκ ξηρανθέντων καρπῶν, ἄνευ σχετικῆς σαφοῦς δηλώσεως. Ἡ χρῶσις τῶν προϊόντων τῆς ὁμάδος ταύτης δι' ἀβλαβῶν χρωμάτων θεωρεῖται ὡς νοθεία, ὅταν ἔχῃ τὸν προφανῆ σκοπὸν τῆς καλύψεως κατωτέρων ποιοτήτων ἢ ἀλλοιώσεων τῶν προϊόντων ἢ ὁπωσδήποτε τῆς ἐξαπατήσεως τοῦ καταναλωτοῦ, ὅτι πρόκειται δηλαδὴ περὶ ποιοτικῶς ἀνωτέρων τῆς πραγματικότητος ἰδιοτήτων.

24) Εἴδη σακχαροπλαστικῆς καὶ σακχαρωτά. Ὅταν εἰς τὰ προϊόντα ταῦτα πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ βάρους ἔχουν προστεθῆ ξέναι ἀνοργάνου φύσεως ὕλαι. Περαιτέρω ὅταν εἰς τὰ διάφορα προϊόντα τῆς τάξεως ταύτης τὸ ἐκ σοκολάτας ἐπίχρισμα περιέχῃ ξένας ὕλας, ὡς καὶ ὅταν προϊόντα τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τοῦ εἴδους αὐτῶν ἔπρεπε νὰ εἶναι παρεσκευσμένα ἐκ μέλιτος περιέχουν ἀντὶ τοῦ τούτου ἀναπληρώματα μέλιτος. Ἀναλυτικὴν ἀπόδειξιν τῆς προσθήκης ἀνοργάνων ὑλῶν ἀποτελεῖ ἡ περιεκτικότης εἰς τέφραν τοῦ σχετικοῦ προϊόντος, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν εἰς τέφραν περιεκτικότητα τοῦ πλουσιωτέρου εἰς τοιαύτην ὀργανικοῦ συστατικοῦ τοῦ σκευάσματος. Ὡς νοθευμένα χαρακτηρίζονται τὰ προϊόντα ταῦτα τέλος ὅταν περιέχουν τεχνητὰς γλυκαντικὰς ὕλας. Γενικῶς τὰ προϊόντα τῆς ὁμάδος ταύτης πρέπει νὰ ἀνταποκρίνωνται πλήρως πρὸς τὰς ἀναλόγους πρὸς τὸ εἶδος αὐτῶν ἀπαιτήσεις.

25) Καφές, προσθῆκαι καὶ ἀναπληρώματα τούτου. Ὡς νοθευμένος θεωρεῖται ὁ πεφρυγμένος καφὲς ὅταν περιέχῃ περισσότερον τοῦ 1ο)ο ξένας ὕλας ἢ περισσότερον τοῦ 6,5ο)ο συνολικὴν τέφραν ἢ ὀλιγώτερον τοῦ ἡμίσεος τῆς τέφρας ὑπὸ ὑδατοδιαλυτικὴν μορφὴν ἢ ὀλιγώτερον τοῦ 25ο)ο ὑδατοδιαλυτικὰς ὕλας ἢ ὀλιγώτερον τοῦ 22ο)ο προκειμένου περὶ πτωχῶν ἢ ἐλευθέρων καφεΐνης καφέδων. Ὁμοίως ὁ ὡς ἐξωραϊσθεὶς δηλούμενος καφές, ὅταν περιέχῃ περισσότερον τοῦ 4ο)ο ἐκπλυνομένας ὕλας. Ἐπίσης ὡς νοθευμένος χαρακτηρίζεται ὁ καφὲς ὅταν ἔχῃ ἐξωραϊσθῇ δι' ἄλλων μὴ ἐπιτρεπομένων τρόπων. Τέλος ὡς νοθευμένος θεωρεῖται ὁ περιέχων πλέον τοῦ 5ο)ο ὕδωρ.

Ὁ φερόμενος εἰς τὴν κατανάλωσιν ὡμὸς καφὲς θεωρεῖται ὡς νοθευμένος ὅταν δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τοὺς διὰ τὸ εἶδος του καθωρισμένους ὅρους, ἰδίως δὲ ὅταν

περιέχῃ ξένας ὕλας περισσοτέρας τοῦ 5ο)ο ἢ ὅταν ἔχῃ ἐπιβαρυνθῇ δι' ἐπιχρίσεως διὰ λίπους ἢ σιροπίου κ.λ.π. ὡς καὶ ὅταν ἔχῃ ὑποστῇ διόγκωσιν διὰ ραντισμοῦ ἢ διαβροχῆς δι' ὕδατος.

Προκειμένου περὶ τῶν προσθηκῶν καὶ τῶν ἀναπληρωμάτων τοῦ καφέ, ὡς λ.χ. ὁ συκοκαφές, ὁ καφὲς ἐκ κιχωρίου, ὁ καφὲς ἐκ κριθῆς ἢ ἐκ βύνης θεωροῦνται ὡς νοθευμένα ἢ ψευδῶς δηλούμενα, ὅταν δὲν εἶναι παρασκευασμένα κατὰ 97ο)ο τουλάχιστον ἐκ σύκων ἢ ἀντιστοίχως ἐκ κιχωρίου κριθῆς ἢ βύνης. Ἡ προσθήκη γνησίου πεφρυγμένου καφὲ δὲν θεωρεῖται ὡς ξένη προσθήκη. Διὰ τὰ προϊόντα ταῦτα δὲν θεωρεῖται ὡς ἐπιλήψιμος ἡ προσθήκη εἰς ποσότητα τὸ πολὺ 23ο)ο ξένων ὑλῶν, αἵτινες ἔχουν ὡς μόνον σκοπὸν τὴν βελτίωσιν τῆς γεύσεως ἢ γενικώτερον τοῦ ἐμπορεύματος ἢ χρησιμεύουν πρὸς καλλιτέραν διατήρησιν τοῦ προϊόντος (στίλβωσις), ἀποκλειομένης τῆς χρησιμοποιήσεως λευκώματος, ζελατίνης, λίπους, ἐλαίου, σόδας, ποτάσσης, βόρακος, ταννίνης, ὡς καὶ ἄλλων δεψικούχων ὑλῶν ἢ ἐξωραϊστικῶν μέσων. Περαιτέρω θεωροῦνται ὡς νοθευμένα τὰ περιέχοντα μέλασσαν προϊόντα, ὡς καὶ τὰ παρέχοντα περισσότερον τοῦ 2,5ο)ο ἄμμον καὶ προκειμένου περὶ παρασκευασμάτων ἐκ κιχωρίου ἢ σακχαροτεύτλων περισσότερον τοῦ 3,0ο)ο ἄμμον, ὡς ἐπίσης τὸ πεφρυγμένον κιχώριον τὸ ἐμφανίζον περισσότερον τοῦ 6ο)ο ἐλευθέραν ἄμμου τέφραν, ὡς καὶ τὰ πεφρυγμένα σιτηρὰ τὰ περιέχοντα περισσότερον τοῦ 7ο)ο ἐλευθέραν ἄμμου τέφραν.

26) Κακάον καὶ Προϊόντα ἐκ κακάου. Ὡς νοθευμένη θεωρεῖται ἡ κόνις τοῦ κακάου ὅταν περιέχῃ, μὴ δηλουμένην, προσθήκην σακχάρων παντὸς εἴδους, ὡς ἐπίσης ὅταν περιέχῃ μεγαλυτέραν τῆς μὴ δυναμένης τεχνικῶς νὰ ἀποφευχθῇ περιεκτικότητος εἰς φλοιοὺς καὶ φύτρα, ὡς ἐπίσης καὶ ὅταν ἔχῃ προσθήκας ξένων ἀμύλων ἢ ἀλεύρων ἢ μὴ ἐπιτρεπομένων ἀνοργάνων ὑλῶν ἢ συνθετικῶν χρωμάτων παντὸς εἴδους.

Εἰς τὰ ἕτοιμα πρὸς κατανάλωσιν προϊόντα θεωρεῖται ὡς νοθεία ἡ ὕπαρξις μεγαλυτέρας τοῦ 9ο)ο ποσότητος ὕδατος, περισσοτέρας τοῦ 0,3ο)ο ἄμμου, ὡς καὶ μεγαλυτέρας τοῦ 9ο)ο ποσότητος ἀκατεργάστων ἰνῶν, ἐπὶ ἐλευθέρας λίπους ξηρᾶς κακαομάζης ὑπολογιζομένων. Ἡ σοκολάτα θεωρεῖται ὡς νοθευμένη ὅταν περιέχῃ ὀλιγώτερον τοῦ 40ο)ο συστατικὰ κακάου ἤτοι κακαομάζης, ὡς καὶ ὅταν περιέχῃ ὀλιγώτερον τοῦ 45ο)ο βούτυρον τοῦ κακάου. Περαιτέρω θεωροῦνται ὡς νοθευμέναι αἱ πικραὶ σοκολάται αἱ περιέχουσαι προσθήκας ἀβλαβῶν πικρῶν ὑλῶν, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν δηλοῦνται σαφῶς, ὡς ἐπίσης γενικῶς τὰ ἐκ κακάου προϊόντα εἰς τὰ ὁποῖα ἔχουν προστεθῇ ξέναι ὕλαι ἢ εἶναι ἐν τῇ μάζῃ αὐτῶν τεχνητῶς κεχρωσμένα. Τέλος θεωρεῖται ὡς νοθευμένον τὸ βούτυρον τοῦ κακάου τὸ περιέχον ξένα λίπη, ἔλαια ἢ οἱασδήποτε ἄλλης φύσεως ξένας προσθήκας.

27) Τέϊον. Ὡς νοθευμένον θεωρεῖται τοῦτο ὅταν ἔχῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκχυλισθῇ ἢ ὅταν εἶναι κεχρωσμένον ἢ ὅταν εἶναι προσμεμειγμένον μετὰ ξένων ὀργανικῶν ἢ ἀνοργάνων ὑλῶν ἢ ὅταν περιέχῃ περισσότερον τοῦ 2ο)ο ἀδιάλυτον εἰς ὑδροχλωρικὸν ὀξὺ τέφραν, ὡς καὶ τέλος ὅταν τοῦτο εἶναι προσμεμειγμένον μετὰ ξένων ξηρῶν φυτικῶν ὑλῶν.

28) Ὄξος. Τοῦτο θεωρεῖται ὡς νοθευμένον ὅταν ἔχῃ μικρὰν περιεκτικότητα εἰς ὀξικὸν ὀξύ, ὡς καὶ ὅταν ἔχουν προστεθῇ εἰς αὐτὸ ὀργανικὰ ὀξέα ἢ γενικώτερον ὀργανικαὶ ὕλαι πρὸς ἐπαύξησιν τῆς περιεκτικότητος εἰς ἐκχύλισμα ἢ τέφραν. Περαιτέρω θεωροῦνται ὡς νοθευμένα τὰ ὄξη τὰ κατὰ μὴ ἐπιτρεπόμενον τρόπον κεχρωσμένα ἢ κατὰ μὴ ἐπιτρεπόμενον τρόπον ἐξωραϊσμένα.

29) Ἀρτύματα. Γενικῶς τὰ ἀρτύματα, ὡς καὶ τὰ μείγματα αὐτῶν, θεωροῦνται ὡς νοθευμένα ὅταν ἔχουν ἀφαιρεθῇ ἐξ αὐτῶν δι' ἐκχυλίσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει αἱ ἀρτυματικαὶ αὐτῶν ὕλαι, ὡς ἐπίσης ὅταν ἐκχυλισθέντα ἀρτύματα ἔχουν προσμειχθῇ μετὰ κανονικοῦ ἐμπορεύματος. Ἐπίσης ὡς νοθευμένα θεωροῦνται τὰ ἀρτύματα

καὶ τὰ μείγματα αὐτῶν ὅταν ἔχουν προσμειχθῆ πρὸς ἐπιβάρυνσιν μετ' ἀνοργάνων ἢ ὀργανικῶν ὑλῶν ἢ διαφόρων ἀναπληρωμάτων αὐτῶν. Ὡς ἀπόδειξις τῆς παρουσίας ἰδίως ἀνοργάνων προσμείξεων θεωρεῖται ἡ ὑπέρβασις τοῦ μεγίστου ὁρίου τῆς τέφρας ἢ τῆς περιεκτικότητος εἰς ἄμμον.

Εἰδικώτερον θεωροῦνται ὡς νοθευμένα :

α) Τὰ γαρύφαλλα ὅταν περιέχουν περισσότερον τοῦ 7ο)ο στύλους ἢ ὀλιγώτερον τοῦ 12ο)ο αἰθέριον ἔλαιον.

β) Ἡ κάππαρις ὅταν ἔχῃ σκοπίμως προσμειχθῆ μετὰ καρπῶν τοῦ σχετικοῦ θάμνου.

γ) Τὸ καρδάμωμον, ὅταν περιέχῃ φλοιοὺς τοῦ καρποῦ.

δ) Τὸ γνήσιον Macis ὅταν εἶναι προσμεμειγμένον μετὰ Macis τῆς Βομβάης ἢ τῆς Papua.

ε) Ἡ πάπρικα εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν προστεθῆ ἀπορρίμματα τῆς πάπρικας ἢ τῆς ὁποίας ἡ περιεκτικότης εἰς ἀκατεργάστους ἴνας ὑπερβαίνει τὸ 20ο)ο.

στ) Τὸ πέπερι τὸ ἔχον προσμείξεις φλοιῶν πεπέρεως, ἐπασβεστωθέντος ἢ κεχρωσμένου πεπέρεως, μετὰ περιεκτικότητος μεγαλυτέρας τοῦ 17,5ο)ο εἰς ἀκατεργάστους ἴνας, προκειμένου δὲ περὶ λευκοῦ μὲ περισσοτέρας τοῦ 7,5ο)ο ἀκατεργάστους ἴνας. Τὸ ὁλόκληρον μέλαν πέπερι δὲν πρέπει νὰ περιέχῃ συνολικῶς περισσότερον τοῦ 15ο)ο κούφους κόκκους, μίσχους καὶ ἄλλα φυτικὰ τμήματα.

ζ) Ἡ πιμέντα ὅταν περιέχῃ μεγαλυτέραν περιεκτικότητα εἰς στύλους καρπῶν.

η) Ἡ βανίλλη ὅταν εἶναι τεχνητῶς ἀρωματισμένη.

θ) Ἡ βανίλλη ὅταν δὲν εἶναι τεχνικῶς καθαρά.

ι) Τὸ βανιλλινοσάκχαρον ὅταν ἔχῃ περιεκτικότητα εἰς βανιλλίνην μικροτέραν τοῦ 1ο)ο.

ια) Τὸ φυσικὸν βανιλλινοσάκχαρον ὅταν ἔχῃ περιεκτικότητα εἰς βανιλλίνην μικροτέραν τοῦ 0,2ο)ο ἢ ὀλιγώτερον τοῦ 0, 6ο)ο αἰθερικὸν ἐκχύλισμα τοῦ καρποῦ τῆς βανίλλης καὶ ὀλιγώτερον τοῦ 2ο)ο ὑδατοδιαλυτὰ συστατικὰ τοῦ καρποῦ τῆς βανίλλης.

ιβ) Τὸ κινάμωμον ὅταν περιέχῃ ξυλώδη ἀπορρίμματα ἢ σάκχαρον.

30) Οἶνοι. Ὡς νοθευμένοι χαρακτηρίζονται οἱ οἶνοι εἰς τοὺς ὁποίους ἐμφανίζονται ὑπερβάσεις πρὸς τὰ ἄνω ἢ κάτω τῶν παραδεδεγμένων ὁρίων διὰ τὸ ξηρὸν ἐκχύλισμα, τὸ ἐλεύθερον σακχάρου ἐκχύλισμα, τὸ ἐλεύθερον σακχάρων καὶ ὀξέων ἐκχύλισμα, τὰς ἀνοργάνους ὕλας καὶ τὴν γλυκερίνην. Περαιτέρω θεωροῦνται ὡς νοθευμένοι οἱ οἶνοι ὅταν ἔχῃ προστεθῆ εἰς αὐτοὺς ὕδωρ ἢ οἶνοι ἐξ ὀπωρῶν αὐτούσιοι ἢ συμπεπυκνωμένοι.

Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν ἀναλόγως καὶ διὰ τοὺς οἴνους ἐξ ὀπωρῶν.

31) Οἰνοπνευματώδη ποτά. Προκειμένου περὶ τῶν σπουδαιοτέρων ἐξ αὐτῶν, νοθεία ὑφίσταται εἰς τὰς ἀκολούθους κυρίως περιπτώσεις :

α) Γνήσιον ἀπόσταγμα οἴνου. Ὅταν τοῦτο περιέχῃ περισσότερον τῶν 2 γρ. ἐκχυλίσματος, συμπεριλαμβανομένου τοῦ σακχάρου, εἰς 100 κ.ἑ. ἢ ὀλιγώτερον τῶν 38ο)ο (κατ' ὄγκον) οἰνοπνεύματος ἢ ὀλιγώτερον τῶν 20 χλστγρ. ὀξέος (ὡς ἐξικοῦ ὀξέος ὑπολογισθέντος) εἰς 100 κ.ἑ. ἢ ὀλιγώτερον τῶν 30 χλστγρμ. ἐστέρος (ὡς ὀξικοῦ αἰθυλεστέρος ὑπολογισθέντος) εἰς 100 κ.ἑ. ἢ ὅταν τὸ προϊὸν κατὰ τὴν κλασματικὴν αὐτοῦ ἀπόσταξιν δὲν παρέχῃ σαφῆ τὴν διὰ τὸ γνήσιον ἀπόσταγμα οἴνου χαρακτηριστικὴν ὀσμὴν καὶ γεῦσιν ἢ ὅταν εἰς κανονικῶς παρεσκευασμένα ἀποστάγματα δὲν εἶναι πολὺ σαφῶς ἀναγνωρίσιμος φουρφουρόλη.

β) Κοινὸν ἀπόσταγμα οἴνου. Ὅταν τοῦτο περιέχῃ ὀλιγώτερον τοῦ 3,5ο)ο (κατ' ὄγκον) οἰνοπνεύματος ἢ ἀνωμάλως ὀλίγον ὀξὺ ἢ ὀλιγώτερον τῶν

15 χλστγρμ. ἐστέρος ἐπὶ 100 κ.ἑ. ἢ ὅταν κατὰ τὴν κλασματικὴν ἀπόσταξιν δὲν εἶναι σαφῶς ἢ ποσῶς ἀντιληπτὴ ὀσμὴ καὶ γεῦσις ἀποστάγματος οἴνου ἢ δὲν δίδει σαφῶς ἀντιληπτὴν ἀντίδρασιν φουρφουρόλης.

γ) Γνήσιον ἀπόσταγμα στεμφύλων. Ὅταν περιέχῃ ὀλιγώτερον τοῦ 38ο)ο (κατ' ὄγκον) οἰνοπνεύματος ἢ ὅταν περιέχῃ ὀλιγώτερον τῶν 50 χλστγρμ, ἐστέρος (ὡς ὀξικοῦ αἰθυλεστέρος ὑπολογισθέντος) εἰς 100 κ.ἑ.

δ) Κοινὸν ἀπόσταγμα στεμφύλων. Ὅταν περιέχῃ ὀλιγώτερον τοῦ 30ο)ο (κατ' ὄγκον) οἰνοπνεύματος.

ε) Γνήσιον ρούμιον. Ὅταν τοῦτο περιέχῃ ὀλιγώτερον τοῦ 65ο)ο (κατ' ὄγκον) οἰνοπνεύματος ἢ ὀλιγώτερον τῶν 0, 35 γρ. ἐστέρος (ὡς ὀξικοῦ αἰθυλεστέρος ὑπολογισθέντος) εἰς 100 κ.ἑ. ἢ ὀλιγώτερον τοῦ 0,1 γρ. ὀξέος (ὡς ὀξικοῦ ὀξέος) εἰς 100 κ.ἑ.

στ) Κοινὸν ρούμιον. Ὅταν περιέχῃ ὀλιγώτερον τοῦ 58ο)ο (κατ' ὄγκον) οἰνοπνεύματος ἢ ὀλιγώτερον τῶν 60 χλστγρμ. ἐστέρος ἢ ὀλιγώτερον τῶν 15 χλστγρμ. ὀξέος εἰς 100 κ.ἑ.

ζ) Λοιπὰ ἀποστάγματα. Ὅταν ταῦτα δεικνύουν μικροτέρας τῶν καθωρισμένων ἐλαχίστων περιεκτικοτήτων εἰς οἰνόπνευμα (κατ' ὄγκον).

Διὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα ὅρια τῆς εἰς ἀλκοόλην περιεκτικότητα τῶν γνησίων εὐγενῶν ἀποσταγμάτων δέον νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ταῦτα ἰσχύουν μόνον διὰ τὰ συνήθη προϊόντα τοῦ ἐμπορίου ἐνῷ, εἰς τὰς ἐξαιρετικὰς, παλαιὰς ποιότητας παρατηροῦνται συνήθως μικραὶ μειώσεις, λόγῳ τῆς μακροτέρας ἐναποθηκεύσεως, χωρὶς βεβαίως τοῦτο νὰ σημαίνῃ νοθείαν.

Περαιτέρω θεωρεῖται ὡς νοθευμένον τὸ μετ' ὠῶν κονιὰκ ὅταν περιέχῃ ὀλιγώτερα τῶν 10 τεμ. ὠῶν (ἀντιστοιχοῦντα εἰς 140 γρ. κρόκου) εἰς τὸ λίτρον ἢ ὅταν περιέχῃ μέσα παχύνσεως ἢ ἀναπληρώματα κρόκου.

Τὰ μετὰ σακχάρου ἀποστάγματα δέον νὰ περιέχουν τουλάχιστον 22,5ο)ο (κατ' ὄγκον) οἰνόπνευμα.

Περαιτέρω θεωροῦνται ὡς νοθευμένα τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, τὰ ὁποῖα, ἄνευ σχετικῆς δηλώσεως περιέχουν σακχαρίνην ἢ ἄλλας τεχνητὰς γλυκαντικὰς ὕλας, ὡς ἐπίσης τὰ περιέχοντα γλυκερίνην, ὡς καὶ τὰ παρασκευασμένα ἐξ ἀκαθαρίστου οἰνοπνεύματος.

Τέλος θεωροῦνται ὡς νοθευμένα τὰ τεχνητῶς κεχρωσμένα πόσιμα ἀποστάγματα ἢ ἐσσέντζαι εἰς τὰ ὁποῖα ἡ χρῶσις δύναται νὰ προκαλέσῃ ὁπωσδήποτε ἐξαπάτησιν τοῦ καταναλωτοῦ.

32) Ζῦθος. Ὅταν οὗτος προσμεμειγμένος μεθ' ὕδατος, ἀλκοόλης, χρωστικῶν ὑλῶν, γλυκερίνης, γλυκυρρίζης, τεχνητῶν γλυκαντικῶν ὑλῶν, ὡς ἐπίσης χαρακτηρίζεται ὡς νοθευμένος ὅταν κατὰ τὴν προσφορὰν γίνεται πρόσμειξις ζύθου ὑψηλοτέρου οἰνοπνευματικοῦ βαθμοῦ μετὰ τοιούτου κατωτέρου καὶ τὸ ὅλον προσφέρεται ὑπὸ ὄνομα χαρακτηριστικὸν διὰ τὸν ὑψηλοτέρου βαθμοῦ ζῦθον.

(Συνεχίζεται)

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΚΗΛΙΔΩΝ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΠΕΡΜΑΤΟΣ

- ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΟΜΑΔΩΝ ΑΙΜΑΤΟΣ -

Ὑπὸ κ. ΔΗΜ. ΚΑΨΑΣΚΗ, Ἰατροδικαστοῦ

1.—Κηλῖδες αἵματος καὶ ἐξέτασις αὐτῶν.— Χρησιμοποίησις φασματοσκοπίας καὶ ἄλλων μεθόδων χημικῶν ἢ κρυσταλλογραφικῶν.— Ὁμάδες αἵματος.
2.—Κηλῖδες σπέρματος καὶ ἐξέτασις τούτων.

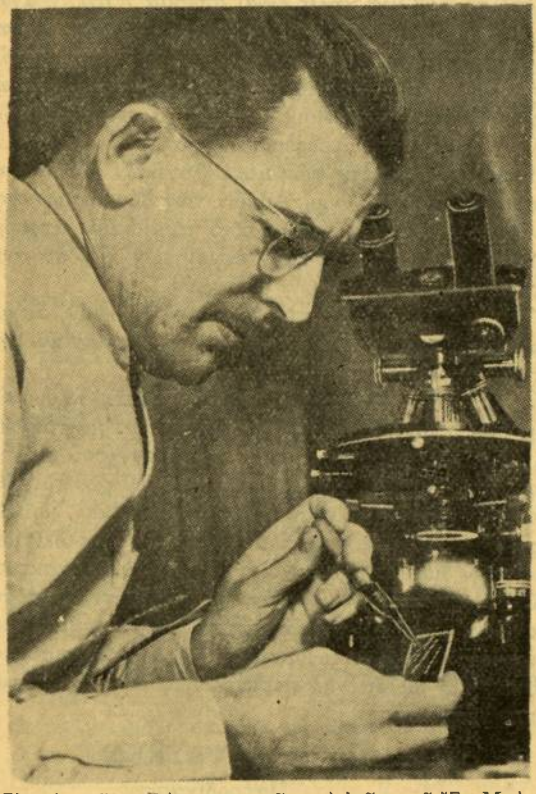
1. Τὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια τοῦ Ἔφ—Μπί—Ἄϊ, περιλαμβάνουν καὶ εἰδικὸν τμῆμα ἐργαστηριακῆς ἰατροδικαστικῆς ἐρεύνης, χωρὶς νὰ διαθέτουν καὶ εἰδικοὺς ἰατροδικαστάς. Τὸ τμῆμα τοῦτο ἀσχολεῖται μὲ ὡρισμένας βιολογικὰς καὶ μικροβιολογικὰς ἐξετάσεις καὶ εἰδικώτερον μὲ τὴν ἐξέτασιν κηλίδων καὶ τριχῶν, τῶν ὁποίων ἡ σημασία εἰς τὴν ἐγκληματολογικὴν ἔρευναν εἶναι μεγίστη.

Ἀπὸ ἀπόψεως κηλίδων τὴν μεγαλυτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἐγκληματολογικὴν ἔρευναν ἔχουν αἱ κηλῖδες αἵματος καὶ σπέρματος, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον κηλῖδες προοερχόμεναι ἐξ ἄλλων ἀπεκκρίσεων τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, ὅπως ὁ σίελος, τὰ οὖρα, τὰ δάκρυα κλπ. Ἡ ἐξέτασις τῶν κηλίδων αἵματος εἶναι ἐκείνη ποὺ συνηθέστατα ἀπασχολεῖ τοὺς ἐπιστήμονας τοῦ ἐργαστηρίου, εἰς τοὺς ὁποίους τίθενται ὡρισμένα ἐρωτήματα πρὸς διευκρίνισιν.

Τὰ συνηθέστερα προβλήματα ποὺ παρουσιάζονται εἰς περιπτώσεις ἐξετάσεως κηλίδων αἵματος εἶναι τὰ ἑξῆς : Νὰ προσδιορισθῇ α) ἐὰν μία κηλὶς εἶναι αἷμα, β) νὰ καθορισθῇ ἐὰν τὸ αἷμα εἶναι ἀνθρώπινον ἢ ἂν προέρχεται ἀπὸ ζῷον, γ) ἐφ' ὅσον καθωρίσθη ὅτι εἶναι ἀνθρώπινον νὰ ἐξακριβωθῇ, εἰ δυνατόν, ἀπὸ ποῖον μέρος τοῦ σώματος ἐξέρρευσε καὶ δ) τὸ καὶ σπουδαιότερον, νὰ καθορισθῇ ἡ ταυτότης τοῦ αἵματος, δηλαδὴ ἀπὸ ποῖον ἄτομον προέρχεται. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἐξετάσεων εἶναι δυνατὸν νὰ ζητηθοῦν καὶ μερικαὶ ἄλλαι δευτερευούσης σημασίας. Σημαντικὴ ἐπίσης εἶναι ἡ μελέτη τῶν κηλίδων αἵματος εἰς τὸν τόπον, ποὺ εὑρέθησαν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὕψους ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔπεσαν, τῆς φορᾶς καὶ τῆς πορείας ποὺ ἠκολούθησαν κατὰ τὴν πτῶσιν των καὶ ἐὰν αὗται προέρχονται ἀπὸ αἷμα, ποὺ ἐξέρρευσεν ἤρεμα, ἢ ἐξετοξεύθη μετὰ πιέσεως. Εἶναι φανερὸν πόσον σοβαρὰ προβλήματα ἠμπορεῖ νὰ ἐπιλύσῃ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν ἐξετάσεων εἰς διαφόρους ἐγκληματικὰς πράξεις.

Διὰ νὰ διαπιστωθῇ ἐὰν ἡ κηλὶς εἶναι αἷμα, ἢ ὄχι, πλὴν τῆς ἀναζητήσεως τῶν ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων, χρησιμοποιοῦνται καὶ ὡρισμέναι χημικαὶ ἢ κρυσταλλογραφικαὶ μέθοδοι καὶ ἡ φασματοσκοπία, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ὑδατῶδες διάλυμα τῆς κηλῖδος τιθέμενον πρὸ τοῦ φασματοσκοπίου δίδει τὰς χαρακτηριστικὰς ραβδώσεις τῆς ὀξυαιμοσφαιρίνης εἰς τὰ ὡρισμένα σημεῖα τῆς μικρομετρικῆς κλίμακος τοῦ φάσματος. Τὸ πρόβλημα, ἐὰν τὸ αἷμα εἶναι ἀνθρώπου ἢ ζῴου λύεται διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς μεθόδου τῶν ἱζηματογόνων ὁρῶν τοῦ Οὔλενχουτ. Τὸ μέρος τοῦ σώματος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον προέρχεται ἡ κηλίς, ἐπιδιώκεται νὰ καθορισθῇ διὰ τῆς μικροσκοπικῆς ἐξετάσεως, ἀναζητουμένων εἰδικῶν ἐπιθηλίων χαρακτηριστικῶν τῶν διαφόρων βλεννογόνων τοῦ σώματος, ὅπως τὸ στόμα, αἱ ρινικαὶ κοιλότητες, τὰ γεννητικὰ ὄργανα κλπ.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως πρόβλημα εἶναι, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀνθρωπίνου αἵματος, νὰ καθορισθῇ τὸ ἄτομον εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει. Τοῦτο παριστᾷ σχετικῶς ἀρκετὰ δυσχερὲς πρόβλημα. Ἡ λύσις του ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν γνωστὸν καθορισμὸν τῶν ὁμάδων τοῦ αἵματος. Αἱ συνήθεις αἱματολογικαὶ ὁμάδες εἶναι τέσσαρες κυρίως : Αἱ Α, Β, ΑΒ, καὶ Ο. Ἐὰν μία ἐρευνωμένη κηλὶς διαπιστωθῇ ὅτι προέρχεται ἐξ αἵματος Α ὁμάδος καὶ τὸ ἄτομον ἐναντίον τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν ὑπόνοιαι ἔχει αἷμα ἀνῆκον ἐπίσης εἰς τὴν Α ὁμάδα, δὲν ἕπεται βεβαίως, ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ὅτι ἡ κηλὶς προέρχεται ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ ἰδίου, διότι καὶ πλῆθος ἄλλων ἀτόμων ἀνήκει εἰς τὴν αὐτὴν αἱματολογικὴν ὁμάδα Α. Διὰ τοῦτο ἐπιδιώκεται ἀπὸ διακεκριμένους ἐπιστήμονας νὰ περιορισθῇ τὸ πεδίον τῆς ἐρεύνης ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄτομα. Ἤδη ἐξευρέθησαν καὶ ἄλλαι ὑποδιαιρέσεις καὶ ὑποομάδες αἵματος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ περιορισθῇ τὸ πλῆθος τῶν περιπτώσεων ὁμοιότητος μέχρις ἑνὸς σημείου.

Εἰς τὸ τμῆμα ἐλέγχου τριχῶν καὶ ἰνῶν τοῦ Ἔφ-Μπὶ -Ἀϊ ὁ εἰδικὸς ἐρευνητὴς ἑτοιμάζει ἐπὶ ὑαλίνης ἀντικειμενοφόρου πλακὸς παρασκεύασμα τριχῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἔλεγχον μὲ τὸ εἰδικὸν μικροσκόπιον.

Τὸ πρόβλημα τοῦ καθορισμοῦ τῶν ὁμάδων κυρίως, ἐνδιαφέρει καὶ ἀπασχολεῖ τὴν Ἰατρικήν, ἰδίᾳ εἰς τὰς περιπτώσεις μεταγγίσεως αἵματος. Εἰς τὴν ἐργαστηριακὴν ἰατροδικαστικὴν ἔρευναν ὁ καθορισμὸς τῶν ὁμάδων δὲν ἀποτελεῖ σαφῆ ἀπόδειξιν, ἀλλ' ἔρχεται πρὸς ἐνίσχυσιν ἄλλων σαφεστέρων εὑρημάτων τῆς ἐγκληματολογικῆς ἐρεύνης. Ἐὰν π.χ. ἓν ἄτομον κατηγορῆται διὰ τὸν φόνον ἑνὸς ἄλλου καὶ ὑπάρχουν ὡρισμέναι ἐνδείξεις περὶ ἐνοχῆς του (ἴχνη προηγηθείσης πάλης ἢ εὑρήματα εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος), ἀνευρέθησαν δ' ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων του κηλῖδες αἵματος αἱ ὁποῖαι ἀπεδείχθη ὅτι προήρχοντο ἐξ ἀνθρωπίνου αἵματος μὴ ἀνήκοντος εἰς τὴν ἰδικήν του αἱματολογικὴν ὁμάδα, ἀλλ' εἰς τὴν ὁμάδα τοῦ αἵματος τοῦ θύματος, τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀποτελεῖ, φυσικά, μίαν ἐπὶ πλέον ἔνδειξιν διὰ τὴν ἐνοχήν του. Τοῦτο ἀποκτᾷ ἀκόμη μεγαλυτέραν ἀποδεικτικὴν σημασίαν ἐφ' ὅσον ὁ ὕποπτος, ὡς ἔνοχος εἶχεν ὑπαστηρίξει κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ὅτι αἱ κηλῖδες προήρχοντο ἐξ ἰδικοῦ του αἵματος ἢ αἵματος ζῴου καὶ ἀποδειχθῇ ψευδόμενος.

Μεγάλην ἐπίσης ἰατροδικαστικὴν σημασίαν ἔχει ὁ καθορισμὸς τῶν ὁμάδων τοῦ αἵματος εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας τίθεται ζήτημα καθορισμοῦ τῆς πατρότητος. Τοιαῦται περιπτώσεις παρουσιάζονται συχνότατα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς τὴν Ἀμερικήν. Αἱ ἀπό τινος σημειωθεῖσαι μεγάλαι πρόοδοι εἰς τὰς αἱματολογι-

κὰς ἐρεύνας, ἡ ἀνεύρεσις διαφόρων ὑποομάδων, τῶν ὁμάδων Μ καὶ Ν, ὡς καὶ τοῦ αἱματολογικοῦ παράγοντος Ρέσους Ph, ἔχουν προαγάγει κατὰ πολὺ τὴν λύσιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος, ποὺ ἔχει λάβει ἀρκετὴν ἔκτασιν, διότι σημειοῦνται πολλαὶ κλοπαί, ἀγοραὶ καὶ πωλήσεις βρεφῶν ἢ πολὺ μικρῶν παιδιῶν. Τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων τοῦ αἵματος εἰς περιπτώσεις καθορισμοῦ τῆς πατρότητος σημειώνουν ἤδη τόσην ἐπιτυχίαν, ὥστε σχεδὸν νὰ παρέχουν ἀπόλυτον βεβαιότητα.

2. Αἱ δεύτεραι κατὰ σειρὰν ἐνδιαφέροντος κηλῖδες ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἰατροδικαστικὴν ἔρευναν εἶναι αἱ κηλῖδες τοῦ σπέρματος. Αἱ περιπτώσεις εἰς τὰς ὁποίας θὰ ζητηθῇ νὰ διαπιστώσῃ ἡ ἐξέτασις ἐὰν μία κηλὶς προῆλθεν ἀπὸ σπέρμα ἢ ὄχι καὶ ἐὰν πρόκειται περὶ σπέρματος ἀνθρώπου ἢ ζῴου, ἀνάγονται εἰς σεξουαλικὰ ἐγκλήματα καὶ ἀδικήματα ἠθῶν. Διὰ τὴν διαπίστωσιν ἐὰν μία κηλὶς εἶναι σπέρμα ἢ ὄχι, ἢ ἀναζητεῖται ἡ ὕπαρξις σπερματοζωαρίων εἰς μικροσκοπικὰ παρασκευάσματα, παρασκευαζόμενα ἐκ τῆς ὑπόπτου κηλῖδος καὶ χρωματιζόμενα μὲ εἰδικὰς χρωστικὰς οὐσίας, ἤ, διὰ τῆς ἐπιδράσεως ὡρισμένων χημικῶν διαλυμάτων ἐπὶ τῶν παρασκευασμάτων, παρατηρεῖται ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον ἡ ἐμφάνισις εἰδικῶν χαρακτηριστικῶν κρυστάλλων (Μέθοδος Φλορένσε κλπ.). Κατὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν σπερματοζωαρίων ἐκ τοῦ παρασκευάσματος ὑπόπτου κηλῖδος, ἡ μελέτη τῶν μορφολογικῶν αὐτῶν χαρακτήρων καθορίζει ἐὰν ταῦτα εἶναι ἀνθρώπου ἢ ζῴου. Αὐτῶν τῶν δύο τύπων κηλίδων, αἵματος καὶ σπέρματος, συνήθως ζητεῖται ἡ ἔρευνα ἀπὸ τὸ εἰδικὸν ἰατροδικαστικὸν ἐργαστήριον. Ἄλλων κηλίδων ἐκ τῶν διαφόρων ἐκκρίσεων τοῦ ὀργανισμοῦ ἢ χημικῶν οὐσιῶν πολὺ σπανιώτερον ζητεῖται ἡ ἔρευνα.

Τὸ ἐργαστηριακὸν τμῆμα τοῦ Ἔφ—Μπί—Ἄϊ διὰ τὴν ἐξέτασιν κηλίδων, ἀσχολεῖται ἐπίσης καὶ μὲ τὴν μελέτην καὶ ἐξέτασιν τῶν τριχῶν, ἥτις ἔχει τεραστίαν σημασίαν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐγκληματολογικὴν ἔρευναν.

Τὸ ἐργαστήριον ἐρεύνης τριχῶν τοῦ Ἔφ—Μπί—Ἄϊ διαθέτει ἐπίσης πλουσιώτατον ἀρχεῖον τριχῶν ἀνθρώπων ἐκ διαφόρων μερῶν τοῦ σώματος, ὡς καὶ διαφόρων ζῴων. Τὸ ἀρχεῖον τοῦτο εἶναι πολυτιμότατος σύντροφος τοῦ ἐρευνητοῦ εἰς δυσκόλους περιπτώσεις, χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν συγκριτικὴν μελέτην τῶν τριχῶν.

Ἐπίσης ὑπάρχει καὶ ἰδιαίτερον ἀρχεῖον παρασκευσμάτων φυτικῶν καὶ ζωϊκῶν ἰνῶν διαφόρων εἰδῶν, νημάτων εἰς μεγάλην ποικιλίαν ποιοτήτων, ὡς καὶ δειγματολόγιον σπάγγων καὶ σχοινίων ὅλων τῶν διαμετρημάτων καὶ εἰδῶν ποὺ παρασκευάζονται εἰς τὰ εἰδικὰ ἐργοστάσια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ὁ ἐπισκέπτης ἀπορεῖ ἴσως, ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρησιμότητα ὅλων αὐτῶν τῶν πραγμάτων διὰ τὰ ἐργαστήρια τοῦ Ἔφ—Μπί Ἄϊ. Οἱ ἐργαζόμενοι ὅμως εἰς αὐτὰ τονίζουν ὅτι αἱ ἀνωτέρω συλλογαὶ τοὺς παρέχουν τεραστίαν βοήθειαν εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις δυσχερεστάτων καὶ ἀπιθάνων ἐγκληματολογικῶν προβλημάτων.

Δ. ΚΑΨΑΣΚΗΣ
Ἰατροδικαστὴς

ΕΟΡΤΗ Ο.Κ.Φ.Α. ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ κ. **ΣΠ. ΠΟΛΙΤΟΠΟΠΛΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς κοπῆς πίττας εἰς τὴν Λέσχην τῆς Ἀστυν. Διευθύνσεως Πειραιῶς κατὰ τὴν Κυριακὴν 9ην Ἰανουαρίου 1955, ὁ Ἀστυν. Δ)ντὴς Πειραιῶς κ. Σπυρίδων Πολιτόπουλος προσεφώνησεν ὡς ἀκολούθως τὸν Ὅμιλον τῶν Κυριῶν Φίλων τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς.

«Κυρία Πρόεδρος,

Ἡ σημερινὴ ὡραία ἑορτὴ διὰ τὴν κοπὴν τῆς πίττας καὶ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου σας ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Πειραιῶς, συνεκέντρωσε πάντας ἡμᾶς ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς Ἀστυνομικῆς Λέσχης.

Ἡ σημερινὴ συγκέντρωσις, τὴν ὁποίαν καθιστοῦν λαμπροτέραν ἡ εὐγενὴς παράστασις τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος, τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ, τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, τῶν κ. κ. Βουλευτῶν, τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίτων ἐκπροσώπων τοῦ ἡμερησίου τύπου καὶ εὐγενεστάτων μελῶν τῆς Πειραϊκῆς Κοινωνίας, ἀποτελεῖ δικαίαν καὶ πρέπουσαν τιμὴν πρὸς ὑμᾶς καὶ πάσας τὰς εὐγενεστάτας κυρίας τοῦ Ὁμίλου σας.

Κυρία Πρόεδρος,

Τὰ ἔργα σας ὑπὲρ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Πειραιῶς εἶναι μεγάλα, ἀγαθὰ καὶ ἐνάρετα.

Τὸ Ἀστυνομικὸν Ἀναρρωτήριον—Εὐπρεπὴς οἶκος Ἀσκληπιοῦ—αἱ παιδικαὶ κατασκηνώσεις—τόποι ὑγείας καὶ χαρᾶς τῶν τέκνων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων—ἡ Σχολὴ ραπτικῆς καὶ κοπτικῆς—ἐργαστήριον ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως τῶν θυγατέρων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, πρὸς τὰς ὁποίας ὁ Ὅμιλός σας θὰ χορηγήσῃ σήμερον τεχνικὰ διπλώματα, ἡ φαρμακευτικὴ καὶ διαιτητικὴ περίθαλψις, ἡ χορήγησις δωρεὰν σχολικῶν βιβλίων, εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ ἄλλων ἀναγκαίων πραγμάτων πρὸς τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, κατοπτρίζουν τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν καλωσύνην σας καὶ πληροῦν τὰς καρδίας μας ζωηρῶν συναισθημάτων εὐγνωμοσύνης. Τὰ ὡραῖα αὐτὰ ἔργα σας ὑψοῦνται σήματα μεγαλοπρεπῆ καὶ ἀκτινοβόλα τῶν εὐγενεστέρων ἀνθρωπίνων συναισθημάτων.

Ἡ φιλαλληλία, ἡ βάσις τῆς Χριστιανικῆς ἠθικῆς, τὴν ὁποίαν διεκήρυξεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τοῦ «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» ἔσχε διὰ τῶν μνημονευθέντων ἔργων σας, τὴν εὐγενεστέραν ἐκδήλωσίν της.

Ἡ Ἀστυνομία, ἡ ὁποία κατὰ τοὺς μακροὺς καὶ σκληροὺς ἀγῶνας της διὰ τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ προάσπισιν τῶν ἱδανικῶν τῆς πατρίδος ἐπότισε τὴν Ἑλληνικὴν γῆν μὲ πολὺ αἷμα, προσῆλθε σήμερον εἰς τὴν ὡραίαν ἑορτήν σας εὐγνωμονοῦσα διὰ τὰ ὑπὲρ αὐτῆς ἀγαθὰ ἔργα σας.

Ἐν τῇ Ἀστυνομικῇ ταύτῃ Λέσχῃ δὲν παριστάμεθα σήμερον μόνον ἡμεῖς. Παρίσταται νοερῶς ὁλόκληρος ἡ Ἀστυνομία τοῦ Πειραιῶς.

Διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ψυχῆς μου βλέπω ἐντὸς τοῦ χώρου τούτου καὶ τοὺς ἡρωϊκοὺς νεκρούς μας. Εἰς τὸ προσκλητήριον τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς καλωσύνης σας ὑπήκουσαν μ' εὐλάβειαν αἱ ἅγιαι ψυχαί των καὶ ἐπλήρωσαν τὸν χῶρον τοῦτον. Ἐγκατέλειπον τὰ οὐράνια σκηνώματα τῆς αἰωνίας μακαριότητος διὰ νὰ εὑρεθοῦν μεταξὺ ἡμῶν πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς εὐγνωμοσύνης των δι' ὅσα καλὰ πράττετε ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν των, αἱ ὁποῖαι δι' ἐμοῦ διακηρύσσουν σήμερον τὴν ἀγάπην σας καὶ τὴν στοργήν σας.

Νὰ μοὶ ἐπιτρέψητε κυρία Πρόεδρος νὰ ἐκφράσω πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς ὅλας τὰς εὐγενεστάτας κυρίας τοῦ ὁμίλου σας τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην των διὰ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἔργα σας».

Ο ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΤΟΥ 1944

Ὑπὸ κ. **ΣΠ. ΤΣΑΛΤΑ** Ἀστυν. Α'

27 Ἀπριλίου 1941, ὥρα 5η πρωϊνή. Μαῦρος ἀετὸς ὑπερίπταται εἰς τὸ κλεινὸν ἄστυ τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς, ἀφήνων τοὺς ἀπαισίους κρωγμούς του.

Ἡ πόλις τοῦ φωτός. Ἡ πόλις τῆς Ἐλευθερίας. Ἡ πόλις τῆς Δικαιοσύνης μὲ τὰς φιλοσοφικὰς Ἀκαδημίας, τὰ Λύκεια, τοὺς Παρθενῶνας καὶ τοὺς Ἀρείους Πάγους, εἰς οὓς κατήρχοντο οἱ Θεοὶ ἀπὸ τὸν ὑψικόρυφον Ὄλυμπον καὶ ἐδίκαζον ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἀθηναίων πολιτῶν, ὑπεδουλοῦτο εἰς τὰς σιδηροφράκτους στρατιὰς τῆς τῆς Χιτλερικῆς Γερμανίας. Ἀπὸ τῆς ὥρας ταύτης κατεβιβάζετο ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία ἀπὸ τὰς Ἱερὰς ἐπάλξεις τῆς Ἀκροπόλεως καὶ εἰς τὴν θέσιν της ἐτοποθετεῖτο ὁ ἀγκυλωτὸς Σταυρὸς τῆς ἀλόγου βίας.

Οὐδεὶς φόβος, οὐδεὶς δισταγμός, συνέχει τοὺς κατοίκους τῆς Θεοφυλάκτου ταύτης πόλεως, ὡς καὶ τοὺς κατοίκους ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ Πατρὶς γρήγορα θὰ ἀπετίναττε τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

Ὅλων τὰ βλέμματα ἦσαν ἐστραμμένα πρὸς τὸν μαρτυρικὸν ἀείμνηστον Βασιλέα Γεώργιον τὸν Β', ὅστις ὑπερήσπιζε τὸ πάτριον ἔδαφος, σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμήν, καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἄγρια βουνὰ τῆς αἱματοβαμένης Κρήτης.

Ἐνῷ οἱ Πανέλληνες προσέβλεπον ἀγερώχως τὸν κατακτητήν, μία δραὰξ προδοτῶν, ὑπακούουσα τυφλῶς καὶ ἀβούλως εἰς τὰ κελεύσματα τῆς Μέκκας τοῦ Πανσλαβισμοῦ, ἀπὸ τὸν 2ον μῆνα τῆς ὑποδουλώσεως, ἤρχισε σατανικώτατα, κατόπιν ἀποφάσεως ληφθείσης ἐν μυστικῇ συνεδριάσει εἴς τινα οἰκίαν ὄπισθεν τοῦ Δημαρχείου Ἀθηνῶν, Ἐθνικὴν διάβρωσιν προπαγανδίζουσα ψευδῶς ὅτι οἱ γενναῖοι μόνιμοι Ἀξιωματικοί μας δὲν ἐπολέμησαν, ἀλλὰ μόνον οἱ ἔφεδροι καὶ ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ἐτροφοδοτοῦντο ἀπὸ τὸν κατακτητὴν καὶ τοῦ ὁποίου ὄργανα ἐγένοντο. Σὺν τῷ χρόνῳ ἡ ἀντεθνικὴ καὶ συκοφαντικὴ αὐτὴ προπαγάνδα ἤρχισε νὰ κατακτᾷ ἔδαφος, οὗ μόνον μεταξὺ τῶν ἁπλοϊκῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν θεωρουμένων ὡς μορφωμένων.

Ἐπειδὴ ἐλάχιστον μέρος τῆς κοινωνίας παρεσύρθη, ἐπεζήτησε ἡ προδοτικὴ αὕτη δράξ, ἀπὸ τὸ 2ον ἔτος τῆς ὑποδουλώσεως, δι' ἄλλων μεθόδων σατανικωτέρων, τὴν παράδοσιν τοῦ πατρώου ἐδάφους εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Κρούμου.

Συνέπηξαν τὰ μίσθαρνα ὄργανα τῶν Σλάβων τὴν μυστικὴν ὀργάνωσιν Ε.Α.Μ., δηλαδὴ Ἐθνικὸν Ἀπελευθερωτικὸν Μέτωπον. Λέξεις ὡραῖαι, λέξεις ἠχηραί, λέξεις σκυρτίζουσαι καὶ αὐτὰ τὰ μύχια τῆς ψυχῆς μας. Ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ὀργαγανώσεως ταύτης παραπλανηθέντες ἐτάχθησαν ἀρκετοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐνῷ οἱ πολλοὶ πιστοὶ ἐθνικόφρονες Ἕλληνες μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν ἀστυνομικῶν δὲν ἐτάχθησαν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ὀργανώσεως ταύτης, διότι ἐγνώριζον τοὺς καταχθονίους προδοτικοὺς σκοπούς της.

Ὑπὸ τὴν μάσκαν τῆς ὀργανώσεως ταύτης ἐκρύπτετο τὸ Κ.Κ.Ε., ὅπερ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ὑποδουλώσεως ἤτοι τὸ 1943, ἐπικρατῆσαν, ἐπέβαλε τοὺς ἀντεθνικοὺς σκοπούς του, δημιουργῆσαν τὸν Ε.Λ.Α.Σ.

Ὁ στρατὸς αὐτὸς ἀπετελέσθη ἀπὸ Ἕλληνας μητραλοίας. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἀπελευθερώσεως ὑπεδούλου τὴν πατρίδα του εἰς τοὺς Οὐνοβουλγάρους. Φανερὰ πλέον ἐπροπαγάνδιζον ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων, ὅτι εἶναι ἀδελφοί μας, ὅτι ἡ αἱματοβαμένη ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μὲ Ἑλληνικὸν αἷμα Μακεδονία μας ἀνήκει εἰς αὐτοὺς καὶ ἐξέδωκαν μάλιστα γραμματόσημα μὲ τὰς λέξεις Ε.Α.Μ.—Ε.Λ.Α.Σ. λέβα 5. Τὰ γραμματόσημα ταῦτα κατέσχεν ὁ ὁμιλῶν, ὅταν ὑπηρέτῃ ὡς Ὑπαστυνόμος εἰς τὸ Γ. Ε. Στρατοῦ. Ταυτοχρόνως ἀπέστελλον συνεχῶς πράκτορας εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν σοβιετοποίησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ τὴν ἐκθρόνησιν τοῦ Μάρτυρος—Βασιλέως, ὅστις ἐμάχετο ἀπὸ ἀλλοδαπὰ ἐδάφη διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πατρίδος του.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ ἔτος 1944. Ἔτος μαρτυρίου. Ἔτος Γολγοθᾶ. Ὁ ἀναμενόμενος Ἐθνικὸς Στρατὸς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς δὲν ὑπῆρχε, διαλυθεὶς ἀπὸ τὰ μίσθαρνα ὄργανα τῆς Μόσχας. Οἱ Ἕλληνες, οἱ διαμένοντες εἰς τὴν στενάζουσαν ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ Κατακτητοῦ Πατρίδα των, ἄλλοι μὲν ἐξ αὐτῶν ἐδολοφονοῦντο, ὑπὸ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους, ἄλλοι δὲ παρεδίδοντο διὰ τῆς προδοσίας εἰς τὸν κατακτητήν, ὡς ἐπιδιώκοντες τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος των.

Τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1944 ὅταν ὁ κατακτητὴς ἐγκατέλειπε τὸ Πάτριον ἔδαφος, ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς, ἐξαιρέσει τῶν πόλεων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, εἶχε μεταβληθῇ εἰς ἀπέραντον νεκροταφεῖον.

Εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τὰ ἐλασίτικα τάγματα ὁμοιάζοντα μὲ βαρβαρικὰ στίφη παρήλαυνον ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ὄχι μὲ Ἑλληνικὰς Σημαίας, ἀλλὰ μὲ σημαίας τῶν ὑπανθρώπων τοῦ Βορρᾶ, καὶ ἠλλάλαζον ὄχι διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος των, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐχερῆ πλέον κατάληψιν τῆς ἐξουσίας, καὶ τὴν παράδοσιν τοῦ πατρώου ἐδάφους εἰς τοὺς προαιωνίους ἐχθρούς, τοὺς βουλγάρους.

Ἡ νόμιμος ὑπὸ τὸν κ. Γεώργιον Παπανδρέου Κυβέρνησις τῆς Χώρας, ἥτις μεταξὺ τῶν μελῶν της εἶχε καὶ πέντε κομμουνιστὰς Ὑπουργούς, στηριζομένη ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, διότι Ἐθνικὸς Στρατὸς δὲν ὑπῆρχε, ἀνθίστατο εἰς τὰς πιέσεις τῶν μισθάρνων ὀργάνων τῶν Σλάβων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ παραιτηθῶσιν οἱ κομμουνισταὶ ὑπουργοὶ τὴν 1ην Δεκεμβρίου καὶ τὴν 3ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέραν Κυριακήν, εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος νὰ ἀντηχήσωσιν αἱ πρῶται ὁμοβροντίαι κατὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, διότι ἔμενον πιστοὶ εἰς τὸν δοθέντα ὅρκον των «οὐ ποιήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν τῆς Πατρίδος» ὡς οἱ ἀρχαῖοι Πρόγονοί μας εἰς τὴν μεγαλυτέραν μάχην τῶν Αἰώνων, εἰς τὰς Πλαταιάς, τὸ ἔτος 479 π. Χ. Ἡ κομμουνιστικὴ ἐπανάστασις ἐξέσπασε εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὡς τυφών, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν διάβασίν του παρασύρει τὰ πάντα καὶ ὅλοι σχεδὸν ἐνόμιζον ὅτι τὸ πᾶν ἀπώλετο.

Ὄχι. Ὅπως τὴν 28ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς μὲ Βασιλέα τὸν Ἀείμνηστον Γεώργιον τὸν Β΄, μὲ κυβερνήτην τὸν θρυλικὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν καὶ μὲ ἀρχιστράτηγον τὸν δαφνοστεφῆ στρατάρχην Ἀλέξανδρον Παπάγον, οὐ μόνον ἀνέτρεψε τὰ σχέδια τοῦ θεωρουμένου ὡς ἀηττήτου ἄξονος, ἀλλὰ καὶ ἔτρεψε τοῦτον εἰς φυγήν, εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ ὁρμητηρίου του, ἐνῷ, ὅλα τὰ Ἔθνη τῆς Εὐρώπης, τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου εἶχον ὑποκύψει εἰς τὰς ἀξονικὰς στρατιάς, οὕτω καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944, ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἀστυφύλακος μέχρι τοῦ Ἀρχηγοῦ, προυμάχησαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πόλεως ταύτης, ἥτις κατὰ τὸν Χέρδερ εἶναι τὸ κόσμημα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Ἑλλὰς τῆς Οἰκουμένης ὅ λ η ς. Εἰς τὸν ἄνισον αὐτὸν ἀγῶνα ἔπεσαν 247 ἀστυνομικοί.

Ἡ ἀντίστασις τῶν Ἀστυνομικῶν καὶ ἡ θυσία τῶν πεσόντων συναδέλφων των ἔδωσαν τὸν χρόνον εἰς τοὺς ὑπνώττοντας ὑπὸ τὸ διεθνὲς πρὸς τὰ ἀριστερὰ κλῖμα συμμάχους μας νὰ σπεύσουν εἰς βοήθειάν μας καὶ οὕτω ἐσώθη ἡ πόλις τοῦ φωτὸς καὶ ἡ Ἑλλὰς ὁλόκληρος ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸν μίασμα.

Δὲν δύναμαι νὰ εὕρω λέξεις διὰ νὰ ἐξάρω τὴν αὐτοθυσίαν τῶν συναδέλφων τούτων, οἵτινες ἐπολέμησαν ὡς λέοντες εἰς τὸν ἄνισον ἐκεῖνον ἀγῶνα (εἷς πρὸς ἑκατὸν) προτιμήσαντες νὰ ἀντισταθοῦν καὶ νὰ εὕρουν τὸν θάνατον, παρὰ νὰ σωθοῦν διὰ τῆς φυγῆς ἢ τῆς συνθηκολογήσεως.

Αὐτοί! οἱ πεσόντες, ὑπῆρξαν ἀντάξιοι τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Σώματος καὶ αἱ πράξεις των θὰ φωτίζουν ὡς τηλαυγεῖς φάροι ἡμᾶς καὶ τοὺς ἐπιγενομένους εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑπερτάτου ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος καθήκοντος.

«Ἤδὺ τὸ ὑπὲρ Πατρίδος θνήσκειν».

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

- ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΚΩΔΙΚΑ -

(ΑΡΘΡΑ 299-307 Π. Κ.)

Ὑπὸ κ. **ΔΗΜ. Κ. ΝΤΖΙΩΡΑ** Ὑπαστ. Α'.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Β'

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑΣ (Π.Κ. 299)

I. Γενικά.
II. Τὸ ἔγκλημα ὑπὸ τὴν βαρυτέραν αὐτοῦ μορφήν. Π.Κ. 299 § 1.
1. Μορφαὶ βαρείας ἀνθρωποκτονίας κατὰ τὸν καταργηθέντα Ποινικὸν Κώδικα καὶ τὸν νῦν ἰσχύοντα τοιοῦτον.
2. Λόγοι ἕνεκα τῶν ὁποίων κατηργήθη ἡ φαρμακεία ὡς ἴδιον ἔγκλημα.
3. Ἀμφισβητήσεις περὶ τῆς ἐννοίας τῶν ὅρων «προμελέτη» καὶ «ἐσκεμμένον» καὶ ἐπιχειρήματα συνηγοροῦντα ὑπὲρ τῆς καταργήσεως αὐτῶν.
4. Ἡ ρύθμισις τῆς βαρείας ἀνθρωποκτονίας ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλων στοιχείων.
5. Ἡ θέσις τοῦ ἡμετέρου Κώδικος. Κριτική.
III. Ἡ ἀναίρεσις, ὡς ἐλαφροτέρα μορφὴ ὑφ' ἣν ἐμφανίζεται τὸ ἔγκλημα. Π.Κ. 299 § 2.
IV. Συμμετοχὴ πλειόνων κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος τῆς ἐκ προθέσεως ἀνθρωποκτονίας.

I. Γενικά

—Κατὰ τὸν καταργηθέντα Ποινικὸν ἡμῶν Νόμον τοῦ 1833, ὡς ἐπίσης καὶ κατὰ τὸν ἤδη ἰσχύοντα Κώδικα ἡμῶν, ἡ ἀνθρωποκτονία ἐμφανίζεται, ὑπὸ διαφόρους διακρίσεις καὶ μορφάς, ἐξ ὧν βαρυτέρα κατ' ἐκεῖνον μὲν ὁ φόνος, κατὰ τὸν παρόντα δέ, ἡ ἐκ προθέσεως ἀνθρωποκτονία.

Εἰδικώτερον εἰς τὸν παλαιὸν ἡμῶν Ποινικὸν Νόμον, ἡ ἀνθρωποκτονία, ἐμφανίζεται ὑπὸ τὰς κάτωθι τρεῖς διακρίσεις : 1) τὴν λαμβάνουσαν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποκειμενικὴν ὑπαιτιότητα. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης διακρίνομεν ἀνθρωποκτονίαν ἐκ δόλου (φόνος Π. Ν. 288 καὶ ἀναίρεσις Π. Ν. 293) καὶ τοιαύτην ἐξ ἀμελείας (Π. Ν. 300) 2) τὴν λαμβάνουσαν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀντικειμενικὴν πλευρὰν τῆς πράξεως. Διακρίνομεν τότε α) τὴν φαρμακείαν (Π. Ν. 289—291), β) τὴν παιδοκτονίαν (Π. Ν. 294) καὶ γ) τὴν τερατοκτονίαν (Π. Ν. 299) καὶ 3) τὴν λαμβάνουσαν ὑπ' ὄψιν τὸ εἶδος τοῦ δόλου, ὁπότε ἡ ἀνθρωποκτονία ἐκ προθέσεως χαρακτηρίζεται, ὡς φόνος μέν, ἂν προῆλθεν ἐκ προμελετημένου(1) δόλου, ὡς ἀναίρεσις δὲ ἂν προῆλθεν ἐξ ἀπρομελετήτου(2) τοιούτου.

—Κατ' ἀντίθεσιν ὅμως πρὸς τὸν Νόμον τοῦτον ὁ νέος Ποινικὸς ἡμῶν Κῶδιξ, δὲν γνωρίζει φόνον καὶ ἀναίρεσιν, ὡς δύο διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων ἐγκλήματα. Οὗτος χαρακτηρίζει ὡς ἕ ν ι α ῖ ο ν ἔγκλημα τὴν ἐκ προθέσεως ἀνθρωπο-

1. Προμελετημένος εἶναι ὁ δόλος, ὅστις ὑπάρχει, ὁσάκις ὁ δράστης ἐν ἡρέμῳ ψυχικῇ καταστάσει εὑρισκόμενος, ἀπεφάσισε τὴν τέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος, ἢ ἐξετέλεσε τοῦτο ὑπὸ τὴν αὐτὴν ψυχικὴν κατάστασιν.

2. Ἀπρομελέτητος εἶναι ὁ δόλος, ὅστις ὑπάρχει, ὁσάκις ὁ δράστης εὑρισκόμενος ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς ἀποκλείοντος τὴν σκέψιν, ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν πρὸς τέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος, ὅπερ καὶ ἐξετέλεσεν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ψυχικὴν κατάστασιν.

κτονίαν (ἄρθρον 299) ἧς ἐλαφροτέρα μορφή, ἡ ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς ἀποφασισθεῖσα καὶ ἐκτελεσθεῖσα (ἄρθρον 229 § 2). Ἀναγνωρίζει δηλαδὴ ὁ Κῶδιξ ἡμῶν ἕν μόνον εἶδος κοινῆς ἀνθρωποκτονίας ἐκ δόλου. Τὴν ἐκ προθέσεως τοιαύτην. Ἡ δ' ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς τελεσθεῖσα τοιαύτη, ἀποτελεῖ ἁπλῶς ἰδιαιτέραν ἐλαφρυντικὴν περίστασιν ταύτης. Ὁ αὐτὸς Ποινικὸς Κῶδιξ δὲν ἀναγνωρίζει οὔτε τὴν τερατοκτονίαν, οὔτε τὴν φαρμακείαν, ὡς ἴδια ἐγκλήματα. Καὶ περὶ μὲν τῶν λόγων, οἵτινες ἤγαγον τὸν νομοθέτην εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ ἰδιωνύμου ἐγκλήματος τῆς τερατοκτονίας, ὡμιλήσαμεν εἰς προηγούμενον ἄρθρον. Ὅσον ἀφορᾷ ἐξ ἄλλου τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων οὗτος ἀπήλειψε τὴν εἰδικὴν περὶ φαρμακείας διάταξιν ἐκ τοῦ κειμένου τοῦ Παλαιοῦ μας Νόμου ὁμιλοῦμεν κατωτέρω.

II. Τὸ ἔγκλημα ὑπὸ τὴν βαρυτέραν αὐτοῦ μορφήν. Π.Κ. 299 § 1

1. Μορφαὶ βαρείας ἀνθρωποκτονίας κατὰ τὸν καταργηθέντα Ποινικὸν Κώδικα καὶ τὸν νῦν ἰσχύοντα τοιοῦτον.

Εἰσερχόμεθα ἤδη, εἰς τὴν ἐπὶ μέρους εἰδικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἄρθρου 299 τοῦ Π. Κ. ἡμῶν. Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὅπερ ρυθμίζει τὴν ἀνθρωποκτονίαν ὑπὸ τὴν βαρυτέραν αὐτῆς μορφὴν (ἐκ προθέσεως ἀνθρωποκτονία) 1) «Ὅστις ἐκ προθέσεως ἀπέκτεινεν ἕτερον τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἰσοβίου καθειρξεως». 2) «Ἐὰν ἡ πρᾶξις ἀπεφασίσθη καὶ ἐξετελέσθη ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς, ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς προσκαίρου καθειρξεως».

Συγκρίνοντες ἤδη τὰς διατάξεις ταύτας μὲ τὰς ἀναλόγους τοιαύτας τοῦ Παλαιοῦ Κώδικος διαπιστοῦμεν ὅτι ὑπάρχει διαφορά. Διότι ὁ τελευταῖος οὗτος ἐμφανίζει τὴν βαρεῖαν ἀνθρωποκτονίαν ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ φόνου καὶ τὴν τοιαύτην τῆς Φαρμακείας, ἐπιβάλλων εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὴν Ποινὴν τοῦ θανάτου. Κατὰ τὰς σχετικὰς τοῦ τελευταίου διατάξεις τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς ἐπιβεβαρυμένης μορφῆς τῆς ἀνθρωποκτονίας εἶναι ἡ προμελέτη ἢ τὸ ἐσκεμμένον [3] εἴτε κατὰ τὴν ἀπόφασιν εἴτε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς φαρμακείας [4] ἡ χρῆσις δηλητηρίου φαρμάκου ἢ ἄλλης οὐσίας δυναμένης νὰ ἐπιφέρῃ τὸν θάνατον καθ' οἱονδήποτε τρόπον. Ἐξ ἄλλου κατὰ τὸν νῦν ἰσχύοντα Κώδικα βαρεῖαν ἀνθρωποκτονίαν τελεῖ τις, ὅταν «ἐκ προθέσεως» ἀποκτείνῃ ἕτερον, ἀρκεῖ νὰ μὴ εὑρίσκηται εἰς βρασμὸν ψυχικῆς ὁρμῆς.

2. Λόγοι ἕνεκα τῶν ὁποίων κατηργήθη ἡ φαρμακεία ὡς ἴδιον ἔγκλημα.

Ἤδη ἐρωτᾶται· διατὶ ὁ νέος νομοθέτης ἡμῶν ἀπήλειψε τοὺς ὅρους «προμελέτη» καὶ «ἐσκεμμένως» ἀπὸ τὴν περὶ φόνου διάταξιν, κατήργησε δὲ ἐντελῶς τὴν εἰδικὴν περὶ φαρμακείας διάταξιν, πάντα δὲ ταῦτα ἀντικατέστησε διὰ τῆς μιᾶς καὶ μόνον φράσεως «ὅστις ἐκ προθέσεως ἀπέκτεινεν ἕτερον, τιμωρεῖται μὲ θάνατον ἢ ἰσόβιον κάθειρξιν».

Ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τῶν ζητημάτων παρατηρητέα τὰ ἑξῆς : Ἡ φαρμακεία ἐκλείπει πλέον, ὡς ἴδιον ἔγκλημα, καθ' ὃ ὑπαγομένη εἰς τὰς γενικὰς περὶ ἀνθρωποκτονίας ἢ σωματικῶν βλαβῶν διατάξεις. Αὕτη κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Νομοθέτου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἔδει ν' ἀντιμετωπισθῇ κατ' αὐστηρότερον τρόπον καὶ μὲ ἰδιαιτέ-

3. Ἄρθρον 288 Π.Ν. «Ὡς φονεὺς τιμωρεῖται μὲ θάνατον, ὅστις ἐκ προμελέτης ἀπεφάσισεν ἢ ἐσκεμμένως ἐξετέλεσεν τὴν παρ' αὐτοῦ πραχθεῖσαν ἀνθρωποκτονίαν.

4. Ἄρθρον 289 Π.Ν. «Ὅστις καθ' οἱονδήποτε τρόπον προσέφερεν ἐκ προθέσεως εἰς ἄλλόν τινα, δηλητήριον φάρμακον ἢ ἄλλας οὐσίας δυναμένας νὰ ἐπιφέρωσι τὸν θάνατον καθ' οἱονδήποτε τρόπον, τιμωρεῖται κατὰ τὰς ἀκολούθους διαστολάς : 1) ἐὰν ἡ φαρμακεία ἔγινεν ἐπὶ σκοπῷ θανατώσεως καὶ ἐκ τούτου ὁ φαρμακευθεὶς ἢ ἀπέθανεν ἢ..... καταγινώσκεται ποινὴ θανάτου. 2).....»

ρως αὐστηρὰς ποινάς. Διότι ἡ φαρμακεία ἐθεωρεῖτο καὶ εἶναι ἰδιαιτέρως ἀπεχθὴς καὶ ἐπικίνδυνος. Ἐξ ἄλλου ἡ αὐστηροτέρα Ποινικὴ μεταχείρισις τοῦ διαπράττοντος τὸ ἔγκλημα τῆς φαρμακείας, ὑπαγορεύεται καὶ ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι κατὰ τὴν τέλεσιν αὐτοῦ, ἡ ἀποτελεσματικότης τοῦ χρησιμοποιουμένου μέσου εἶναι βεβαία, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου ἡ ἀπόκρυψις τοῦ τε ἐγκλήματος καὶ τοῦ δράστου εὐχερεστέρα. Ἐν τούτοις ὁ νέος Νόμος ἡμῶν ἀκολουθῶν ἐν προκειμένῳ πλείστας ξένας Νομοθεσίας, δὲν περιλαμβάνει εἰδικὴν περὶ φαρμακείας διάταξιν. Τοῦτο, διότι κατὰ τὸν σύγχρονον Νομοθέτην, ὑφίσταται γενικὴ περὶ φόνου (ἀνθρωποκτονία ἐκ προθέσεως) διάταξις, οἱ δὲ ἀνωτέρω λόγοι (τοῦ εἰδεχθοῦς καὶ ἐπικινδύνου τοῦ ἐγκλήματος) δύνανται νὰ ἐκτιμηθῶσι κάλλιστα, ἐν τῇ ἐπιμετρήσει τῆς Ποινῆς, μάλιστα ὑπὸ τὸ Κράτος τοῦ σήμερον ἰσχύοντος Ποινικοῦ Δικαίου, καθ' ὃ ὁ Δικαστὴς κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς Ποινῆς δύναται νὰ κινηθῇ εἰς εὐρύτερα πλαίσια, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι αἱ διατάξεις τῶν Ποινικῶν Νόμων, αἵτινες προσδιορίζουν τὰ ἀδικήματα, διατυποῦνται μὲ ἐκφράσεις ἀρκετὰ γενικάς, ἵνα οὕτω διευκολύνεται ἡ προσαρμογὴ τῆς Νομολογίας πρὸς τὰς Κοινωνικὰς ἀνάγκας (5). (Γάφος ἀπὸ τῆς ἕδρας). Οὕτω καὶ ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει «τὸ ἐνιαῖον» ἀδίκημα τῆς ἐκ προθέσεως ἀνθρωποκτονίας τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως 5 ἐτῶν μέχρι καὶ τοῦ θανάτου.

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνομεν πράττουν καὶ ἄλλαι Νομοθεσίαι, αἵτινες δὲν θεωροῦν τὴν φαρμακείαν ὡς ἰδιαίτερον ἔγκλημα. Ἀλλὰ τινὲς ἐξ αὐτῶν χαρακτηρίζουν, ὡς λόγον ἐπιτάσεως τῆς Ποινῆς τῆς ἀνθρωποκτονίας, τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἔγκλημα, ἐτελέσθη διὰ τῆς χρήσεως δηλητηριωδῶν μέσων. Ὁ Κῶδιξ ἡμῶν δὲν περιέχει τοιαύτην διάταξιν. Περιέχει ὅμως ἀπαγορευτικοὺς κανόνας, σχετικοὺς μὲ τὴν ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας δηλητηρίασιν Πηγῶν καὶ τροφίμων (ἄρθρα 279 καὶ 280 Π. Κ. Ἀνίστοιχα τὰ ἄρθρα 290 καὶ 577 τοῦ καταργηθέντος Π. Ν.). Τούτων ὅμως ἡ ἀνάπτυξις δὲν εἶναι τῆς προκειμένης στιγμῆς. Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λοιπὸν λόγους ἡ φαρμακεία ὡς ἴδιον ἔγκλημα, δὲν ὑφίσταται ὑπὸ τὸν Νέον Ποινικὸν ἡμῶν Κώδικα.

3. Ἀμφισβητήσεις περὶ τῆς ἐννοίας τῶν ὅρων «προμελέτη» καὶ «ἐσκεμμένον» καὶ ἐπιχειρήματα συνηγοροῦντα ὑπὲρ τῆς καταργήσεως αὐτῶν.

Ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἕτερον τῶν ἀνωτέρω τεθέντων ζητημάτων, ἐξ ἄλλου, ἤτοι πρὸς τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων ὁ Νομοθέτης εἰς τὴν σχετικὴν τοῦ Νόμου διάταξιν ἀντὶ τῶν ὅρων «προμελέτη» καὶ «ἐσκεμμένως» χρησιμοποιεῖ τὴν λέξιν «ἀπέκτεινεν» (ὅρον καὶ γραμματικῶς ταυτόσημον πρὸς τὴν φράσιν «ἐξετέλεσεν ἀνθρωποκτονίαν»—Α. Π. 150)72 καὶ αἰτιολογία—)παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς. Ἡ ἀνωτέρω ἀντικατάστασις κατὰ τὴν de lege ferenda ἀπάντησιν τῶν συγγραφέων ἦτο ἐνδεδειγμένη. Διότι ἡ ἔννοια τοῦ ὅρου «προμελέτη» (ὡς καὶ τοῦ τοιούτου «ἐσκεμμένως» περὶ οὗ δὲν ὁμιλοῦμεν ἐν προκειμένῳ διότι παρομοίας ἐδημιούργησεν ἀμφισβητήσεις, ἐφ' ὧν αἱ αὐταὶ δίδονται ἀπαντήσεις), παρ' ὅ,τι ἀπησχόλησε ποικιλοτρόπως τὴν ἐπιστημονικὴν διδασκαλίαν, δὲν ἡρμηνεύθη ἐν τούτοις σταθερῶς καὶ σαφῶς ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης. Δὲν ἐδόθη τ.ἔ. σταθερὰ καὶ σαφὴς ταύτης ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἔννοια. Ἐπὶ τοῦ θέματος ἡ νεωτέρα Νομολογία ἐδέχθη «ὅτι κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς προμελέτης εἶναι ἡ ψυχραιμία καὶ ἀταραξία τοῦ πράττοντος» Α. Π. 84)1908. Ἐξ ἄλλου συγγραφεῖς τινὲς δέχονται, ὅτι «εἰς τὴν προμελέτην διακρίνεται μία ἐγκληματικὴ πρόθεσις συνοδευομένη ἀπὸ σκέψιν, ἥτις προωθεῖ τὴν πρόθεσιν ταύτην διαρκῶς καὶ σταθερῶς». Τέλος κατ' ἄλλους «τὸ διακριτικὸν

5. Σχετικὴ ἡ περίφημος ἀρχὴ «Nullum crimen, nulla poena sine lege» ὡς ἡ ἀπόλυτος κυριαρχία, ἤρξατο περιοριζομένη πως, ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Νεωτέρου Δικαίου.

γνώρισμα τῆς προμελέτης, εἶναι ἡ ἐπιμονή, εἰς τὴν ἐγκληματικὴν πρόθεσιν, ἥτις ἐνῷ καθιστᾷ περισσότερον πιθανὴν τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐγκληματικοῦ ἀποτελέσματος, δυσχεραίνει ἐξ ἄλλου καὶ ἐμποδίζει τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ θύματος». Ἀλλὰ καὶ ἕτεροι συγγραφεῖς, ἄλλως ὥρισαν τὴν ἔννοιαν τῆς προμελέτης. Ἀνεξαρτήτως τούτων ἓν παραμένει γεγονός· ὅτι ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν συγγραφέων τονίζεται ἡ δυσχέρεια ἑνὸς ἐπακριβοῦς προσδιορισμοῦ τῆς ἐννοίας τοῦ ὅρου τούτου, περαιτέρω δέ, ὅτι ὑπὸ τῆς συγχρόνου διδασκαλίας καὶ Νομολογίας, παρὰ τὴν μακρὰν αὐτῶν προσπάθειαν, δὲν καθωρίσθη σαφῶς καὶ ἐπακριβῶς, ἡ ἔννοια τῆς προμελέτης.

Οὕτω δὲν ἐδόθη λ.χ. σαφὴς ἀπάντησις, ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον καθ' ὃν διαρκεῖ αὕτη (Γάφος ἀπὸ τῆς ἕδρας).

Ἐκτὸς τοῦ Νομικοῦ αὐτοῦ ἐπιχειρήματος, ἄλλος λόγος, ὅστις ἤγαγε τὸν Νομοθέτην, εἰς τὴν ἀπόφασιν, νὰ τροποποιήσῃ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ Νόμου εἶναι καὶ ὁ ἑξῆς : Δὲν εἶναι ὀρθόν, ὅτι ἡ ἐκ προμελέτης ἀνθρωποκτονία, ἀποτελεῖ πάντοτε τὴν βαρυτέραν μορφὴν ταύτης. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς βαρείας ἀνθρωποκτονίας μὲ διακριτικὸν γνώρισμα τὴν προμελέτην, ἀποκρούεται πολλαπλῶς ὑπὸ τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης. Ἐκ τῶν κατωτέρω παραδειγμάτων, πλήρως καταφαίνεται τοῦτο οὐδεμιᾶς δυναμένης νὰ προκύψῃ ἀμφιβολίας. 1) Ὁ Α ἐραστὴς κατατριχόμενος ὑπὸ ζηλοτυπίας, διότι ἡ ἄπιστος φίλη του Β τὸν ἀπατᾷ, παρ' ὅ,τι τοῦ ὁρκίζεται ἀφοσίωσιν καὶ ἀγάπην, πραγματοποιεῖ τὴν ἀπὸ καιροῦ ληφθεῖσαν ἀπόφασίν του καὶ φονεύει τὴν Β. 2) Ἡ Α' γυνὴ τελείως ἄπορος οὖσα, περιέρχεται εἰς σκέψεις στενοχωρίας καὶ ἀπαισιοδοξίας, λόγῳ τῆς ἐνδείας της. Τίκτει δὲ τὴν ὀγδόην κατὰ σειρὰν θυγατέρα αὐτῆς (ζῶσιν ἅπασαι) ἥτις μάλιστα πάσχει καὶ ἐξ ἀνιάτου νόσου ἐκ γενετῆς, ὡς λ. χ. ἐκ παραλύσεως τῶν κάτω ἄκρων. Μετὰ σκέψιν μακρὰν ἐν τῇ ἀπογνώσει της, τὴν φονεύει. Ἀμφότεροι οἱ δρᾶσται τῶν ἐγκλημάτων τούτων, ἐνήργησαν ἐκ προμελέτης, δι' ὃ καὶ κριτέοι, ὡς δολοφόνοι. Τουναντίον 3) ὁ Α σεσημασμένος ἐπικίνδυνος διαρρήκτης εἰσέρχεται διὰ νὰ κλέψῃ. Συναντᾷ ὅμως ἄτομόν τι ἀπροόπτως μὴ δυνάμενον ν' ἀντισταθῇ (λ. χ. γραῖαν ἀνίκανον πρὸς πᾶσαν ἀντίστασιν)· ὅπερ χωρὶς καμμίαν προμελέτην καὶ ἐπειδὴ οὐδεμίαν ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του καὶ τοῦ χαρακτῆρος του σημασίαν δίδει εἰς τὴν πρᾶξιν του, φονεύει. Οὗτος μὲ διακριτικὸν γνώρισμα τὴν προμελέτην δὲν θεωρεῖται δολοφόνος (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἀνωτέρω), παρ' ὅ,τι ἡ πρᾶξις του προκαλεῖ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Κοινοῦ συναισθήματος, ὅπερ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπαιτεῖ βαρεῖαν τιμωρίαν.

Φρονοῦμεν ὅθεν, ὅτι τὰ παραδείγματα ταῦτα ἀρκοῦν ν' ἀποδείξουν ἐν συσχετισμῷ καὶ πρὸς τὸ Νομικὸν ἐπιχείρημα, τὴν δικαιολογίαν τῆς ἀμφισβητήσεως καὶ τῶν ἀντιρρήσεων, ἥτις καὶ ἐκφράζεται εἰς ὅλας τὰς αἰτιολογίας τῶν ἑκάστοτε συνταχθέντων σχεδίων ἡμῶν.

4. Ἡ ρύθμισις τῆς βαρείας ἀνθρωποκτονίας ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλων στοιχείων.

Ἕνεκα τῶν ἀνωτέρω λόγων, αἱ νεώτεραι νομοθεσίαι, ὀρθῶς πράττουσαι, ἀποκλείουν τὴν ἔννοιαν τῆς βαρυτέρας ἀνθρωποκτονίας, μὲ κριτήριον τὸ στοιχεῖον τῆς προμελέτης. Προσπαθοῦσαι δὲ ν' ἀπαλλαγῶσι τοῦ στοιχείου τούτου, ἐπιδιώκουν νὰ ρυθμίσουν τὴν ἀνθρωποκτονίαν τῆς βαρυτέρας μορφῆς, ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλων στοιχείων. Ἐν τῇ ρυθμίσει ὅμως ταύτῃ, ἀκολουθοῦν τὰ ἑξῆς διάφορα συστήματα. 1) τὸ ἀρνητικόν. Κατ' αὐτὸ ἀπαλείφεται ὁ ὅρος «προμελέτη» χωρὶς ν' ἀντικαθίσταται μὲ ἄλλον τινά, καὶ 2) τὸ θετικόν. Κατ' αὐτὸ ὁ ὅρος οὗτος ἀντικαθίσταται δι' ἄλλων τοιούτων. Οὕτω νομοθεσίαι τινές, ὡς ἀνθρωποκτονίαν βαρείας μορφῆς χαρακτηρίζουν ἐκείνην ἥτις προέρχεται ἀπὸ «ποταπὴν διάθεσιν» (μῖσος, ἐκδίκησιν, φθόνον κλπ.) ἐνῷ ἄλλαι τὴν προερχομένην ἀπὸ «φονικὴν διά-

θεσιν ἢ φιλοκέρδειαν» ὅπως καὶ τὴν «διὰ πυρὸς ἢ δηλητηρίου πραγματοποιηθεῖσαν» κλπ.

5. Ἡ θέσις τοῦ ἡμετέρου Κώδικος. Κριτική.

Ὁ ἡμέτερος Νομοθέτης ἠκολούθησε τὸ πρῶτον τῶν ἀνωτέρω συστημάτων, ἤτοι τὸ ἀρνητικόν, ἀφ' οὗ κατὰ τὴν διατύπωσιν τῆς σχετικῆς (ὡς ἄνω) διατάξεως, ἀνθρωποκτόνος θεωρεῖται, ὅστις ἐκ προθέσεως ἀπέκτεινεν ἕτερον. Ὁ αὐτὸς Νομοθέτης ἐκ τῆς ὡς ἄνω διατάξεως ἀποσπᾷ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀναιρέσεως, ὁρίζων σαφῶς πότε ὑπάρχει ἀναίρεσις, εἰς τρόπον ὥστε πᾶσα ἄλλη περίπτωσις μὴ καλυπτομένη ὑπ' αὐτῆς νὰ θεωρῆται βαρεῖα ἀνθρωποκτονία (φόνος). Τοὺς λόγους, οἵτινες ὡδήγησαν αὐτὸν εἰς τὸ νὰ λάβῃ τὴν θέσιν ταύτην αἰτιολογεῖ πλήρως, διὰ τῆς αἰτιολογίας, στηριζομένης εἰς τὸ Νομικὸν κυρίως ἐπιχείρημα. Εἰς αὐτὴν ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς : «Τὸ Σχέδιον ἐμμένον ἐν τῇ θεμελιώδει ἀρχῇ τοῦ ἰσχύοντος Ποινικοῦ Νόμου, καθ' ἣν ὁ διακριτικὸς ὅρος τοῦ φόνου, ἀπὸ τῆς ἀναιρέσεως δέον νὰ τεθῇ ἐν τῇ μετὰ ψυχικῆς ἠρεμίας ἢ ὁρμῆς ἀποφάσει τοῦ ὑπαιτίου, διετύπωσε τὴν μὲν ἔννοιαν τοῦ φόνου, ὡς τὴν ἐκ προθέσεως ἀνθρωποκτονίαν, τὴν δὲ ἔννοιαν τῆς ἀναιρέσεως, ὡς τὴν ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς τοιαύτην. Διὰ τῆς διατυπώσεως ταύτης, τὸ μὲν σαφῶς δηλοῦται, ὅτι ἡ ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς ἀνθρωποκτονία, οὐδέποτε εἶναι φόνος, τὸ δὲ ἀποφεύγονται, οἱ τοιαύτας συζητήσεις καὶ ἀμφισβητήσεις προκαλέσαντες ὅροι τοῦ ἐσκεμμένου καὶ τῆς προμελέτης».

Ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦτο κατακρίνεται ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τοῦ δευτέρου τοιούτου (θετικοῦ). Διότι κατ' αὐτὸ (τὸ ἀρνητικὸν) ἰσχυρίζονται οἱ πρῶτοι ἡ δολία ([6]) ἀνθρωποκτονία χαρακτηρίζεται ὡς βαρυτάτη (ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου), ἐπὶ τῇ βάσει διαφόρων στοιχείων ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἐκτιμωμένων. Διὰ τοῦ τρόπου ὅμως αὐτοῦ μετατοπίζεται τὸ ζήτημα τῆς ρυθμίσεως τῆς βαρείας ἀνθρωποκτονίας ἀπὸ τὸν νομοθέτην εἰς τὸν Δικαστήν. Ἀλλὰ μία τοιαύτη μετατόπισις τῆς ἐξουσίας, ἄνευ οὐδεμιᾶς περαιτέρω διατυπώσεως εἶναι μᾶλλον ἐπικίνδυνος καὶ ἴσως κοινωνικῶς ἀπαράδεκτος.

Εἶναι βεβαίως ἀληθὲς ὅτι τὸ Νέον Ποινικὸν Δίκαιον, ὡς ἄλλως τε καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη, στηρίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξατομικεύσεως τῆς ποινῆς ἥτις καὶ ἐπιβάλλει, ὅπως παρέχεται εὐρύτερον δικαίωμα εἰς τὸν Δικαστὴν κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς. Παρέχεται δηλαδὴ εἰς αὐτὸν μείζων ἐλευθερία, διὰ τῆς εὐρύτητος τῶν ἐν τῷ Νόμῳ τεθειμένων ὁρίων. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πάντες οἱ συγγραφεῖς συμφωνοῦν πλήρως, διότι ἡ εὐρύτης τῆς Ποινικῆς μεταχειρίσεως παρὰ τῷ Δικαστῇ, ὑπὸ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς μηχανοκινήτου ζωῆς, εἶναι ἐπιβεβλημένη. Ἀλλ' ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει τὰ πράγματα ἐμφανίζονται διαφοροτρόπως. Διότι δὲν παρέχεται μία ἁπλῆ καὶ συνήθης ἐξουσιοδότησις εἰς τὸν δικαστήν, ἀλλὰ σπουδαία τοιαύτη, καθ' ὅσον οὗτος ἐξουσιοδοτεῖται νὰ θανατώσῃ ἢ οὔ. Τὸ βάρος τοῦτο εἶναι σοβαρὸν καὶ μία ὑπέρμετρος ἐλευθερία τοῦ Δικαστοῦ, τυγχάνει ἀπαράδεκτος. Οὕτω ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σκέψεων καὶ ἐπιχειρημάτων αὐτῶν συγγραφεῖς τινὲς (Γάφος ἀπὸ τῆς ἕδρας καὶ Ποιν. Χρονικὰ Τόμος Α' σελὶς 78) παρ' ἡμῖν, παρατηροῦν ὅτι ἡ θέσις αὕτη τοῦ Κώδικος ἡμῶν παρουσιάζει ἀναμφισβήτητον μειονέκτημα, πιστοποιούμενον πλήρως ἀπὸ τὰς σκέψεις αὐτάς.

Οὐχ' ἧττον ὅμως τὸ μειονόκτημα τοῦτο πολὺ περιορίζεται, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς τὸ Γενικὸν Μέρος τοῦ Π. Κ., διαλαμβάνεται σχετικὴ διάταξις, ἡ τοῦ ἄρθρου 86 αὐτοῦ, καθ' ἣν «ἐν αἷς περιπτώσεσιν ὁ Νόμος ἀπειλεῖ διαζευκτικῶς τὴν ποινὴν τῆς ἰσοβίου καθείρξεως μετὰ τῆς θανατικῆς ποινῆς, ἡ τελευταία αὕτη

6. Σημειωτέον, ὅτι ἐπειδὴ ὁ νόμος δὲν ποιεῖται διάκρισιν, ἀρκεῖ καὶ ἐνδεχόμενος δόλος, διὰ νὰ χαρακτηρισθῇ τις, ὡς ἔνοχος τῆς ἐν τῇ α' παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου πράξεως.

καταγιγνώσκεται, μόνον ἂν τὸ εἶδος καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν γένει περιστάσεις καθιστῶσι τὴν πρᾶξιν ἰδιαζόντως ἀπεχθῆ ἢ ἂν ὁ δράστης εἶναι ἐπικίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν». (7)

III. Ἡ ἀναίρεσις, ὡς ἐλαφροτέρα μορφὴ ὑφ' ἣν ἐμφανίζεται τὸ ἔγκλημα. Π. Κ. 299 § 2

Συνοψίζοντες ἤδη τὰ ἀνωτέρω ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ Νέος Ποινικὸς ἡμῶν Κῶδιξ, ἀναγνωρίζει τὴν δολίαν ἀνθρωποκτονίαν, ὡς ἐνιαῖον ἔγκλημα, ὑφ' ὃ ὑπάγεται ὁ φόνος καὶ ἡ ἀναίρεσις, ἥτις δὲν ἀποτελεῖ παρὰ ἐλαφροτέραν μορφὴν τοῦ φόνου καὶ τιμωρεῖται (βασικῶς) μὲ τὴν ποινὴν τῆς προσκαίρου καθείρξεως (5—20 ἐτῶν). Κοινὸν δὲ γνώρισμα τούτων, εἶναι ὅτι τὸ ἐπελθὸν ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε καὶ τὸ αἰρετέν. Ἡ αἴρεσις ἐξ ἄλλου εἶναι δολία ἐπ' ἀμφοτέρων, μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι διὰ νὰ προσδοθῇ εἰς τὴν ἀνθρωποκτονίαν ἡ ἐλαφροτέρα μορφὴ (τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου) δέον ὁ δράστης νὰ τελῇ κατά τε τὴν ἀπόφασιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος, ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου «βρασμὸς ψυχικῆς ὁρμῆς» ἀρκετὰ ἐγράφησαν. Πάντως κατὰ τὴν πλειονότητα τῶν συγγραφέων, ὑπάρχοντος βρασμοῦ ψυχικῆς ὁρμῆς ἀποκλείεται ἡ σκέψις ἤτοι «ἡ στάθμισις τῶν αἰτίων τῶν κινούντων πρὸς τέλεσιν τῆς πράξεως καὶ τῶν συγκρατούντων ἀπὸ τὴν τέλεσιν αὐτῆς» (Χωραφᾶς) ὑπὸ τὸ Κράτος δὲ μιᾶς τοιαύτης καταστάσεως τελεῖται τὸ ἔγκλημα. Ἄλλως, «ὅταν τις ἐκτελῇ τὸ ἔγκλημα, ἀπὸ μίαν ταχεῖαν ἀπόφασιν, προκληθεῖσαν, ἀπὸ ἕναν ἀπότομον ψυχικὸν ἐρεθισμόν, τότε εὑρίσκεται ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς». Τουναντίον ὁ ἐκτελέσας τὸ ἔγκλημα, εὑρισκόμενος ἐν ἐλαφρᾷ ψυχικῇ ταραχῇ, δὲν καλύπτεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τῆς ἐλαφρᾶς μορφῆς τοῦ ἐγκλήματος, καὶ τιμωρητέος ὡς φονεύς.

IV. Συμμετοχὴ πλειόνων κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος τῆς ἐκ προθέσεως ἀνθρωποκτονίας

Ἓν ἄλλο ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐγεννᾶτο, ὑπὸ τὸ Κράτος τοῦ προϊσχύοντος δικαίου, ἀναφορικῶς πρὸς τὸν φόνον καὶ τὴν ἀναίρεσιν, εἶναι τὸ ζήτημα τῆς συμμετοχῆς πλειόνων προσώπων, εἰς τὸ ἔγκλημα τῆς ἀνθρωποκτονίας, διὰ τὰς περιπτώσεις ἐκείνας καθ' ἃς τις ἢ τινὲς τούτων ἐνήργουν ἐκ προμελετημένου δόλου, ἄλλοι δέ, ἐξ ἀπρομελετήτου τοιούτου. Ἠρωτᾶτο δηλ. ποία ἔδει νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ εἰς ἕκαστον τῶν συμμετόχων. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐδιδάχθησαν τρεῖς γνῶμαι.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐξ αὐτῶν, ἥτις καὶ ὡς κρατοῦσα ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ. ἕκαστος τῶν συμμετόχων, ἔδει νὰ τιμωρηθῇ κατὰ τὴν δολίαν αὐτοῦ αἵρεσιν. Κατὰ τὴν γνώμην δηλαδὴ ταύτην τὸ προμελετημένον ἢ ἀπρομελέτητον, ἐρευνᾶται κεχωρισμένως δι' ἕκαστον τῶν συμμετόχων (Τζωρτζόπουλος, Γάφος). Κατὰ συνέπειαν ἦτο δυνατὸν εἰς ἢ πλείονες νὰ τιμωρηθοῦν, ὡς ἔνοχοι φόνου, ἕτεροι δέ, ὡς τοιοῦτοι ἀναιρέσεως.

Κατὰ τὴν δευτέραν γνώμην, διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς πράξεως τῶν συμμετόχων (ἠθικοῦ αὐτουργοῦ καὶ συνεργοῦ) ἔδει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ἡ πρᾶξις τοῦ φυσικοῦ αὐτουργοῦ. Συνεπῶς ἂν ὁ αὐτουργὸς ἐξετέλεσε φόνον, τότε ἠθικὸς αὐτουργὸς φόνου θὰ ἐθεωρεῖτο καὶ ὁ συμμέτοχος, ἔστω καὶ ἂν ἐνήργησεν ἐξ ἀπρομελε-

7. Εὐκαιριακῶς καὶ παρ' ὅ,τι ἡ παρατήρησις δὲν ἔχει ἴσως θέσιν ἐνταῦθα, καθ' ὃ δικονομικῆς φύσεως, ἀναφέρομεν, ὅτι ἐπὶ τῆς διατάξεως ταύτης ἐγεννήθη ζήτημα ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποῖοι εἶναι ἁρμόδιοι νὰ κρίνουν ἂν ἡ πρᾶξις εἶναι ἰδιαζόντως ἀπεχθὴς ἢ ἂν ὁ δράστης εἶναι ἐπικίνδυνος εἰς τὴν Δημοσίαν ἀσφάλειαν. Ὡς πρὸς τὴν α' περίπτωσιν συμφωνοῦν πάντως, ὅτι ἁρμόδιοι εἶναι οἱ ἔνορκοι. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὴν δευτέραν τοιαύτην αἱ γνῶμαι διχάζονται. Κατὰ τὴν ὀρθοτέραν ἣν φαίνεται ὅτι ἀποδέχεται καὶ ὁ Μπουρόπουλος, ἁρμόδιοι εἶναι οἱ σύνεδροι.

τήτου δόλου. Καὶ ἀντιστρόφως ὁ ἠθικὸς φόνου, ἐθεωρεῖτο ὡς τοιοῦτος ἀναιρέσεως, ἂν ὁ φυσικὸς αὐτουργὸς διέπραξε τὸ ἀδίκημα τῆς ἀναιρέσεως (Ἠλιόπουλος). Ἡ ἄποψις αὕτη κατεκρίθη, ὡς ἄγουσα εἰς ἀδικίας.

Ἡ τρίτη ἐξ ἄλλου γνώμη ὑποστηριχθεῖσα παρ' ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Κου Χωραφᾶ, ποιεῖται διάκρισιν. Κατ' αὐτὴν ἂν ἐπρόκειτο περὶ συναυτουργῶν, ἕκαστος ἤθελε κριθῆ αὐτοτελῶς καὶ θὰ ἐτιμωρεῖτο, ὡς φονεὺς ἢ ἀναιρέτης, ἀναλόγως τοῦ ἂν ἐνήργησε μετὰ σκέψεως ἢ ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς (ὡς δέχεται ἡ α' γνώμη). Ἂν ὅμως ἐπρόκειτο περὶ αὐτουργοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἠθικοῦ αὐτουργοῦ ἢ συνεργοῦ ἀφ' ἑτέρου τότε δέον νὰ διακρίνωμεν. Ἂν ὁ φυσικὸς αὐτουργὸς τυγχάνῃ ἀναιρέτης, τότε ὡς ἠθικὸς αὐτουργὸς ἀναιρέσεως ἤθελε κριθῆ καὶ ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς τοῦ ἐγκλήματος ἔστω καὶ ἂν ἐνήργησε ἐκ προμελετημένου δόλου. Τουναντίον ἂν ὁ φυσικὸς αὐτουργὸς πράττῃ ἐκ προμελετημένου δόλου, οἱ δὲ ἐξ ἀπρομελετήτου τοιούτου, τότε δι' αὐτοὺς ἡ πρᾶξις χαρακτηριστέα ὡς ἀναίρεσις. Καὶ τοῦτο διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς θὰ ἐτιμωρεῖτο περισσότερον, παρ' ὅσον, ἂν ἐξετέλῃ ὁ ἴδιος τὸ ἔγκλημα.

Ὑπὸ τὸν νέον ὅμως Ποινικὸν ἡμῶν Κώδικα, καθ' ὃν ἓν μόνον ε ἶ δ ο ς κοινῆς ἀνθρωποκτονίας ὑφίσταται (τῆς ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς τελεσθείσης τοιαύτης, ἀποτελούσης καθ' ἃ ἀνωτέρω, ἰδιαιτέραν ἐλαφρυντικὴν περίστασιν) τὸ θέμα οὐδεμίαν ἐμφανίζει δυσχέρειαν καθ' ὅσον εἶναι κριτέον κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχάς, περὶ προσωπικῶν λόγων μειώσεως τῆς Ποινῆς, τῆς λύσεως ταύτης ρητῶς ἐπιτασσομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 49 § 2 Π. Κ. Κατὰ τοῦτο «Ἰδιαίτεραι ἰδιότητες ἢ σχέσεις ἢ ἄλλαι περιστάσεις, ἐπιτείνουσαι, μειοῦσαι ἢ ἀποκλείουσαι τὴν Ποινὴν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, μόνον ἐπὶ ἐκείνου τῶν συμμετόχων, παρ' ᾧ ὑπάρχουσιν».

Ἀλλ' ἐὰν τὰ ἀνωτέρω ἔχουν θεωρητικὴν μόνον ἀξίαν διὰ τὸ ἔγκλημα τῆς ἀνθρωποκτονίας, δὲν ἔχουν τοιαύτην καὶ ὑπὸ τὸ Κράτος τοῦ σήμερον ἰσχύοντος δικαίου καὶ διὰ πάντα τὰ λοιπά. Οὕτω λ. χ. ἀνάλογον ζήτημα δύναται νὰ γεννηθῇ καὶ σήμερον, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀδικήματα τῆς δυσφημήσεως (ἁπλῆς Π. Κ. 362) καὶ συκοφαντικῆς δυσφημήσεως (Π. Κ. 363). Ἡ ἁπλῆ καὶ συκοφαντικὴ δυσφήμησις καὶ σήμερον ἀποτελοῦν δύο διακεκριμμένα ἀπ' ἀλλήλων, ἐγκλήματα, ὡς συνέβαινε κατὰ τὸ παλαιὸν δίκαιον μὲ τὸν φόνον καὶ τὴν ἀναίρεσιν. Ὡς γνωστὸν δὲ διὰ νὰ χαρακτηρισθῇ τις ἔνοχος συκοφαντικῆς δυσφημήσεως δέον νὰ τελῇ ἀπαραιτήτως ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας τοῦ ἀποδιδομένου γεγονότος, δηλ. ἐν ἀμέσῳ δόλῳ (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ προϊσχῦσαν ἄρθρον 21 τοῦ Ν. 5060 καθ' ὃ ἤρκει καὶ ἐνδεχόμενος δόλος, δηλαδὴ ἀμφιβολία). Τουναντίον τὸ ἀντίθετον συμβαίνει μὲ τὸν ἔνοχον τῆς ἁπλῆς δυσφημήσεως. Ἐν περιπτώσει λοιπὸν συμμετοχῆς τοιούτων συμμετόχων, (ἐξ ὧν ὁ εἷς τελεῖ ἐν γνώσει, ὁ δὲ ἐν ἀμφιβολίᾳ) πάλιν ἀνακύπτει ζήτημα, ἐφ' οὗ, οὐδὲν δύναται νὰ προστεθῇ, πέραν τῶν ὅσων ἀνωτέρω ἐκτίθενται.

(Συνεχίζεται)

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑΙ ΔΙΑΣΤΡΟΦΑΙ

- ΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΓΕΝΝΕΤΗΣΙΑΚΟΥ ΠΑΘΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ -

Ὑπὸ κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΑΡΔΙΚΑ** Ὑπαστυν. Α'.

1.—Κληρονομικαὶ προδιαθέσεις. Ψυχοπαθεῖς.
2.—Ροπαί, πάθη, χαρακτήρ.
3.—Ἔνστικτα.
4.—Σεξουαλικὸν ἔνστικτον.

«Τί γὰρ ἔστιν ἄνθρωπος; Ἀσθενείας ὑπόδειγμα, καιροῦ λάφυρον, τύχης παίγνιον, μεταπτώσεως εἰκών, φθόνου καὶ συμφορᾶς πλάστιγξ, τὸ δὲ λοιπὸν φλέγμα χολή».
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

1. Κληρονομικαὶ προδιαθέσεις. Ψυχοπαθεῖς

Ἡ ἐπιστήμη παραδέχεται ὅτι πᾶν ἀνθρώπινον ὂν κληρονομεῖ ποικίλα γνωρίσματα παρὰ τῶν γεννητόρων του. Τὰ γνωρίσματα ταῦτα εἶναι σωματικὰ καὶ ψυχικά. Κατὰ συνέπειαν ἡ μορφολογικὴ κατατομή, ἡ διανοητική, ἡ συναισθηματική, ἡ βουλητικὴ καὶ ἡ ἠθικὴ κατάστασις παντὸς ἀτόμου ὡς καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ ἐξαρτῶνται κατὰ μέγα βαθμὸν ἀπὸ τὰς κληρονομικὰς αὐτοῦ προδιαθέσεις.

Πλὴν ὅμως τῶν κληρονομικῶν προδιαθέσεων, ἐπὶ ἑκάστου ἀτόμου ἐπιδροῦν καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον μυστηριώδεις δυνάμεις καὶ πάσης φύσεως γεγονότα κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ διαφοροποιοῦν τὰς πράξεις αὐτοῦ καὶ τὴν εὐαισθησίαν του τοσοῦτον, ὥστε ἕκαστον ἄτομον νὰ καθίσταται ψυχοδιανοητικῶς ὅλως διάφορον τῶν ἄλλων καὶ ἀνάλογον τῶν ἰδιοσυγκρασιακῶν αὐτοῦ παραγόντων.

Ὅθεν οἱ ἄνθρωποι διαφέρουν εἰς μέγιστον βαθμὸν μεταξύ των κατὰ τρόπον, ὥστε ἡ ἀτομικὴ ποικιλία εἰς τὸν ψυχοδιανοητικὸν τομέα νὰ ἐξικνῆται εἰς τὸ ἄπειρον.

Ὁ Φάουστ τὴν διαφορὰν ταύτην ἐχαρακτήρισε διὰ τῆς φράσεως «ἕκαστος ὁμοιάζει μὲ τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον κατανοεῖ».

Αἱ προειρημέναι κληρονομικαὶ προδιαθέσεις (σωματικαὶ καὶ ψυχικαὶ) δυνατὸν νὰ εἶναι ἢ κανονικαί, ὅτε ἔχομεν τὸν κανονικὸν καὶ φυσιολογικὸν ἄνθρωπον ἢ παθολογικαί, ὅτε ἔχομεν τὸν παθολογικὸν ἄνθρωπον.

Τὸν παθολογικὸν ἄνθρωπον διακρίνομεν: α) εἰς τοιοῦτον ἀπὸ ἀπόψεως σωματικῆς κληρονομικότητος καὶ β) εἰς παθολογικὸν ἀπὸ ἀπόψεως ψυχικῆς κληρονομικότητος. Παθολογικὸν ἀπὸ ἀπόψεως σωματικῆς κληρονομικότητος καλοῦμεν τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ὅστις πλὴν τῶν κανονικῶν σωματικῶν χαρακτήρων τῶν προγόνων του φέρει καὶ μορφολογικὰς ἢ φυσιολογικὰς ἀτελείας, αἵτινες ὀφείλονται εἰς παθολογικὰς καταστάσεις αὐτῶν π.χ. γιγαντεία, μικροσωμία, πολυδακτυλία κλπ. Αἱ σωματικαὶ αὗται ἀνωμαλίαι καὶ ἀτέλειαι, ὡς ἀπεδείχθη, εἶναι πολλάκις πρόδρομα συμπτώματα ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν.

Παθολογικὸν ἀπὸ ἀπόψεως ψυχικῆς κληρονομικότητος καλοῦμεν τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ὅστις εἶναι κληρονομικῶς βεβαρυμένος διὰ ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν ἀποδοτέων εἰς ἀνωμάλους τάσεις τῶν γονέων του.

Τὸ ψυχικῶς ἀνώμαλον ἄτομον δὲν δύναται νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον καὶ ὡς ἐκ τούτου τίθεται ἐν κινδύνῳ ἀπωλείας τῆς ὁδοῦ τοῦ κατὰ Νόμον ἐπιτρεπομένου.

Οἱ ψυχικῶς ἀνώμαλοι, ὡς ἡ καθημερινὴ πεῖρα διδάσκει, κατατάσσονται εἰς διαφόρους κατηγορίας ἀπὸ τοῦ ἐλαφρῶς πνευματικῶς νοσοῦντος μέχρι τοῦ βαρέως πνευματικῶς ἀναπήρου. Γενικῶς τὰ ἄτομα τῆς κατηγορίας τῶν ψυχικῶς ἀνωμάλων καλοῦμεν ψυχοπαθεῖς.

2. Ροπαί, πάθη, χαρακτὴρ

Ἕκαστον ἄτομον ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του μέχρι τοῦ θανάτου του ταλαντεύεται καὶ κλειδωνίζεται ὑπὸ διαφόρων ὅτε μὲν τυχαίων καὶ ἐφημέρων συγκινήσεων ὅτε δὲ ὑπὸ μονίμων τοιούτων. Αἱ μόνιμοι συγκινήσεις ἐπιδροῦν δραστικώτερον τῶν ἐφημέρων τοιούτων ἐπὶ τῆς ὅλης ὑποστάσεως τοῦ ἀτόμου, τῆς ἐσωτερικῆς ἠθικῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως καὶ ψυχοσυνθέσεως, κατὰ τρόπον, ὥστε αὗται νὰ ἐμφανίζωνται ὑπὸ μορφὴν ροπῶν καὶ παθῶν.

Γενικῶς ἡ ὅλη προσωπικότης ἑκάστου ἀτόμου χαρακτηρίζεται ἐκ τῶν πράξεων αὐτοῦ, ἑκάστη δὲ πρᾶξις ἀποδίδεται εἰς τὴν σύμπραξιν ὡρισμένων ἐλατηρίων ἐπιδρόντων ἐπὶ καθωρισμένου χαρακτῆρος (Aschaffenburg).

«Χαρακτῆρα καλοῦμεν καθοριστικὸν καὶ ἰδιάζοντα παράγοντα κείμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς βουλήσεως τοῦ ἀτόμου».

Ὁ χαρακτὴρ ὑφίσταται μεγάλην μεταβολὴν διὰ τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τοῦ ἀτόμου, οὐχ' ἧττον ὅμως ἐκδηλώνει κατὰ βάθος τὰς ἐνδιαθέτους ροπὰς καὶ πάθη τοῦ ἀτόμου.

3. Ἔνστικτα

Ὡσαύτως ἕκαστον ἄτομον ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του κατέχεται, ὁρμᾶται καὶ κινεῖται ὑπὸ ἰσχυρῶν ἐμφύτων τάσεων συνεπείᾳ τῶν ὁποίων δρᾷ πρὸς ἐκπλήρωσιν βιολογικῶν τινων σκοπιμοτήτων.

Τὰ ἰσχυρὰ ταῦτα κίνητρα καλοῦμεν ἔνστικτα.

Τὰ ἔνστικτα δεσπόζουν καὶ καθοδηγοῦν τὸν ἄνθρωπον, διαμορφώνουν τὰς σκέψεις του καὶ ὁλοκληρώνουν τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ ζωήν. Ταῦτα ἀποτελοῦν φυσικὴν δύναμιν πρὸ τῆς ὁποίας θᾶττον ἢ βράδιον ἡ ἀνθρωπίνη μικρότης μετὰ ἀνώφελον ἀντίστασιν κάμπτεται καὶ ὑποκλίνεται μετὰ δέους καὶ σεβασμοῦ.

Διάφοροι ἐπιστήμονες (Μόργκαν, Πάρμελκ, Κλαπαρέντ, Φρόϋντ, Γκούντριχ, Χόκινγκ, Φορὲλ κ.λ.π.) ἔδωσαν ποικίλους ὁρισμοὺς τῶν ἐνστίκτων, οὓς παραλείπω καθ' ὅσον οὗτοι ἐνδιαφέρουν τοὺς εἰδικοὺς οἵτινες ἀσχολοῦνται μὲ τὸ θέμα τοῦτο. Πλὴν ὅμως πρὸς κατανόησιν τοῦ ὅλου θέματος, παραθέτω τὸν καθ' ἡμᾶς εὐληπτότερον ὁρισμὸν τοῦ ἐνστίκτου.

«Ἔνστικτον καλεῖται ἡ ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῖς ζῴοις ἐνυπάρχουσα ἐσωτερικὴ παρόρμησις ἥτις κινεῖ ἄνευ μετοχῆς τῆς νοήσεως ἢ τῆς βουλήσεως εἰς ἐκτέλεσιν ἐνεργειῶν, ἐξυπηρετουσῶν τὴν ἐν τῷ βίῳ συντήρησιν καὶ τὴν ἀναπαραγωγήν».

Ἔνστικτα ὑπάρχουν οὐ μόνον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ζῷα, οὐχ' ἧττον ὅμως τὰ μὲν διαφέρουν τῶν δέ. Καθ' ὅσον τὰ ἔνστικτα τοῦ ἀνθρώπου παρουσιάζουν μεγάλην καὶ πλουσίαν πλαστικότητα, διὰ τὸν λόγον ὅτι ταῦτα εἰς τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον συνδέονται μὲ τὴν λογικὴν καὶ τὴν συναισθηματικότητα αὐτοῦ ἥτις μάλιστα ποικίλει ἀπὸ ἄτομον εἰς ἄτομον. Ἐνῷ ἀντιθέτως τὰ ἔνστικτα τῶν ζῴων εἶναι ἄκαμπτα καὶ δυσκόλως μεταβάλλονται συνεπείᾳ ἐπιδράσεως ἐξωτερικῶν περιστατικῶν.

Τὰ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἔνστικτα, ἐξεταζόμενα ἀπὸ βιολογικῆς πλευρᾶς, ἀποτελοῦν τὸν μόνον σκοπὸν τῆς ζωῆς εἰς ἣν ἡ λογικὴ ἐπενέργεια ἀποτελεῖ μέσον πρὸς ἐπιτυχίαν ταύτης.

Σήμερον ἡ ἐκπλήρωσις ὑπὸ τοῦ ἀτόμου ἐνστικτωδῶν ζωτικῶν σκοπῶν συ-

ναντᾷ διάφορα ἐμπόδια καὶ δυσκολίας συνεπείᾳ τοῦ πολιτισμοῦ, μὲ δυσάρεστα ἀποτελέσματα εἰς τὴν δυναμικὴν ἔκφρασιν, τὴν ψυχικὴν καὶ ἠθικὴν αὐτοῦ ὑγείαν.

Εἰς τὰ ζῷα ὡς διεπίστωσαν οἱ Σπάλντινγκ, Θορυτάϊκ κ. ἄ., ἡ μὴ ἱκανοποίησις ἑνὸς ἐνστίκτου εἰς καθωρισμένην ἐποχὴν τῆς ζωῆς των, προκαλεῖ ἀτροφίαν τούτου. Τὸ αὐτὸ ἔν τινι μέτρῳ ἰσχύει καὶ γιὰ τὸν ἄνθρωπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ μὴ ἱκανοποίησις τῶν ἐνστίκτων του εἰς ὡρισμένην ἡλικίαν, προκαλεῖ ἀνωμαλίας αἴτινες ἀσκοῦν μεγίστην ἐπίδρασιν εἰς τὸν βιοψυχικὸν αὐτοῦ κόσμον καὶ εἰς τὴν ἐν γένει ἠθικὴν αὐτοῦ ἰσορροπίαν.

4. Σεξουαλικὸν ἔνστικτον

Ἡ διαιώνησις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τυχαίου τινὸς γεγονότος οὐδὲ ἐκ τῆς ἰδιοτροπίας τοῦ ἀτόμου, ἀλλὰ ἐξασφαλίζεται διά τινος φυσικῆς ὁρμῆς ἥτις ζητεῖ μετὰ πάσης δυνάμεως τὴν ἱκανοποίησίν της (Kraff Ebing).

Τὴν ὁρμὴν ταύτην καλοῦμεν γεννετήσιον ὁρμὴν ἢ σεξουαλικὸν ἔνστικτον. Τὸ σεξουαλικὸν ἔνστικτον παίζει σπουδαιότατον ρόλον γιὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν κοινωνίαν ὁλόκληρον, καθ' ὅσον τοῦτο ἀποτελεῖ ἰσχυρότατον παράγοντα διὰ τὴν ἀτομικὴν καὶ κοινωνικὴν ὕπαρξιν καὶ εἶναι τὸ ἰσχυρότερον κίνητρον διὰ τὴν ἀπόκτησιν δυνάμεως, ἰδιοκτησίας καὶ δημιουργίαν οἰκογενείας. Τοῦτο ἀφυπνίζει τὰ ἀλτρουϊστικὰ αἰσθήματα διὰ τὸ ἕτερον φῦλον καὶ γενικώτερα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρον. Ὅλη ἡ ἠθική, ἕνα μέγα μέρος τῆς αἰσθητικῆς καὶ τῆς θρησκείας, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὕπαρξιν τοῦ σεξουαλικοῦ ἐνστίκτου.

Ὁ Φρόϋντ παραδέχεται ὅτι τὸ σεξουαλικὸν ἔνστικτον ἐκδηλοῦται εἰς τὰ ἄτομα ἀπὸ τῆς βρεφικῆς ἡλικίας. Τὴν ἄποψιν ταύτην ἐπικροτοῦν πλεῖστοι ἐπιστήμονες ὡς καὶ ὁ διαπρεπὴς H. Ellis κ. ἄ. καὶ εἶναι γενικῶς ἡ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σήμερον παραδεδεγμένη.

Πρὸς διασάφησιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, δέον νὰ τονισθῇ ὅτι κατὰ τὴν βρεφικὴν καὶ παιδικὴν ἡλικίαν, τὸ σεξουαλικὸν ἔνστικτον δὲν ἐκδηλοῦται ὑφ' οἵαν μορφὴν γνωρίζουν οἱ ἐνήλικες, ἀλλὰ διαφοροτρόπως.

Σεξουαλικὸν ἔνστικτον ὑπάρχει οὐ μόνον εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ζῷα, εἰς ἃ μάλιστα διακρίνομεν καὶ περίοδον ὀργασμοῦ ἥτις δὲν παρατηρεῖται παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Σχετικῶς μὲ τὴν παρατήρησιν ταύτην ὁ Ἀριστοτέλης λέγει :

> «ὧραι δὲ καὶ ἡλικίαι τῆς ὀχείας ἑκάστης εἰσὶν
> ὡρισμέναι τῶν ζῴων
> ἄνθρωπος δὲ μάλιστα πᾶσαν ὥραν».

Εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ παρέκκλισις τῆς σεξουαλικῆς ὁρμῆς προκαλεῖ ψυχικὲς καὶ διανοητικὲς ἀνωμαλίες αἴτινες ἀσκοῦν ἄμεσον ἐπίδρασιν εἰς τὴν βιολογικὴν καὶ σωματικὴν λειτουργίαν αὐτοῦ, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ὁ ὑποσιτισμὸς ἢ ἡ στέρησις ὡρισμένων βασικῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν.

Ὁ Φρόϋντ ἀποδίδει τὰς πλείστας ψυχικὰς ἀνωμαλίας εἰς τὴν βιαίαν καταστολὴν ἐπιθυμιῶν γεννητικῆς φύσεως, αἴτινες ἀναπτύσσονται ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων καὶ ἐφήβων. Ἡ ἐν λόγῳ καταστολὴ προκαλεῖ διαστροφὰς καὶ ἄκαιρον μαρασμὸν τοῦ ἀτόμου, ὁμοιάζοντα μὲ ἐκεῖνον ὃν ὑφίσταται τὸ προώρως ἀποκοπτόμενον ἐκ τοῦ κλάδου του ἄνθος.

Λόγῳ λοιπὸν τῆς προώρου ἐμφανίσεως τοῦ σεξουαλικοῦ ἐνστίκτου, τοῦτο εὑρίσκεται πρὸ μεγάλων κινδύνων καὶ συνεπῶς τὸ ἄτομον ἀπὸ τὴν ἀγωγὴν τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ καὶ τὸ περιβάλλον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἀνατραφῇ, ἐξαρτᾶται ἂν τὸ σεξουαλικὸν αὐτοῦ ἔνστικτον ἀναπτυχθῇ ὁμαλῶς ἢ ἀνωμάλως.

(Συνεχίζεται)

Ἀρχιφύλαξ "Χ..."

«.....Τ' Ἀνοιξιάτικο κεῖνο πρωϊνό, ὁ Ἀρχιφύλαξ Χ... βάδιζε κατάμονος στὸν κεντρικὸ δρόμο. Γιορτὴ ἦταν, καὶ γι' αὐτὸ ὁ δρόμος ἦταν ἔρημος μιᾶς κι' οἱ ἄνθρωποι ἢ ξεκουραζόντανε ἀπὸ τὸ μόχθο τῆς ἑβδομάδας ξαπλωμένοι ἀκόμα στὰ κρεβάτια τους, ἢ εἶχαν πάρει τὸ δρόμο γιὰ τὴν Ἐκκλησιά. Γι' αὐτὸ ὁ δρόμος τοῦτος ἦταν ἔρημος ἀκόμη. Κάπου - κάπου μερικοὶ διαβάτες διασχίζανε κάθετα τὸ δρόμο πηγαίνοντας στὴν κοντινὴ ἐκκλησίτσα τῆς Παναγιάς, ποὺ μόνον τὸ καμπαναριό της φαινόταν προβάλλοντας λίγο πιὸ ψηλὰ ἀπ' τὰ κυπαρίσια καὶ τὰ πυκνὰ πεῦκα.....

Ὁ Ἀρχιφύλαξ Χ....ἔσερνε βαρειὰ τὰ βήματά του πάνω στὴν ἄσφαλτο κεῖνο τ' ἀνοιξιάτικο χάραμα, κι' ὅλο προχωροῦσε. Τοὔμεναν ἀκόμη δυὸ-τρεῖς σκοπιὲς νὰ ἐπιθεωρήσῃ καὶ κατόπιν θὰ πήγαινε κι' αὐτὸς νὰ ξαπλώσῃ τὸ κορμί του στ' ἀναπαυτικό του κρεβάτι καὶ νὰ παραδοθῇ στὴ γλυκειὰ ἀγκαλιὰ τοῦ Μορφέα. Κάπου τρισήμισι ὥρες βάδιζε συνέχεια καί, θὲς τὸ προχωρημένο τῆς ἡλικίας—ἦταν κάπου σαράντα χρόνων— θὲς κάτι παληὲς μελαγχολικὲς σκέψεις ποὺ τοῦ ἤρθαν νωρὶς ἀπὸ τὸ βράδυ στὸ νοῦ καὶ δὲν τὸν ἄφησαν νὰ κλείσῃ μάτι, ἔννοιωθε πολὺ κουρασμένος κεῖνο τ' ἀνοιξιάτικο πρωϊνό....Περπατοῦσε συλλογισμένος καὶ μὲ σκυφτὸ τὸ κεφάλι, παρουσιάζοντας ἔτσι μιὰν ἀντίθεση μέσα στ' ὁλόχαρο ἀνοιξιάτικο περιβάλλον...."Ολα γύρω του ἦταν χαρούμενα. Οἱ κῆποι μοσχοβολοῦσαν γεμᾶτοι λουλούδια. Τὰ δένδρα εἶχαν ἀπὸ μέρες πρασινίσει, οἱ τριανταφυλλιὲς σκόρπιζαν μεθυστικὰ ἀρώματα καὶ τὰ πουλιὰ στὰ κλαριὰ δὲν ἔπαυαν νὰ συνθέτουν καὶ νὰ ἐκτελοῦν πρωτότυπες καὶ γεμᾶτες ἁρμονία συμφωνίες....Γλυκειὲς μελωδίες ἔβγαιναν ἀπ' τὴν Ἐκκλησιὰ τῆς Παναγιὰς καὶ στ' αὐτιά του ἔφταναν σὰν ἀπόκοσμοι ὕμνοι, τέτοιοι ποὺ μόνον ἀπ' τὰ στόματα τῶν Ἀγγέλων μποροῦσαν νὰ βγοῦν.

Μὰ τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἐστάθη ἱκανὸ νὰ τοῦ ἀπαλύνῃ τὴν ψυχή, νὰ τὸν κάνῃ νὰ νοιώσῃ τὴ χαρά. Παρέμενε σωστὴ παραφωνία μέσα σ' ὅλα τοῦτα καὶ βάβιζε . . . βάδιζε. . . Ἄχ ! Αὐτὲς οἱ σκέψεις ποὺ τοῦ γέννησε ἡ ἀπὸ χρόνια κατακλεισμένη θυμησίς των. . . Αὐτὲς οἱ ἀναμνήσεις ποὺ τοῦ ἤρθαν ἀπ' τὸ βράδυ στὸ νοῦ, αὐτὲς μόνο καὶ μόνο ἦταν αἰτία νὰ μὴν νοιώθῃ τὸ γιορταστικὸ περιβάλλον φύσεως καὶ ἀνθρώπων . . . Γιατὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι τώρα εἶχαν ξεχυθῆ στὸν πρὸ ὀλίγου ἐρημικὸ δρόμο κι' οἱ φωνὲς καὶ τὰ γέλια τους τὸν κυνηγοῦσαν... Τοῦ ἐφαίνοντο τόσο παράλογα ὅλ' αὐτὰ ποὺ ἔφθαναν στ' αὐτιά του ! Μὰ νᾶναι ὅλοι τους αὐτοὶ τόσον εὐτυχισμένοι ὅσο φαίνονται;.....

***

Ἕνα διαπεραστικὸ τρίξιμο, ἕνας ἀπαίσιος κρότος ποὺ κάνει τ' ἀπότομο φρενάρισμα, ἕνα ἀπεγνωσμένο «ὦχ !» τὸν ἔκαναν νὰ συνέλθῃ ἀπ' τὶς σκέψεις του. Σὰν αὐτόματο στράφηκε καὶ ἄρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς τὸ μέρος ποὺ ἄκουσε τὸ θόρυβο. Εἶδε ἕνα αὐτοκίνητο σταματημένο καὶ κόσμο νὰ μαζεύεται τρέχοντας γύρω του . . . Μερικοὶ, ἀγωνιζόντουσαν σκυμένοι νὰ κάνουν κάτι . . . Διέκρινε ἕναν ὄγκο ἀνθρώπινο κοντὰ στὶς προστινὲς ρόδες τοῦ αὐτοκινήτου καὶ φτερὰ ἔκαναν τὰ πόδια του. Ὅποιος τὸν ἔβλεπε νὰ τρέχῃ ἔτσι, σίγουρα θἄλεγε ὅτι μπορεῖ νὰ παραβγῇ μὲ τὸν ταχύτερο δρομέα ! Οὔτε τὰ σαράντα του χρόνια, οὔτε ἡ ἀϋπνία, οὔτε οἱ μελαγχολικὲς σκέψεις ποὺ ἀπὸ τὸ βράδυ τοῦ αὐλάκωσαν τὴ ψυχή, τὸν βάραιναν τώρα. Σὰν σίφουνας ἔφθασε στὸ μέρος τοῦ δυστυχήματος, ἅρπαξε μὲ τὰ σιδερένια του μπρά-

τσα τὸ θῦμα καὶ ἀφοῦ τὸ ξάπλωσε στὸ πισινὸ κάθισμα, πρόσταξε τὸ σωφὲρ ποὺ καθόταν σὰν ἀπολιθωμένος μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα :

Γρήγορα ! Στὸ Σταθμὸ πρώτων Βοηθειῶν.....

Σκέφθηκε νὰ παραμείνῃ λίγο, νὰ χαράξῃ στὸ χαρτὶ λίγες γραμμές, καθορίζοντας ἔτσι τὴ θέση τοῦ αὐτοκινήτου καί, νὰ συλλέξῃ στοιχεῖα αὐτοπτῶν μαρτύρων γιὰ τὴ δικαιοσύνη. Μὰ τὸ θῦμα κινδύνευε! Εἶχε χάσει κάθε ἴχνος ζωῆς, — φαινομενικὰ τουλάχιστον — καὶ ὅλα φώναζαν ὅτι πέθαινε . . . Γι' αὐτὸ ἔφυγε ὅσο μποροῦσε ταχύτερα γιὰ τὸ σταθμὸ πρώτων Βοηθειῶν.

***

Στὸ κρεβάτι τοῦ χειρουργείου, τοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ κυττάξῃ καὶ λίγο τὸ θῦμα στὸ πρόσωπο. Τώρα, τὴ φροντίδα γιὰ τὴ διάσωση τῆς ζωῆς τὴν εἶχε ὁ γιατρὸς μόνον. Αὐτός ὅ,τι μποροῦσε ἔκανε ὡς τώρα. Καὶ τὸ αὐτοκίνητο ὡδήγησε μόνος του στὸ σταθμὸ ἐπειδὴ ὁ σωφὲρ ἀπὸ τὴν τρεμοῦλα δὲν μποροῦσε νὰ πιάσῃ τὸ βολάν, καὶ τὸ καθαρό του μαντῆλι—τί ἄλλο νὰ κάμῃ;—ἔβαλε γύρω ἀπ' τὴ μεγάλη πληγὴ ποὺ ἦταν στὸν κρόταφο. Καὶ τώρα ἀνέθετε τὰ ἄλλα στὸ γιατρό .....

.....

Ἔπρεπε νὰ φύγῃ. Νὰ γυρίσῃ στὸ Τμῆμα γιὰ νὰ κοιμηθῇ καὶ ν' ἀναφέρῃ τὸ γεγονός..... Μὰ πάλι βάραιναν τὰ πόδια του, πάλι οἱ σκέψεις ποὺ τὸν ἀποχωρίσθηκαν ὅσο βάσταξε τὸ περιστατικό, τὸν ἐπεσκέφθησαν..... Μὰ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ! Αὐτὸ τὸ γεροντικό του πρόσωπο τὸ εἶχε ξαναδεῖ..... «Γιὰ νὰ τὸν ξαναδῶ τώρα ποὺ τὸ πρόσωπό του καθάρισε ἀπ' τὰ αἵματα.....» σκέφθηκε.

Μπαίνοντας ξανὰ στὸ χειρουργικὸ θάλαμο, εἶδε τὸ θῦμα ν' ἀνοιγοκλείνῃ τὰ μάτια του καὶ νὰ σφαδάζῃ ἀπὸ τοὺς πόνους. 'Αλλὰ αὐτὸς!... Αὐτὸς ὁ γέρος!.. Αὐτὸς εἶναι... Μὰ εἶναι δυνατόν ;

Δὲν πίστευε στὰ μάτια του ! Αὐτὸν ποὺ ἔσωσε ἦταν ἡ αἰτία τῆς καταστροφῆς του ! Αὐτὸς ἦταν ἐκεῖνος ποὺ τὸν πότισε τὸ φαρμάκι τόσα καὶ τόσα χρόνια..... Γι' αὐτὸν τὸ γέρο ὁ 'Αρχιφύλαξ Χ . . . εἶχε νοιώσει τὴν μεγαλύτερη ἀπογοήτευση τῆς ζωῆς του, τὴν πιὸ τρανὴ λύπη ποὺ μπορεῖ νὰ νοιώσῃ ἀνθρώπινη καρδιά.... Αὐτὸς τοῦ κομμάτιασε τὴ ζωή, τοῦ ξέσχισε τὴ καρδιὰ καὶ τὸν ἔκανε νὰ βλέπῃ ὅλον τοῦτο τὸ κόσμο σὰν ἕνα ἀπαισιόδοξο σύνολο . . . Καὶ νὰ τώρα ποὺ ἡ εἰμαρμένη τὸν ἔστειλλε γιὰ νὰ τὸν σώσῃ ! Νὰ σώσῃ ποιόν ; Τὸν δηλητηριαστὴ τῆς ψυχῆς του, αὐτὸν ποὺ τὸν κατεδίκασε τόσα ἄσπλαχνα ν' ἀποχωρισθῇ τὸ ἰδανικό του : Τὴν μεγάλη καὶ πραγματικὴ του ἀγάπη ! Ἐκεῖνο ποὺ ὁ ἄνθρωπος μιὰ μόνον φορὰ στὴ ζωή του νοιώθει.....

***

Πόσα χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε! Μιὰ ὁλόκληρη ζωή..... Ἔφηβος ὁ Θάνος τότε — ἔτσι ἦταν τὸ μικρὸ ὄνομα τοῦ 'Αρχιφύλακα Χ..... — γύριζε ξέγνοιαστος στὴ μικρή του πατρίδα καὶ περιποιόταν τὰ κτήματα τοῦ πατέρα του..... Φτωχὴ ἦταν ἡ οἰκογένειά του, μὰ τίμια καὶ ὅλοι στὸ χωριὸ τὴν ἐπαινοῦσαν. Ἡ μόνη του συντροφιὰ στὸ χωριὸ ἦταν ἡ Ἄννα, τὸ μικρὸ καὶ ἀθῷο ἐκεῖνο ἀγγελικὸ πλασματάκι μὲ τὶς μακρυὲς πλεξοῦδες καὶ τὸ γελαστὸ προσωπάκι. Σὰν τοῦ χαμογελοῦσε, σχηματίζονταν στὰ κατακκόκινα μάγουλά της δυὸ λακουβίτσες καὶ τὸ ὡραῖο πρόσωπό της ἔπαιρνε μιὰν ἔκφραση 'Αγίας..... Μαζὶ πήγαιναν στὸ σχολειό, μαζὶ ἔβοσκαν τῆς κατσίκες καὶ μαζὶ ἔπλαθαν ὄνειρα γιὰ τὸ μέλλον σὰν μεγάλωσαν λίγο ... Τὴν ἀγαποῦσε ὁ Θάνος τὴν Ἄννα, μὰ αὐτὸ τόξερε μόνον αὐτὸς γιὰ πολὺ καιρό. Κανένας ἄλλος δὲν τὸ γνώριζε ! Οὔτε καὶ ἡ ἴδια ἡ Ἄννα... .

Οἱ χωρικοὶ τοὺς ἔβλεπαν ἔτσι μαζὶ πάντοτε καὶ ἔλεγαν πὼς θἄναι τὸ πιὸ ται-

ριαστὸ ζευγάρι μὲ τὸν καιρό. Ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας του τοὔχε πεῖ κάποτε, βλέποντας πῶς παραμελοῦσε τὰ μαθήματά του καὶ γνωρίζοντας τὸν δεσμό τους.

Παιδί μου, εἶσαι μικρὸς ἀκόμη γιὰ τέτοια. . .

Πέρασαν ἔτσι κάμποσα χρόνια. Οἱ δύο νέοι εἶχαν μεγαλώσει πιὰ ἀρκετὰ καὶ στὸ χωριὸ ἄρχισαν οἱ κακὲς γλῶσσες νὰ κρυφομιλοῦν πονηρὰ γιὰ τοὺς δυὸ νέους. Ὁ Θάνος εἶχε πῆ στὴν Ἄννα τώρα, ὅτι μόνον κοντὰ σ' αὐτὴν βρίσκει τὴν εὐτυχία. Κ' ἐκείνη τοῦ ἐκμυστηρεύθηκε αὐτὸ ποὺ χρόνια φύλαγε σὰν ἱερὸ φυλακτὸ στὰ παρθενικά της στήθη..... Ἀγαπιόντουσαν ! Μιὰ ἀγάπη ἀγνή, ὅσον καὶ οἱ ψυχές τους, μεγάλη κι' ἀπέραντη ὅσον ὁ κόσμος ὁλόκληρος, τοὺς εἶχε συνδέσει γιὰ πάντα. Ὡς που μιὰ μέρα ἔφθασε κάτι στ' αὐτιά του κύρ - Νικόλα, τοῦ πατέρα τῆς Ἄννας. Ὁ κύρ - Νικόλας, ἦταν ὁ νοικοκύρης τοῦ χωριοῦ ! Πλούσιος κτηματίας μὲ ἀρκετὰ βοσκοτόπια καὶ πολλὲς ἀγελάδες καὶ ἄλλα ζῶα, ἐθεωρεῖτο ὁ προύχοντας τοῦ χωριοῦ καὶ ὅλης τῆς χώρας. Τὸ μεγάλο του γυιό τὸν εἶχε στείλλει στὴν Εὐρώπη γιὰ νὰ σπουδάσῃ γιατρός. Τ' ἄλλα του παιδιὰ ἦταν στὴν Ἀθήνα, σὲ καλὲς θέσεις. Καὶ τὴν Ἄννα, τὴ μονάκριβη κόρη του, τὴν προώριζε «τουλάχιστον ἀπὸ δικηγόρο καὶ πάνω...» ὅπως ἔλεγε στοὺς συντοπίτες του τὰ μεσημέρια ποὺ μαζευόντουσαν ὅλοι κάτω ἀπ' τὸ μεγάλο πλάτανο, στὴ μέση τῆς πλατείας τοῦ χωριοῦ..... Φρόντισε νὰ τὴν μορφώσῃ, τὴν πῆγε στὸ μοναδικὸ γυμνάσιο τῆς χώρας — σὲ κεῖνο πήγαινε κι' ὁ Θάνος — καὶ σκόπευε μόλις τελειώσει τὸ γυμνάσιο νὰ τὴν στείλῃ στὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ σπουδάσῃ ἀκόμα πιὸ πολύ..... Ἤθελε νὰ τὴν κάνῃ μιὰ μεγάλη γυναῖκα !

Στὸ χωριὸ τὸν κορόϊδευαν κρυφὰ γιὰ τὶς ἰδέες του.— Ποιὸς τολμοῦσε φανερὰ νὰ σχολιάσῃ τὶς ἀπόψεις του ; Ὁ κύρ - Νικόλας ἦταν παντοδύναμος γιὰ τὴ χώρα— «Ἕνας χοντρὸς καὶ ἀμόρφωτος ἄνδρας νὰ ἔχῃ τέτοιες ἰδέες.....» ἔλεγαν. Μὰ ὁ κύρ-Νικόλας μπορεῖ νὰ ἦταν χοντρός, ἀλλὰ ὄχι καὶ ἀμόρφωτος. Ἦταν κοσμογυρισμένος ! Χρόνια ναυτικός, γύρισε τὸν κόσμο ὅλον. Εἶδε ἀνθρώπους, γνώρισε πολιτεῖες, πλούτισε καί, τελικὰ γύρισε νοσταλγὸς τῆς πατρίδας του καὶ ἐγκαταστάθηκε στὴ γεννέτειρά του.

Μόλις ἔφθασαν στ' αὐτιά του οἱ φῆμες γιὰ τὴν κόρη του, τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ ἔκανε ἦταν νὰ τὴν στείλλῃ ἐσπευσμένα στὴν Ἀθήνα..... Μὲ πόσα δάκρυα χώρισαν οἱ δυὸ ἐρωτευμένοι ! Ἀλλὰ δὲν πέρασε καιρὸς κι' ὁ Θάνος εἶπε ἕνα βράδυ στὸν πατέρα του.

— Πατέρα, θὰ πάω στὴν Ἀθήνα ! Θὰ πάω νὰ.....

— Τρελλάθηκες παιδί μου ; Θὰ μ' ἀφήσῃς ἐμένα μονάχον ἐδῶ;.... Καὶ δὲν σκέπτεσαι τὴν ἄρρωστη μητέρα σου ;

—Ὄχι, πατέρα. Θὰ πάω νὰ μπῶ στὴν Ἀστυνομία ! Θὰ γίνω.....

—Ὤχ ! Μ' ἔφαγες μὲ τὴν Ἀστυνομία σου ! Ἀπὸ δέκα χρονῶν παιδὶ μοῦ λὲς ὅτι θὰ γίνῃς ἀστυνομικός.... Καλά ! Δὲν σοῦ λέω.... νὰ πᾶς ἀφοῦ τὸ θέλεις.... Ἀλλὰ μεῖνε ἀκόμη ἕνα δυὸ χρόνια μαζί μου....

Ποῦ ν' ἀκούσῃ ὁ Θάνος... Τὰ πατρικὰ παρακάλια, τὰ δάκρυα τῆς μητέρας του, στάθηκαν ὅλα λιγοστὰ γιὰ νὰ τὸν ἀποτρέψουν. Ἤξεραν βεβαίως ὅτι μιὰ μέρα θὰ τοὺς ἄφηνε, θὰ ἔφευγε ἀπ' τὸ χωριό.... Ἀλλὰ ὅταν φθάσῃ ἡ ὥρα τοῦ χωρισμοῦ, τότε, ὅλα ἀνακαλοῦνται, γιὰ ὅλα τότε οἱ ἄνθρωποι ζητᾶνε τὴν προσωρινὴ καὶ φευγαλέα ἀναβολή.....

Στὴν Ἀθήνα ὁ Θάνος κατατάχθηκε στὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα καὶ ἔτσι ἔβλεπε τὴν Ἄννα του. Πέρασαν ἔτσι εὐτυχισμένα κάμποσα χρόνια, ὅταν πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ τὴν ζητήσῃ ἐπίσημα ἀπὸ τὸν πατέρα της, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε πουλήσει τὰ κτήματά του, τὰ βοσκοτόπια του, τὰ ζῶα του καὶ εἶχε κατεβῆ κι' αὐτὸς στὴν Ἀθήνα. Ἀγόρασε ἕνα σπιτάκι καὶ ζοῦσε ἥσυχος, βλέποντας τὰ παιδιά του νὰ προοδεύουν.....

Στὶς σκάλες τοῦ σπιτιοῦ αὐτοῦ καθότανε ὁ κυρ—Νικόλας ὅταν τὸν ἐπεσκέ-

φθη ὁ Θάνος γιὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ τὴν κόρη του.... Ἕνα κομπολόϊ στὰ χέρια τὸν βοηθοῦσε νὰ σκοτώνῃ τὶς ὧρες του.....

Μόλις ἄκουσε τὴν πρόταση τοῦ νέου, ἄστραψε, βρόντηξε καὶ τινάχθηκε ὄρθιος σὰν νὰ τὸν δάγκασε φαρμακερὴ ὀχιά..

— Βγᾶλτο αὐτὸ ἀπ' τὸ νοῦ σου.... κ. 'Αστυφύλακα... τοῦ εἶπε μὲ εἰρωνεία. Ποτέ ! Ποτέ, ἐν ὅσῳ ζῶ ἐγὼ δὲν θὰ γίνῃ ἡ Ἄννα γυναίκα σου....

Προσπάθησε ὁ ἄτυχος νέος νὰ τὸν πείσῃ, τὸν παρακάλεσε, τοῦ ἐξέθεσε τὴν ἀγάπη του γιὰ τὴν Ἄννα, τὸν ἱκέτευσε..Τίποτα ! 'Ανένδοτος ὁ κυρ—Νικόλας, οὔτε ν' ἀκούσῃ τίποτα ἤθελε.. Νὰ δώσῃ αὐτὸς ὁ ξακουστὸς στὴ χώρα νοικοκύρης τὴν κόρη του σ' ἕναν ἀστυνομικό;..... 'Ο νοῦς του δὲν τὸ χωροῦσε ! Καὶ τὸν ἀπόδιωξε βλαστημῶντας τον βάρβαρα.....

Γύρισε τὸ βράδυ κι' ἡ Ἄννα ἀπ' τὴν 'Ακαδημία. Γιὰ δασκάλα σπούδαζε ἡ δύστυχη κοπελίτσα.... Τὸν παρακάλεσε κι' αὐτή, ἔκλαψε, τοῦ εἶπε γιὰ τὸν ἔρωτά της.... Τίποτα ὅμως ! Στὶς ἐπίμονες παρακλήσεις της, τὴν ἔδειρε, τὴν κλείδωσε σ' ἕνα δωμάτιο κι' ἔφυγε....

Σὰν γύρισε ὅμως τὸ βράδυ, βρῆκε τὴν ἄμοιρη κοπέλλα νὰ πλέῃ στὸ αἷμα ! Μ' ἕνα ξυράφι εἶχε ἀνοίξει ἡ δύστυχη τὶς φλέβες της.... Ποθοῦσε τὸ θάνατο ! 'Η ζωὴ τῆς ἦταν περιττή.....

Τὴν πῆγε σὲ μιὰ κλινικὴ καὶ εὐτυχῶς τὴ γλύτωσε. Μὲ κόπο καὶ μὲ πολλὲς φροντίδες οἱ γιατροί, τῆς ἔσωσαν τὴ ζωή. Τόμαθε κι' ὁ Θάνος, ἔτρεξε κοντά της καὶ βρῆκε ξανὰ τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπαναλάβῃ τὶς παρακλήσεις του.... Μάταια ὅμως ! 'Η σκληρὴ ξαρδιὰ τοῦ κυρ—Νικόλα, ἦταν ἀνένδοτη....

Στὴν κλινικὴ συναντήθηκαν ὅλοι μιὰ μέρα. Πατέρας, κόρη στὸ κρεβάτι, οἱ δυὸ γυιοὶ ποὺ ἔμειναν στὴν 'Αθήνα καί.... φυσικὰ κι' ὁ Θάνος. Οἱ ἑνωμένες παρακλήσεις ὅλων, δὲν μετέπεισαν τὸν σκληρόκαρδο πατέρα.... Τοὺς γυιούς του ἀπείλησε ὅτι θὰ τοὺς ἀποκληρώσῃ ἂν ἐξακολουθήσουν νὰ τὸν πιέζουν, στὴν κόρη εἶπε ὅτι προτιμᾷ νὰ τὴν δῇ νεκρή, παρὰ γυναίκα ἑνὸς ἀστυνομικοῦ....

Καὶ ἀπὸ τόσο φτωχὴ οἰκογένεια !.... Τὶ θἄλεγαν στὸ χωριὸ ὅταν τὸ μάθαιναν ; «'Απὸ δικηγόρο καὶ πάνω !....» εἶχε δηλώσει στὸ χωριό. Καὶ νὰ τώρα ποὺ ὅλοι τὸν πιέζανε νὰ τὴν δώσῃ σ' ἕναν ἀστυνομικό....«Ποτέ !» βροντοφώνησε. «Ὅσο ἐγὼ θὰ ζῶ, ἀποκλείεται !» Τοὺς ἄφησε ἄναυδους ὅλους κι' ἔφυγε, ἀφοῦ πρῶτα ἔδιωξε καὶ πάλι μὲ βρισιὲς τὸ δύστυχο τὸ Θάνο.....

.....

***

Βγῆκε ζαλισμένος ἀπ' τὸ χειρουργεῖο. 'Ο οὐρανὸς εἶχε συννεφιάσει καὶ ἕνας δυνατὸς ἀέρας σφύριζε ἀπαίσια. Βασάνιζε τὸ μυαλό του νὰ ἐξηγήσῃ τὸ φαινόμενο, νὰ ξεδιαλύνῃ τὴ σύμπτωση.... Γιατὶ ἡ σύμπτωσις αὐτὴ τοῦ φαινόταν ἀλλόκοτη ! 'Απὸ τὸ βράδυ νωρὶς τοῦ εἶχαν ἔρθει ὅλα τοῦτα στὴ θύμηση.... Καὶ νὰ τώρα ποὺ τὰ ξανασκεπτόταν, μπροστὰ στὸ κρεβάτι τοῦ ἑτοιμοθάνατου καταστροφέα του..... Ξαναζοῦσε τὶς στιγμὲς ἐκεῖνες.... Τὸ ἀποτυχημένο ρομάντσο του.... Χρόνια τώρα εἶχε καταπλακώσει τὴ καρδιά του, ὕστερα ἀπὸ τὴν τελικὴ ἄρνηση τοῦ πατέρα τῆς Ἄννας. Τὰ θυμότανε βέβαια ὅλα κατα περιόδους, ἀλλὰ τὸ χθεσινὸ ἦταν ἀνεξήγητο ! Τὸν εἶχαν ἐπισκεφθεῖ οἱ ἀναμνήσεις καὶ δὲν ἔλεγαν νὰ τὸν ἀφήσουν οὔτε στιγμὴ ὅλη τὴ νύχτα ! Ζοῦσε τὰ γεγονότα τοῦ παρελθόντος τόσον ἔντονα τὴ νύχτα ἐκείνη.... Καὶ νὰ ἡ σύμπτωσις ! Ξαναντάμωσε τὸν ὑβριστὴ καὶ τὸν καταστροφέα του ὑπὸ τόσον τραγικὲς συνθῆκες ! Τὶ σύμπτωσις ἀλήθεια !....

Διευθύνθηκε σ' ἕναν τηλεφωνικὸ θάλαμο, βασάνισε τὸ νοῦ του καὶ τελικὰ θυμήθηκε.... Μὲ τρεμάμενα δάχτυλα σχημάτισε ἕναν ἀριθμό..

—Ἐμπρός.

— Παρακαλῶ μένει ἐκεῖ κάποιος Νῖκος Ἀναγνώστου;

— Ναί ! Ἀλλὰ δὲν εἶναι δῶ.... περιμένετε νὰ φωνάξω τὴν κόρη του, τὴν δεσποινίδα Ἄννα....

— Τήν.... δεσποινίδα ; ! ! !

— Ναί ! Τὴν δεσποινίδα Ἄννα· τὴν κόρη του....

Μονάδες τοῦ δευτερολέπτου γεμᾶτες παλμὸ κι' ἀγωνία.... Γεμᾶτες χτυποκάρδι !.... Ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια....

Μιὰ μελαγχολικὴ φωνὴ τοῦ ἀποκρίθηκε.

— Λέγετε παρακαλῶ.

—Ἀκοῦστε δεσποινίς. Ὁ πατέρας σας βρίσκεται στὸ Σταθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν.... Καθὼς βάδιζε, παραπάτησε καὶ χτύπησε λίγο στὸν ἀγγῶνα του...

—Ἀλήθεια !.... Εἶναι σοβαρὰ χτυπημένος ; ....

—Ὄχι, ὄχι ! Πολὺ ἐλαφρά....

— Καὶ ποιὸς τηλεφωνεῖ ;

—Ὁ.... Ἕνας.... ἕνας .... Ἀστυνομικός.....

Γύρισε στὸ Τμῆμα. Ἡ ἀποστολή του εἶχε τελειώσει. Ἀνέφερε τὸ περιστατικό, τὸ ὑπηρεσιακὸ περιστατικό.... Οἱ προϊστάμενοί του τὸν εἶδαν ἔτσι σκεπτικὸν καὶ θέλησαν νὰ μάθουν τὴν αἰτία. Βρῆκε ὅμως εὔκολα τὴ δικαιολογία. Ἕνας ἄνθρωπος κινδύνευε!.... Λίγο τὸ εἶχανε ;....

Ὑπάρχουν στιγμές, κατὰ τὸν Βίκτορα Οὐγκὼ πού, «ἐνῷ τὸ σῶμα.....»

Ἀλλὰ τὶ τὰ θέλετε αὐτά; Τὴ συνέχεια θ' ἀποζητᾶτε. Τὴν συνέχεια τὴν ἄλλη ! Ἐκείνη ποὺ κι' ἐμεῖς οἱ ἀστυνομικοί, ἄνθρωποι σ' ὅλες μας τὶς ἐκδηλώσεις, τὴν ἔχουμε ὅλοι στὸ διάβα τῆς ζωῆς μας....».

Ὁ κ. Ὑπαστυνόμος τράβηξε δυὸ ρουφηξιὲς ἀπ' τὸ τσιγάρο του, ἀνακάθησε στὴν πολυθρόνα του καὶ συνέχισε..

«Ὁ Ἀρχιφύλαξ Χ... λοιπὸν δὲν πῆγε νὰ κοιμηθῇ. Τὸ μαντεύετε ἄλλως τε αὐτό. Οὔτε ὅμως πῆγε κατ' εὐθεῖαν στὸ Σταθμὸ πρώτων Βοηθειῶν, κοντὰ στὴν ἀγαπημένη του, ὅπως θὰ νομίζετε. Γιατὶ ἡ Ἄννα τώρα, θὰ εἶχε φθάσει στὸ Σταθμὸ ἀγκομαχῶντας γιὰ νὰ δῇ τὸν πατέρα της...Ἔμεινε ἀρκετὴ ὥρα συλλογισμένος, ταλαντευόμενος μεταξὺ δύο ἐπιθυμιῶν. Ἡ μιὰ ἤτανε νὰ τρέξῃ ἀμέσως, νὰ περιμένῃ στὰ σκαλιὰ τοῦ Σταθμοῦ ποὺ θἄφτανε σὲ λίγο λαχανιασμένη ἡ Ἄννα, καὶ ἐκεῖ.... Ἐκεῖ νὰ τῆς πῇ ὅτι αὐτὸς τοῦ ἔσωσε τὴ ζωή... Καὶ μαζὶ τότε, οἱ δυό τους, νὰ πᾶνε στὸ προσκέφαλο τοῦ τραυματισμένου πατέρα καὶ νὰ τοῦ ζητήσουν τὴν συγκατάθεσή του γιὰ τὴν ἕνωσή τους, τὴν εὐχή του, ἔστω καὶ τόσο ἀργά !..... Ἦταν βέβαιος ὅλον αὐτὸν τὸ καιρὸ ὅτι ἡ Ἄννα δὲν θὰ παντρευόταν κανέναν ἄλλον, ἐκτὸς ἀπ' αὐτόν. Παρ' ὅλην τὴν ἄρνηση τοῦ πατέρα της ! Ἦταν ἐπίσης βέβαιος ὅτι τώρα, τώρα πιὰ ὁ γέρος θἄδινε τὴν συγκατάθεσή του. Καὶ τὴν εὐχή του !...

Ἡ ἄλλη ἐπιθυμία τοὔλεγε νὰ φανῇ ἄνδρας ! Νὰ φανῇ ἀξιοπρεπής ! Δὲν ἤθελε νὰ κερδίσῃ τὴν εὐτυχία του ἐπειδὴ ἁπλῶς ἔκανε τὸ καθῆκον του ! Ὁ ἡλικιωμένος ἐγωϊσμός του θέριεψε.... Καὶ προτίμησε τὸ δεύτερο.

***

Ἦταν ἕνα καλοκαιρινὸ βράδυ γεμᾶτο λάβρα καὶ νωχέλεια. Στὸ γραφεῖο τοῦ Τμήματος καθόταν ὁ Ἀρχιφύλαξ Χ... καὶ ἔννοιωθε τὸν ἑαυτό του εὐχαριστημένο γιατί, μόλις πρὸ λίγων λεπτῶν, εἶχε διώξει ἕνα ἀντρόγυνο ποὺ πῆγε στὸ Τμῆμα μὲ σκοπὸ νὰ χωρίσῃ... Οἱ λόγοι ἦταν σοβαροί ! Ἐκεῖνος τὴν παραμελοῦσε, τὴν ἀπατοῦσε. Ἐκείνη, ὑπῆρχαν ὑπόνοιες ὅτι τὰ «εἶχε» καὶ μὲ ἄλλους ἄνδρες....Ἁπλᾶ, λόγικά, πειστικὰ τοὺς ἀνέλυσε τὴν κατάστασή τους, τοὺς εἶπε γιὰ τὴ ματαιότητα

τοῦ «δρόμου τῆς φυγῆς» ποὺ ἀποζητοῦσαν καὶ στὸ τέλος ἐθριάμβευσε ! Τοὺς ἔδιωξε ἑνωμένους γιὰ πάντα.....

Εὐχαριστημένος λοιπόν, καθότανε στὸ γραφεῖο του ὅταν μπῆκαν μέσα τέσσερα ἄτομα.... Γνωστοί του ὅλοι.... 'Ο παρ' ὀλίγον ἑτοιμοθάνατος ἄλλοτε κυρ—Νικόλας, ἡ κόρη του Ἄννα καὶ οἱ δυὸ ἡλικιωμένοι πλέον γυιοί του..

Μοῦ κάνει κόπο νὰ σᾶς πῶ τὸ τὶ ἔγινε τότε ! Δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ σᾶς τὸ μεταδώσω ὅπως πραγματικὰ συνέβη. Μόνον οἱ παρόντες ἐκείνη τὴ στιγμὴ--ἕνας δυὸ ἀστυφύλακες--ἐννοιωσαν πραγματικὰ τὸ ξέσπασμα σπάνιων ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων....

'Ο γερο--Νικόλας ἔπεσε πάνω μου—συγγνώμην, πάνω στὸν 'Αρχιφύλακα Χ...—τὸν ἀγκάλιασε καὶ τὸν φιλοῦσε μ' ἀναφυλλητά... 'Η Ἄννα ἔκλαιγε ἀπὸ χαρὰ καὶ οἱ δυὸ γυιοὶ ἔστεκαν βουβοί, δακρυσμένοι, περιμένοντας νὰ λύσῃ τὸ σύμπλεγμα ὁ πατέρας τους γιὰ νὰ τοῦ σφίξουν κι' αὐτοὶ τὸ χέρι ὕστερα.... Ἔμεινε ἔτσι ὁ γέρος, ἔχοντας ἀγκαλιασμένον τὸν 'Αρχιφύλακα Χ.... καὶ κλαίγοντας, ἀρκετὴν ὥρα. Κατόπιν ἀπομακρύνθηκε λίγο, ἅρπαξε τὴν κλαμένη τὴν Ἄννα ποὺ στεκόταν ἐμβρόντητη βλέποντας τὴ σκηνή, καὶ τὴν ἔσπρωξε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ε ὐ τ υ χ ι σ μ έ ν ο υ πλέον 'Αρχιφύλακα.

—....Παιδιά μου, τὴν εὐχή μου νἄχετε !.... Ἤμουν ἕνας ἐγκληματίας, ἕνας τιποτένιος, ἕνας δολοφόνος τῆς ἀγάπης σας. Μὴ νομίσης Θάνο, παιδί μου, ὅτι ὅλ' αὐτὰ γίνονται, ἐπειδὴ σὺ μοῦ ἔσωσες τὴ ζωή... Ναί ! .. Εἶναι κι' αὐτὸ ἕνας λόγος. 'Αλλὰ πίστεψε ὅτι ἀπὸ τὴν ἡμέρα 'κείνη ποὺ σ' ἔδιωξα τόσο βάναυσα, ἡ ζωή μου κατήντησε ἕνα μαρτύριο.... Αἰσθανόμουνα τύψεις ! Καὶ μέρα μὲ τὴν ἡμέρα οἱ τύψεις μεγάλωναν, ἀφοῦ ἀφ' ὅτου ἤλθα στὴν 'Αθήνα καὶ ἔβλεπα τοὺς ἀστυνομικοὺς κάθε μέρα, σχημάτισα γνώμη ἐντελῶς διαφορετικὴ γιὰ ὅλους σας, ἀπὸ κείνη ποὺ εἶχα ὅταν ἤμουνα στὸ χωριό .... Εἴσαστε Ἄγγελοι, σωστοὶ Κοσμοσωτῆρες !..... Πέντε μέρες ἀπὸ τὴν ἡμέρα 'κείνη ποὺ σοῦ δηλητηρίασα τὴ ψυχή, πῆρε φωτιὰ τὸ σπίτι τοῦ γειτονά μου.... Καὶ τότε εἶδα ἕναν ἀστυφύλακα νὰ μπαίνῃ ἀπὸ τὸ παράθυρο ἀψηφῶντας τὶς φλόγες καὶ νὰ βγαίνῃ κουβαλῶντας στὴν πλάτη του μιὰ γρηὰ ἄρρωστη ποὺ κινδύνευε νὰ καῇ. Κατάλαβα τότε ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ εἶναι πραγματικοὶ ἥρωες!.... Τὸ καϋμένο τὸ παιδί.... Βγῆκε τότε μὲ καμένα τὰ μαλλιά του, μὲ πληγωμένο τὸ πρόσωπο καὶ τὰ χέρια, ἐνῷ τὰ ροῦχα του εἶχαν πάρει φωτιά.... Ἔμαθα κατόπιν ὅτι μὲ μεγάλο κίνδυνο γλύτωσε ἀπ' τὰ δόντια τοῦ χάρου.... 'Αργότερα, μιὰ νύχτα, κλέφτες μπῆκαν στὸ σπίτι μου καὶ μοῦ πῆραν τὰ ροῦχα μου καὶ ὅλα τὰ λεπτά μου ! Σωστὴ καταστροφή ! Μὰ ἡ 'Αστυνομία σὲ δυὸ μέρες μοῦφερε ὅλα ὅσα μοῦ κλέψανε καὶ τοὺς κλέφτες τοὺς ἔστειλε στὰ κάτεργα.... Μιὰ ἄλλη νύχτα, μὲ πιάσανε στὸ δρόμο μερικοὶ παληάνθρωποι, κάτι ἀλῆτες καὶ μοῦβαλαν τὸ περίστροφο στὸ στῆθος! «Τὸ πορτοφόλι σου» μοῦ εἶπαν, «διαφορετικὰ πεθαίνεις αὐτὴ τὴ στιγμή!.....». Ἤξεραν φαίνεται ὅτι εἶχα περιουσία, χρήματα.... Κατὰ κακὴ μου ὅμως τύχη, κείνη τὴ νύχτα δὲν εἶχα καθόλου χρήματα πάνω μου. 'Επειδὴ δὲν μὲ πιστεύανε, ἄρχισαν νὰ μὲ κτυποῦν ὡς που μὲ ρίξανε χάμω.... Τότε, θυμᾶμαι, δυὸ παλληκάρια ἴσαμε κεῖ πάνω,—σὰν καὶ σένα τότε ποὺ μοῦ ζήτησες τὴν Ἄννα μου—τοὺς ἅρπαξαν καὶ μὲ μερικὲς γερὲς γροθιὲς τοὺς ξάπλωσαν χάμω..... Μοῦ γλύτωσαν τὴ ζωὴ τότε αὐτοί. Καὶ τώρα, μοῦ τὴν ξανάσωσες ἐσύ.... ἐσὺ παιδί μου...

— Μά.... τὸ καθῆκον μου ἤτανε.....

—Ὄχι ! Ὄχι ! 'Η δική σας ἀφοσίωση στὸ καθῆκον, στὸ ξεπάστρεμα τῶν ἐγκληματιῶν, ξεπερνᾷ καὶ τὸ καθῆκον, καὶ τὸ ἀνθρώπινα δυνατό.... Ε ἶ σ τ ε ὑ π ε ρ ά ν θ ρ ω π ο ι !..... καὶ συγχρόνως καὶ ἅγιοι.... Γιατί, τί ἄλλο μαθὲς ἔκαναν οἱ ἅγιοι ; Τί παραπάνω ; Αὐτοὶ δὲν κυνηγοῦσαν τὸ ἄδικο καὶ ὑπερασπίζονταν τὸ δίκαιο μὲ τὸν τρόπο τους ; Μήπως αὐτοὶ δέν.....

— Πατέρα, ἄλλοτε αὐτά. 'Αρκετὰ τώρα, ἐπενέβη ἡ "Αννα. Πᾶμε....

—"Ασε με νὰ ἐξιλεωθῶ, παιδί μου ! "Αφησέ με νὰ πῶ ὅσα, χρόνια καὶ χρόνια τώρα, ἔχω μέσα μου.... 'Αλλὰ ἔχεις δίκηο.... "Αλλη φορά.... Σήκω τώρα Θάνο, πᾶμε στὸ σπίτι, στὸ σπίτι σου.... "Ολα ὅτι ἔχω, τώρα εἶναι δικά σου ! "Ολα. ! Καὶ ὁ μεγαλύτερος θησαυρός μου, ἡ μονάκριβη κόρη μου, δική σου! Δικά σου ὅλα ! Σοῦ ἀξίζουν .... Πᾶμε τώρα νὰ χαροῦμε, νὰ διαλαλήσω ὅτι ἔγινα ὁ πιὸ εὐτυχισμένος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου....

— Πήγαινε συνάδελφε. Σήκω ! Τί, κάθεσαι ἀκόμη ; 'Εγὼ θὰ μείνω στὸ γραφεῖο ἀπόψε. Φύγε....

"Ηταν ἕνας ἄλλος 'Αρχιφύλακας τοῦ Τμήματος ποὺ τυχαῖα ἤρθε ἀπὸ ὥρα στὸ Τμῆμα καί, σὰν ἄκουσε τὴ συζήτηση, μπῆκε στὸ γραφεῖο καὶ ἄκουγε χωρὶς νὰ τὸν προσέξῃ κανείς....

Φύγανε ὅλοι τους. "Ενα αὐτοκίνητο στὴν εἴσοδο τοῦ Τμήματος τοὺς πῆρε. Τὸ κύτταζε καλὰ — καλὰ ὁ 'Αρχιφύλακας Χ.... ἐκεῖνο τ' αὐτοκίνητο.... "Εβγαλε τὸ σημειωματάριό του καὶ κάτι ἔψαχνε νὰ βρῇ.... Μὰ ὁ σωφὲρ ποὺ τὸν πρόσεξε ἀπὸ τὸν καθρέφτη, φώναξε.

— Μὴ ψάχνετε κ. 'Αρχιφύλακα.... Ναί.... ἐγὼ εἶμαι.... Καὶ θὰ γίνω καὶ κουμπάρος!.....

— Ναί, εἶναι «τὸ ὅπλον τοῦ ἐγκλήματος», φώναξε κι' ὁ κυρ—Νικόλας.... Μὰ ἀθῷος! 'Ο καυμένος... Καὶ καλὸς ἄνθρωπος ! Δὲν τὸθελε βλέπετε νὰ μὲ κτυπήσῃ...»

.....

***

'Η ἀφήγηση τοῦ κ. 'Υπαστυνόμου σταμάτησε. "Ολοι μας περιμέναμε ν' ἀκούσουμε τὴ συνέχεια. Μὰ καὶ ὅλοι μας εἴχαμε ἀρχίσει νὰ ὑποψιαζώμεθα κάτι. Εἴχαμε ἀκούσει ὅτι ὁ κ.'Υπαστυνόμος παντρεύτηκε μεγάλος καὶ ὕστερα ἀπὸ ἕναν μεγάλο ἔρωτα καὶ πολὺ παράξενες συνθῆκες.... Μὰ κανεὶς δὲν τολμοῦσε νὰ ρωτήσῃ ποιὸς ἦταν ὁ 'Αρχιφύλακας Χ.... 'Εγὼ πιὸ πολὺ ὑποψιάσθηκα, μᾶλλον ἤμουν βέβαιος μπορῶ νὰ πῶ, ὅτι ὅλ' αὐτὰ ποὺ ἀκούσαμε ἦταν ἡ ἱστορία τῆς ζωῆς τοῦ κ. 'Υπαστυνόμου. Καὶ τοῦτο γιατὶ ἤξερα ὅτι τὴ γυναίκα του τὴν ἔλεγαν "Αννα... Δὲν τόλμησα ὅμως νὰ ρωτήσω.... "Αλλως τε εἶχε τυπωθῆ στὸ νοῦ μου ἕνα λάθος στὴν ἀφήγηση τοῦ κ. 'Υπαστυνόμου ποὺ ἔλεγε πολλά....

— Καλά, καὶ γιατὶ δὲν λὲς στὰ παιδιὰ τὴ συνέχεια ; Πές τους πῶς παντρευτήκαμε μετὰ σὲ κεῖνο τὸ ξωκκλῆσι.....

"Ηταν ἡ γυναίκα του, ἡ "Αννα, ποὺ γύρισε πρὸ ὀλίγου καὶ ἄκουγε ἀπὸ τὸ διπλανὸ δωμάτιο τὴν ἀφήγηση τοῦ ἀνδρός της.

'Αναπηδήσαμε ὅλοι ἀπ' τὶς θέσεις μας ! Καλὰ τὄχα καταλάβει !

—"Ωστε σεῖς κ. 'Υπαστυνόμε εἶσθε ὁ.... 'Αρχιφύλαξ Χ.... ;

—'Εσεῖς ; ..... εἴπαμε ὅλοι μ' ἕνα στόμα....

.....

"Ηταν ἀργά. Πλησίαζαν μεσάνυχτα.... Καληνυχτίσαμε τοὺς καλοὺς μας νεοφερμένους γειτόνους ἐγὼ κι' οἱ τρεῖς φίλοι μου καὶ φύγαμε.... Καὶ κανείς μας δὲν μίλησε μέχρι ποὺ ἀποχωριστήκαμε.....

Τὴν ἄλλη μέρα, ἐγὼ καὶ δυὸ ἀπὸ τοὺς τρεῖς φίλους μου, ἀρχίσαμε ἐνέργειες γιὰ νὰ βγάλουμε «τὰ χαρτιά μας» καὶ νὰ καταταγοῦμε στὴν 'Αστυνομία Πόλεων....

ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ
'Αστυφύλαξ

"Μὲ τὸν Ο.Φ.Α. στὴν Ἑκάλη„

Ἰανουάριος 1955

«....Πολλὲς φορὲς εἶχα ἀκούσει τὸν Διευθυντή μας νὰ μιλᾶ μ' ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸ ἔργο καὶ τὴ δράση τοῦ ΟΜΙΛΟΥ ΦΙΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ (Ο.Φ.Α.). Καὶ πολλὲς φορὲς εἶχα νοιώσει, ἄθελά μου, κάποιον θαυμασμὸ γιὰ τὰ πρόσωπα ποὺ τὸν ἀποτελοῦν....

Θαύμαζα τὸ ἔργο του, χωρὶς νὰ τὸ ἔχω καλὰ-καλὰ γνωρίσει. Ἀλλὰ οἱ ἀπόψεις τοῦ Διευθυντοῦ μας ἔχουν μιὰ τεραστία δεσμευτικὴ ἀπήχηση μέσα στὶς καρδιὲς ἐκείνων ποὺ ὑπηρετοῦν ὑπὸ τὰς διαταγάς του....Δὲν εἶναι βλέπετε μονάχα ὁ βαθμός του...Εἶναι χίλιοι ἄλλοι λόγοι ποὺ ὑψώνουν τὸ ἀνάστημά του πάνω ἀπ' ὅλους, πάνω ἀπ' ὅλα. Κι' ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς λόγους εἶναι ἡ ἀπέραντη, ἡ διαλεχτὴ Μόρφωσή του ποὺ ἀγγαλιάζει μ' ἀριστοτεχνικὴ ἐπιδεξιότητα ὅλα τὰ θέματα, σὲ μιὰ ζηλευτὴ ἐγκυκλοπαιδικὴ ἔκταση....

Ὁ Διευθυντής μας λοιπὸν ἀνήκει στοὺς πιὸ θερμοὺς θαυμαστὰς τοῦ Ο.Φ.Α. Τὸ ἴδιο κι' ἐγὼ ἀσυνείδητα, μονάχα ἀπὸ ὅ,τι ἄκουγα...

Σήμερα ὅμως ἀνταμώθηκα ἐπὶ τέλους «τὲτ-ἀ-τὲτ» μ' αὐτὸν τὸν ἀθόρυβο ὁμιλο μὲ τὴν πλούσια χριστιανικὴ δράση του...Κι' αἰσθάνθηκα τὴν ἀνάγκη νὰ κάνω μιὰ βαθειὰ δέηση στὸ θεὸ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου του.

....Σήμερα ἦταν Κυριακή....ἡ ἕβδομη μέρα τῆς ἑβδομάδος καὶ ἡ δεύτερη τοῦ Καινούργιου Χρόνου.....

Καὶ ὁ Ο.Φ.Α. εἶχεν ἀθόρυβα διοργανώσει μιὰ σεμνὴ γιορτὴ γιὰ τὰ παιδάκια τῶν ἀστυνομικῶν τῆς ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΣΤΕΓΗΣ Ἑκάλης.

Γιὰ πρώτη φορὰ θὰ ἔβλεπα αὐτὸ τὸ Ἵδρυμα....Καὶ πρώτη φορὰ παρακολούθησα ἀπὸ τόσο κοντὰ μιὰ ἀπὸ τὶς διαλεχτὲς πτυχὲς τῆς δράσης τοῦ πολύτιμου Ὁμίλου τῶν φίλων μας...

Γι' αὐτὸ πῆγα...Γιὰ νὰ σχηματίσω κι' ἐγὼ ἐπὶ τέλους μιὰν ἰδέα γύρω ἀπὸ αὐτόν. Εἶχα ὑποχρέωση...ὕστερα ἀπὸ 7 χρόνια ποὺ ἔχω στὴν Ἀστυνομία...

....Ξύπνησα πρωΐ-πρωΐ. Ἡ μέρα ἦταν συνεφιασμένη, γκρίζα, μελαγχολική. Μὰ εἶχε κάτι τὸ παράξενο στὴν ἔκφρασή της...μιὰ θαυμαστὴ μαγεία ποὺ σοῦ σκλάβωνε τὴν ψυχή, τὰ Μάτια...ὅλες σου τὶς αἰσθήσεις...

Εἶναι ὡραῖο νὰ ξυπνᾶς πρωΐ-πρωΐ, πρὶν βγῇ ὁ ἥλιος...ἀπ' τὰ χαράματα.... Ξυπνᾶς μ' ἕνα ἄϋσθημα ἀνεξήγητης αἰσιοδοξίας. Σοῦ φαίνεται ὅτι ὅλα θὰ πᾶνε καλὰ αὐτὴν τὴ μέρα..."Ἐχεις μιὰ ἀκατανόητη σιγουριὰ γιὰ κάθε ἐλπίδα σου....

Καθὼς πλένεσαι σιγοσφυρίζεις...σὰν ντύνεσαι μουρμουρίζεις εὔθυμους σκοποὺς ἀπὸ τραγούδια ποὺ μιλᾶνε γιὰ τὸν Ἔρωτα, γιὰ τὰ Ἰδανικά, γι' Ἀγάπη.... Κι' ὅταν κάνῃς τὴν ἐωθινὴ προσευχή σου νομίζεις τὸν Θεὸ πολὺ κοντά σου, ἀντικρύ σου, νὰ σοῦ γλυκοκουβεντιάζῃ καὶ νὰ σ' εὐλογῇ.

Μόλις πρωτοπατήσεις ὕστερα στὸ δρόμο τὸ πόδι σου καὶ σὲ καλημερίσει καλόκαρδα κάποιος ἁπλοϊκὸς συνάνθρωπός σου ἔχεις τὴν ἐντύπωση ὅτι μόλις τώρα ἀναστήθηκες σὰν τὸ Λάζαρο...γιατὶ μέσα στὸν ἐφιαλτικὸ θάνατο τοῦ ὕπνου σου ἄκουσες τὴ φωνὴ τῆς Φύσης γλυκειὰ μὰ ἐπιτακτική: «Δεῦρο ἔξω». Καὶ βγαίνεις...

Ὁ χειμώνας ἔχει διώξει τὰ πουλιά, ἔχει γυμνώσει τὰ δέντρα, ἔχει δολοφονήση τὶς ἀνεμῶνες καὶ τὶς γαζίες.

Ὅμως «κάτι» στέκεται ὄρθιο κι' ἐπιβλητικὸ γύρω...Εἶναι ἡ ἴδια ἡ Φύση,.... ἀπαράλλαχτη ὅπως χτές, ὅπως πέρσυ, ὅπως πρίν, ἕναν Αἰῶνα...Κι' εἶναι σὰν πάντα πλημμυρισμένη τραγούδια καὶ προσευχὲς καὶ γαλήνη κι' ὁμορφιά. Βλέπεις ὅλα γύρω σου μουδιασμένα νὰ τινάζουν τὴν νάρκη τῆς νύχτας, ἀκοῦς κάποιο σκοπὸ εὔθυμο γιὰ τὴ δουλειά, ἀντικρύζεις τὴν δημιουργία σ' ἕνα ἑκατομμύριο ἀπίθανα σχήματα καὶ μορφές....βλέπεις τὸ μεγαλεῖο τῆς χειμωνιάτικης Αὐγῆς νὰ διαλαλῇ στοὺς

αἰθέρες τὴν ἀπέραντη δύναμη τοῦ ἀπείρου... Σὲ καταλαμβάνει ἕνα δέος...Ὕστερα ἀπορεῖς καὶ ἐξίστασαι... καὶ θυμᾶσαι τὰ λόγια τοῦ ψαλμωδοῦ «πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησε»...

Λιγοστὲς φορὲς ἔχω σηκωθῆ τόσο πρωΐ...Ἀλλὰ καὶ λιγοστὲς στιγμὲς ἔχω ζήσει τέτοιες στὴ ζωή μου.....

Χτές ἦταν Πρωτοχρονιά...Κι' ἐκεῖ στὰ σύνορα τῶν δύο χρόνων στάθηκεν ὁ ἄνθρωπος λαχανιασμένος, νὰ ξαποστάσῃ, νὰ ξεχαστῇ, νὰ ἐλπίσῃ, νὰ πλάσῃ καινούργια ὄνειρα γιὰ τὸ χρόνο ποὺ ἔρχεται...

Μὲ καινούργια ὄνειρα ξεκίνησα κι' ἐγὼ γιὰ τὴν Ἐκάλη...Καὶ μὲ μιὰ πεποίθηση ὅτι θὰ πραγματοποιηθοῦν ἐφέτος (ποὺ τὸ εὔχουμαι μὲ ὅλη μου τὴν καρδιὰ σὲ ὅλους τοὺς ἀναγνῶστες αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ).

Πρόσχαρος κι' ἀνάλαφρος κατευθύνθηκα στὴν πλατεῖα Κάνιγγος καὶ πῆρα τὸ λεωφορεῖο τῆς «Δροσιᾶς»....

Ἡ διαδρομὴ ἦταν ἀληθινὰ ὑπέροχη καὶ ἡ Ἀττικὴ Γῆ, αὐτὴ ἡ χιλιοτραγουδισμένη γῆ τοῦ γαλανοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς πλούσιας ἐφορίας, εἶχε ἀληθινὰ Πρωτοχρονιάτικη ὄψη.....

Μπροστά μου περνοῦσα ν καὶ χάνονταν μὲ κινηματογραφικὴ ταχύτητα γραφικὰ τοπεῖα, φανταχτερὲς εἰκόνες, σκηνὲς γεμᾶτες ποίηση, ἁπλότητα, γαλάζιο μεγαλεῖο.....

Σπαρμένοι ἀγροὶ καὶ μικρούτσικα λειβάδια,...πευκοφυτεμένες ἀγροικίες καὶ χαριτωμένες βιλίτσες...ὅλα βαλμένα μὲ τάξη σ' ἕνα φόντο πανέμορφο, γεμᾶτο ρωμαντισμὸ καὶ συμμετρία.....

Οἱ διαβάτες στοὺς δρόμους ἦταν λιγοστοί....Καὶ ἡ πρωϊνὴ δροσούλα ξάφνιαζε εὐχάριστα τὰ ξενυχτισμένα, ἀπὸ τὴν χτεσινὴ πρωτοχρονιάτικη χαρτοπαιξία, πρόσωπα....

Κάπου ἐκεῖ γύρω στὶς 10 παρὰ τέταρτο τὸ λεωφορεῖο σταμάτησε στὸ «Νάρκισσο», ἔξω ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο κέντρο, ποὺ βρίσκεται μιὰ στάση μετὰ τὸ τέρμα τῆς Ἐκάλης...

Ἀκόμη ζοῦσαν στὴ θύμησή μου οἱ εἰκόνες ποὺ εἶδα στὴ διαδρομή, καθὼς κατέβηκα στὴν πεντακάθαρη πλατειούλα..."Αντικρυ πέντ' ἔξη φανταράκια ἔχουν στήσει ἕνα ζωηρὸ καυγὰ γιὰ τὸν Παναθηναϊκὸ καὶ τὸν Ὀλυμπιακό, ποὺ ἀγωνίζονται σήμερα στὸ γήπεδο τοῦ πρώτου...ἐνῷ λίγο πιὸ κεῖ ἕνας ξένος, ἔξω ἀπὸ μιὰ σταματημένη κούρσα μὲ τὰ χρώματα τῆς Γαλλικῆς σημαίας στὸν ἀριθμό του, ἀποθανάτιζε στὴ φωτογραφικὴ του μηχανὴ ὅ,τι ἔβλεπε....

Μπροστά μου ἕνα ἀνηφορικὸ δρομάκι, ἡ ὁδὸς Σέμελης...Καὶ δεξιὰ κι' ἀριστερὰ πεῦκα καὶ βιλίτσες...

Οἱ ἀντικρυνὲς βουνοκορφὲς ἔχουν σκεπαστῆ ἀπὸ σύννεφα ποὺ ἐμποδίζουν τὶς πρωϊνὲς ἡλιαχτίδες νὰ φτάσουν ὡς τὴ Γῆ....τ' ἀγριολούλουδα εἶναι ἀκόμη βρεγμένα ἀπὸ τὴ νυχτερινὴ δροσιά...

Ὅλα γύρω εἶναι ὄμορφα, ζωηρά, εὐχάριστα....

...Μπροστὰ σὲ μιὰ κομψὴ πορτίτσα σταματῶ...ἔφτασα....

Καὶ ρίχνω λαίμαργα βλέμματα γιὰ νὰ θαυμάσω αὐτὰ τὰ συμμετρικά, μοντέρνα σπιτάκια τῆς Στέγης.

Θεέ μου! Πόση ἀρχοντιά,! Πόση ζωή! Τί ρυθμός!.....

Στὺλ γουστόζικο, κομψότης, καθαριότης...Αὐτὲς εἶναι οἱ πρῶτες ἐντυπώσεις μου καθὼς δρασκελίζω τὸ κατῶφλι....

Ἔξω σταματημένα τρία-τέσσερα αὐτοκίνητα δίνουν μιὰ ξέχωρη ζωὴ σήμερα στὸ μικρὸ αὐτὸ καὶ φιλόξενο, παιδικὸ συνοικισμό.

Μιὰ καλόκαρδη κοπέλλα (μὲ τὰ ἀρχικὰ τοῦ Ο.Φ.Α. στὸ ἀριστερὸ ἐπάνω μέρος τῆς ποδιᾶς της) ὁδηγεῖ τοὺς ξένους στὴν αἴθουσα τοῦ Σχολείου ὅπου θὰ γινόταν ἡ γιορτὴ γιὰ τὸ κόψιμο τῆς Βασιλόπιτας....

Μπαίνοντας νοιώθω μιὰ ζεστασιὰ παράξενη, ἕνα ἀκαθόριστο αἴσθημα γα-

λήνης....Ἐπικρατεῖ ἔντονα μιὰ γιορταστικὴ ἀτμόσφαιρα, ξένη ἀπὸ τὴν τραχύτητα τῆς δουλειᾶς μας.....

Διακοσμήσεις μὲ ἀξιοπρόσεκτο γοῦστο...στολίδια καλοβαλμένα μὲ τέχνη. Συμπλέγματα ἀπίθανα χρωμάτων ποὺ μέσα τους κυριαρχοῦσεν ὁ ρυθμὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ.....

Ἀπέναντι στὸν τοῖχο μικροὶ καινούργιοι γεωγραφικοὶ χάρτες πλαισιώνονται ἀπὸ δυὸ μεγαλύτερους : Τῆς Παλαιστίνης, μὲ παραστατικὲς εἰκόνες ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ....καὶ τῆς Ἑλλάδος μὲ φωτογραφίες τῶν ἡρώων τῆς Ἐπαναστάσεως κάτω ἀπὸ μιὰ πολυτελῆ ἐπιγραφή : **«Καλλίτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωή, παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιὰ καὶ φυλακή....»**

Στὰ τετράγωνα παράθυρα, κουρτινίτσες ρόζ, καλοβαλμένες...στολισμένες ὁλόγυρα μὲ πολύχρωμα λουλούδια...Καὶ στὴ μέση γλάστρες τυλιγμένες μὲ πράσινο χαρτὶ καὶ κόκκινες κορδελίτσες.....

Ἀριστερὰ καμμιὰ δεκαπενταριὰ θρανία καὶ στὴ γωνιὰ τὸ Χριστουγεννιάτικο δεντράκι μὲ κρεμασμένα στὰ κλαριά του παιχνίδια γουστόζικα, πολύχρωμα, φτειαγμένα—ὅπως μάθαμε—ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ παιδιά....

Κάτω ἀπὸ τὸ δέντρο ἡ φάτνη μὲ τὸ Χριστό, μωρούλη στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Παναγίας—περιτριγυρισμένο ἀπὸ ἀγγέλους καὶ τοὺς τρεῖς Μάγους στὴν πιὸ παραστατικὴ εἰκόνα τῆς Γεννήσεως ποὺ ἔχω δῆ... Τίποτε δὲν λείπει ἀπ' αὐτὴ τὴν αἴθουσα..... οὔτε καὶ ἡ σόμπα (ποὺ εὐτυχῶς δὲν χρειάστηκε γιατὶ ὁ καιρὸς ἦταν ἤπιος).

Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ὥρα πέρασε καὶ τὸ μικρὸ σχολεῖο ἔχει γεμίσει ἐπισκέπτες....Ἂς ρίξουμε μιὰ βιαστικὴ ματιὰ στοὺς προσκεκλημένους....

Τιμᾷ μὲ τὴν παρουσία του τὴν «Παιδικὴ Στέγη» ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα ὁ Ἐξοχώτατος Ὑφυπουργὸς Γεωργίας κ. Κάββας μὲ τὴν κυρία του....ἕνας εὐπροσήγορος, περίφημος κι' ἁπλὸς ἄνθρωπος ποὺ ἄφησε διαλεχτὲς ἐντυπώσεις περνῶντας ἀπὸ τὸ σαλονάκι τῆς Στέγης.....

Τὸν περιβάλλουν ὁ Ἀρχηγός μας καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ἀστυν. Σώματος στὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν κ. Ν. Κόκκινος, ὁ Δ)ντὴς Ἀθηνῶν κ. Δ. Γεωργίου, ὁ Δ)ντὴς κ. Κ. Τσίπης, ὁ Δ)ντὴς κ. Π. Γεωργακόπουλος, ὁ Δ)ντὴς κ. Β. Γεωργίου καὶ ἄλλοι ἀνώτατοι καὶ ἀνώτεροι βαθμοφόροι μας ποὺ προσθέτουν μίαν μεγαλόπρεπη ἐπισημότητα στὸ ἑορταστικὸ ἐτοῦτο περιβάλλον.

Νὰ καὶ ὁ Διευθυντής μας, ὁ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτης. Συζητεῖ γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Ο.Φ.Α. Ἄθελά μου ἀκούω ἀπὸ τὸ στόμα του μὲ λεπτομέρειες τὸ ἱστορικὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ τοῦ εὐγενικοῦ ὁμίλου (ποὺ γιὰ τὴν ἱστορία σημειώνω ὅτι ἡ ἵδρυσίς του χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ κόκκινο κίνημα) καὶ μένω κατάπληκτος γιὰ ὅσα προσέφερε στὴν Ἀστυνομία.

Ἀλλὰ τὶς σκέψεις μου διακόπτει ἕνα μελωδικὸ τραγοῦδι.

Τὰ παιδιὰ ψέλνουν...Ἡ ἑορτὴ ἀρχίζει....

Ἡ γέννησή Σου Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν....

Οἱ φωνές τους εἶναι βελούδινες, καλόηχες, τονισμένες κι' οἱ παιδικὲς καρδιὲς τους κτυπᾶν δυνατὰ καθὼς τραγουδᾶν τὸν Καλὸ Χριστούλη τους ποὺ τοὺς χάρισε τόση ἀγάπη καὶ ζεστασιά.

Κι' ὕστερα ἀπ' αὐτὸ τὸ χαρμόσυνο ξεκίνημα οἱ φωνές τους γίνονται φθόγγοι μουσικοί, γίνονται μουσικὴ κλίμακα, γίνονται μιὰ ζεστὴ ἀναπνοὴ καθὼς ψέλνουν τώρα τὴν Ἁγια Νύχτα....

Θαρρεῖς καὶ νοιώθουν τὴν σοβαρότητα τῆς κάθε λέξης τους (κι' εἶναι καμμιὰ σαρανταριὰ αὐτὰ τὰ παιδάκια, ροδοκόκκινα, πεντακάθαρα καὶ χαρούμενα). Κι' ὅταν τὸ θρησκευτικὸ αὐτὸ τραγουδάκι ἔπαψε ν' ἀντηχῇ μοῦ φάνηκε ὅτι ὁ ἀντίλαλός του βούϊζε στὰ γύρω βουνά, κι' ἔμοιαζε σὰν τὸ πέταγμα τῶν ἀγγέλων τῆς Νύχτας Ἐκείνης....

Τώρα ἕνα χαριτωμένο κοριτσάκι, ἀβίαστα ἀπαγγέλλει τὸ «Χριστουγεννιάτικο δέντρο»

Πόσο μπρίο ὑπάρχει στὴ φωνίτσα του!!! Πόση παιδιάστικη φινέτσα! Δὲν βρίσκω λόγια νὰ ὑπογραμμίσω ἐτούτη τὴ θαυμαστὴ ἀπόδοση τοῦ ποιήματος ἀπὸ τόσο μικρὸ παιδάκι!! Εὖγε σὲ 'κεῖνον ποὺ τὸ δίδαξε. Καὶ εὖγε σὲ 'κεῖνο ποὺ ζέστανε τόσο τὴν ψυχούλα του!

Κι' ἄλλο ποιηματάκι....Εἶναι τὸ τραγουδάκι—ἐμβατήριο τοῦ Ο.Φ.Α. ποὺ ἀποδίδεται συγκινητικὰ ἀπὸ τὰ παιδάκια :

«Σὰν τὴν νύφη στολισμένο.... εἰς τοῦ ΟΦΑ τὸ σχολειό...»

Καὶ τώρα ὁ πανηγυρικὸς τῆς ἡμέρας—Ἕνα ἀγοράκι εἶναι ὁ ὁμιλητής—κι' ἀπευθύνεται στὶς καλὲς κυρίες τοῦ Ο.Φ.Α. ποὺ τὸ βοήθησαν νὰ γιατρευτῇ—τὶς εὐχαριστεῖ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς του, ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν παιδιῶν ποὺ βρῆκαν κοντά τους τὴν στοργὴ καὶ τὴν καλωσύνη....

Κι' ὕστερα μιὰ κοριτσίστικη ἀπαγγελία γιὰ τὴν Βασιλόππιτα ποὺ ἐνθουσιάζει τὸ πυκνὸ ἀκροατήριο καὶ ἀποσπᾷ θερμὰ χειροκροτήματα. 'Ακολουθοῦν δυὸ ὄμορφα τραγουδάκια—τόνα γιὰ τὴν καινούργια Χρονιὰ ποὺ ἔρχεται καὶ τ' ἄλλο γιὰ τὸν Ἅγιο Βασίλη ποὖφερε τόσα δῶρα....

Καὶ νά! «ἀπροπὸ» ὁ Ἅγιος Βασίλης μπαίνει στὴν αἴθουσα φορτωμένος δῶρα. Καὶ τὰ μοιράζει στὰ παιδιὰ ποὺ χειροκροτοῦν ἐνθουσιασμένα. Εἶχε ἐπιτυχία αὐτὴ ἡ στιγμή..... Τὰ παιδιὰ στέλνουν τώρα τοὺς χαιρετισμούς τους στὸ παληὸ χρόνο μ' ἕνα ὡραῖο τραγουδάκι : Πάει ὁ παληὸς ὁ Χρόνος..

Ὕστερα ξεχύνονται μέσα στὴν αἴθουσα καὶ μοιράζουν στοὺς ἐκλεκτοὺς ξένους τους ἔργα χειροτεχνίας ποὖφτιαξαν μόνα τους....

Θαυμάζω τὴν τέχνη τους μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους καλεσμένους.

Τώρα ἡ Βασιλόπιττα χαρίζει τὴν εὔνοιά της στὴν χαριτωμένη μικρούλα Πολίτη....τὴν τυχερὴ τῆς γιορτῆς.

Τὰ παιδάκια φεύγουν σιγὰ-σιγά, μὲ τάξη, ἐνῷ προσφέρονται ἀπὸ τὶς καλὲς καὶ εὐγενικὲς κυρίες τῆς Ο.Φ.Α. κουραμπιέδες καὶ ποτά....

....Βγαίνουμε στὴν αὐλή...Ὁ Διευθυντής μας βρίσκεται κάποια στιγμὴ κυκλωμένος ἀπὸ τὰ παιδάκια. Τὰ ρωτᾷ γιὰ τὴ ζωή τους, γιὰ τὸ σχολεῖο τους, γιὰ τὰ παιχνίδια τους. Κι' ἐκεῖνα ἀπαντοῦν πρόθυμα.....

Ρωτῶ ἕνα ἀγοράκι : Πῶς σὲ λένε; —'Αντρέα Γεωργίου, ἀπαντᾷ.

Εἶναι γυιὸς ἀρχιφύλακος. Καὶ προσθέτει.

«Δὲν θέλω νὰ φύγω ποτὲ ἀπὸ δῶ μέσα γιατὶ ὅλοι μ' ἀγαπᾶνε καὶ περνάω πάρα πολὺ καλά».

Ἕνα ἄλλο ἀγοράκι, ὁ Δημήτρης 'Αρβανίτης, συμπληρώνει ὅτι ἔμαθε πολλὰ πράγματα στὸ σχολεῖο τῆς Παιδικῆς Στέγης, ἐνῷ μιὰ χαριτωμένη μικρούλα, ἡ Λένα, χοροπηδᾷ μ' ἕνα τόπι καὶ μοῦ λέει. «Ὡραῖα περνᾶμε. Ἔλα κι' ἐσὺ ἐδῶ».

Γυρνοῦμε ἕνα - ἕνα τὰ μικρὰ κτίρια. Σὲ κάθε γωνιὰ μᾶς περιμένει κι' ἀπὸ μιὰ εὐχάριστη ἔκπληξη.

'Εδῶ μέσα ὑπάρχουν ὅλες οἱ ἀνέσεις, ὅλα τὰ κομφόρ, ποὺ μπορεῖ νὰ συναντήσῃ κανεὶς σ' ἕνα μοντέρνο στὺλ....

Τηλέφωνο, λουτρὰ μαρμάρινα, φοῦρνος....

'Αλλὰ πρὸ παντὸς καθαριότης, πάστρα, τάξη.....

Οἱ Θάλαμοι τῶν παιδιῶν λάμπουν, ὅπως λάμπουν καὶ τὰ προσωπάκια τους ἀπὸ χαρά....

Μὲ λύπη ἀποχωριζόμαστε αὐτὸ τὸ φιλόξενο περιβάλλον καὶ μὲ συγκίνηση σφίγγουμε τὰ χέρια τῶν Κυριῶν τοῦ Ο.Φ.Α.

Ἡ κ. 'Αλεξανδρῆ! Ἡ δὶς Σκουζέ! Ἡ κ. 'Ιωακείμογλου!! καὶ πόσες ἄλλες

ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

20 τοῦ Δεκέμβρη 1929

Τώρα πιὰ γυρίζω στ' ἀπόκεντρα καφενεδάκια καὶ στοὺς ντεκέδες, ὅπου βρίσκω τοὺς φίλους μου. Ὅλοι μὲ σέβονται καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ἔχω λεφτὰ μοῦ δίνουν ναρκωτικὸ τζάμπα· τρυπῶ τὸ κορμί μου συνεχῶς. Ἔχω ξεχάσει τελείως τὸν κόσμο, ἢ μᾶλλον περνῶ ἀδιάφορα μπροστά του. Προχτὲς περπατοῦσα στὴν Ἱερὰ ὁδὸ καὶ μπῆκα σὲ μιὰ παράγκα, ποὺ βρίσκεται ἐκεῖ. Κάθησα χωρὶς νὰ κυττάξω γύρω μου. Ζήτησα ἕνα τσιγάρο. Ἔδωσα ἕνα πενηνταράκι ποὺ εἶχα, κι' ὕστερα τὸ ἄναψα. Κάπνιζα ζαλισμένος καὶ σχεδὸν δὲν ἔβλεπα τίποτε ἀπ' ὅσα γινόταν γύρω μου.

Βασάνιζα τὸ μυαλό μου ἀπὸ πολὺ ὥρα, νὰ βρῶ κάτι ποὺ ζητοῦσα, ἀλλὰ δὲν μποροῦσα νὰ καθορίσω τ' ἦταν αὐτό. Ἔξαφνα ἐννοιωσα ἕνα φριχτὸ πόνο στὰ δάκτυλά μου. Ἦταν ἀπὸ τὸ τσιγάρο ποὺ τελειώνοντας ἔκαψε μὲ τὴ φωτιὰ τὸ κρέας. Τινάχτηκα ἀπότομα, καὶ τότε γιὰ πρώτη φορὰ κύτταξα τὴν πελατεία τῆς παράγκας ποὺ κολλημένη στὸν τοῖχο τῆς Λαχαναγορᾶς μοιάζει μιὰ σφηκοφωλιὰ ὅπου βρίσκουν ἄσυλο οἱ κηφῆνες. Σανίδες καρφωμένες κακότεχνα ἡ μία πάνω στὴν ἄλλη καὶ ἀπὸ πάνω παληοὶ τενεκέδες σκουριασμένοι ἀπὸ τὴν πολυκαιρία, σκεπάζουν τὴν τρώγλη αὐτή. Στὸ ἐσωτερικὸ βλέπει κανεὶς στὸν τοῖχο νὰ εἶναι κρεμασμένοι μερικοὶ πίνακες, καμωμένοι ἀπὸ τὸν ζωγράφο ποὺ κοιμᾶται ἐκεῖ τὶς νύχτες μαζὶ μὲ τὸ διευθυντὴ τὸν κυρ' Παντελῆ Δρίτσα. Τὸν πρόσεξα αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο καὶ τρόμαξα. Τὰ κουρέλια ἀπὸ διάφορα χρώματα, ποὺ σκέπαζουν τὸ σκελετωμένο κορμί του καὶ τὸ πρόσωπό του, ποὺ μοιάζει σὰν αἰγυπτιακὸ τραγικὸ προσωπεῖο, συγκλονίζεται σὲ περίεργους σπασμοὺς ὁλόκληρο, ὅταν θέλῃ νὰ γελάσῃ.

Γέλοιο τοῦ Σατανᾶ εἶναι αὐτό, μὲ φωνὴ ἀνακατεμένη βραχνάδα καὶ σφύριγμα. Δείχνει τὰ τρία του δόντια, ποὺ τοῦ ἔχουν ἀπομείνει καὶ σηκώνει ρυθμικὰ τὰ ρουθούνια του σὰν ἀφηνιασμένο ἄλογο. Ἀλήθεια! Γύρω μου ὅλα εἶναι κουρελιασμένα. Τέσσερα πρόσωπα, ποὺ κάθονται ἐκεῖ μοιάζουν σὰν σκελετοί. Εἶναι ὑπολείμματα ἀνθρώπων, καὶ μένουν σκεπασμένοι μὲ βρώμικα ροῦχα. Τὰ πρόσωπά τους ἔχουν τὸ χρῶμα τῆς γῆς. Δὲν μιλάει κανείς. Καὶ ἐδῶ φαίνεται πὼς κάποιος ἄλλος Θεὸς λατρεύεται. Δὲν εἶναι μήτε ὁ Βούδας μήτε ὁ μυστικοπαθὴς Θεὸς τῶν Ἰσλάμ. Εἶναι ὁ Θεὸς τῆς τεχνητῆς ἡδονῆς, ὁ Θεὸς τῆς ἀπάτης. Ὕστερα ἀπὸ λίγο ὁ Παντελῆς

κυρίες—ἄγγελοι καλωσύνης ποὺ στέκουν σὰν μάννες στὰ μικρὰ αὐτὰ πλασματάκια τῶν συναδέλφων μας.

Νὰ τὶς ἐπαινέσουμε; Δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τοὺς ἐπαίνους μας....

Ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου προσεύχουμαι στὸν Θεὸ νὰ τὶς χαρίζῃ ὁλόκληρη τὴν εὐλογία Του.....

ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ
Σ. Κ. Π.

ἔλυσε τὴ σιωπή του. Τραβάει τὸ συρτάρι, ἀπὸ τὸ ὁποῖο σήκωσε ἕνα δεύτερο σανίδωμα τεχνικὰ καμωμένο καὶ μὲ κοίλωμα στὸ κάτω μέρος, ἀπὸ ὅπου ἔβγαλε ἡρωΐνη. Πέρασε ἕνα σωληνάκι χάρτινο μέσα στὰ ρουθούνια του, ἐκαμπούριασε τὸ κορμί του καὶ ρούφηξε μὲ πάθος τὴ σκόνη, ἐνῶ τράνταζε ὁλόκληρος. Ρούφηξε καὶ ὕστερα στάθηκε στὴν ἴδια στάση μὲ τὰ χέρια κοντὰ στὰ ρουθούνια του, ὡς ποὺ τράβηξε τὸ σωληνάρι, κούνησε λίγο τὸ κεφάλι του καὶ ἄρχισε ἀμέσως νὰ διηγῆται μὲ παραμιλητὸ τὸ βίο του, χωρὶς νὰ φαίνεται πὼς τὸν ἄκουγε κανείς. Μοιάζει σὰν ν' ἀγορεύῃ σὲ μεγάλο ἀκροατήριο, γιατὶ κάπου-κάπου κουνάει τὰ χέρια του πάνω ἀπὸ τὸ βρώμικο πάγκο· σὲ μιὰ στιγμὴ μάλιστα πέταξε τὸ καφενοῦτι χάμω καὶ δὲ φάνηκε νὰ ἔδωσε προσοχὴ σ' αὐτό.

Μπῆκα σὲ μιὰ παράγκα... γύρω μου ὅλα εἶναι κουρελιασμένα. Τέσσερα πρόσωπα ποὺ κάθονται ἐκεῖ μοιάζουν σὰν σκελετοί.

«Καϋμένη ἀρβανιτιὰ ποῦ εἶσαι! 'Αναστέναξε. Βουνὸ καὶ ἔλατο· νὰ βλέπῃς τὸ Θεὸ κοντά σου, νὰ μιλᾶς μαζί του, νὰ πετᾷν τ' ἀηδόνια δίπλα σου, νὰ ἔρχωνται τὰ βυζανιάρικα τὰ λαγωνικὰ νὰ σοῦ γλύφουν τὸ κούτελο, νὰ φωνάζῃς καὶ ν' ἀκοῦς τὸν ἀντίλαλο νἄρχεται ἀπὸ τὰ φαράγγια καὶ τὸ κρουσταλλένιο νερὸ νὰ σοῦ τὸ φέρνουν τὰ τσοπανόπουλα. Νἄσαι ἀφέντης· καὶ τώρα, νὰ σὲ τραβοῦν ἀπὸ Τμήμα σὲ Τμῆμα! Χά!! Χά!! Νἄμαι προχθὲς τὰ μεσάνυχτα, γύριζα μὲ τὸν Ψυχίτσα νὰ σουρώσω τίποτες γιὰ νὰ κονομήσω τὸ ἄτιμο δηλητήριο. Καὶ νάσου μπροστά μου ὁ κὺρ 'Αστυνόμος. Μοῦ κόπηκαν τὰ ὕπατα. Εἶπα: Πάλι ντράβαρα θάχουμε. «Στάσου Παντελῆ» μοῦ λέει, νὰ δοῦμε, «ψώνισες κανένα πραματάκι;» καὶ ψάχνανε τὰ κουρέλια μου. Δὲν μοῦ βρῆκαν τίποτε, μὰ δὲν τοὺς ἔφτασε αὐτό. Βιαζόταν ὁ κὺρ 'Αστυνόμος καὶ λέει σ' ἕναν ἄλλο ἀστυνομικό. Πήγαινέ τον μέσα κλεῖστον ἐκεῖ γιὰ νὰ μὴ κλέψῃ τίποτα. Νὰ σοῦ πῶ; Ἔκανε κρύο κεῖνο τὸ βράδυ καὶ γὼ δὲν εἶχα ποῦ νὰ κοιμηθῶ γιατὶ τούτη τὴν παράγκα τὴν περνάει τὸ νερό. Πῆγα καὶ ξάπλωσα φαρδὺς πλατὺς στὸ κρατητήριο. Τὰ ξημερώματα μᾶς καλάει μέσα ὁ 'Αστυνόμος καὶ μὲ ρωτάει. «Τὶ δουλειὰ κάνεις Παντελῆ;».

« Τὶ νὰ τοῦ πῶ καὶ γώ; τοῦ λέω λοιπόν: Εἶμαι κτηματίας κὺρ 'Αστυνόμε μου, δὲν τὸ ξέρης ; Γέλασε τότε καὶ ρωτάει τὸν Ψυχίτσα· «'Εσὺ βρὲ Ψυχίτσα τί δουλειὰ κάνεις»; Ὁ Ψυχίτσας σουφρώνει τὴ μούρη του, μὲ κυττάζει μὲ τὰ πονηρά του μάτια καὶ λέει δείχνοντάς με· «εἶμαι!...ἐπιστάτης στὰ χτήματα τοῦ Παντελῆ!!!». Ἔτσι ἔσπασε στὰ γέλια ὁ κὺρ 'Αστυνόμος καὶ τὴ γλυτώσαμε. Τράβατε μᾶς λέει καὶ ἀλλοίμονό σας ἂν βάλετε χέρι πουθενά. Φύγαμε καὶ σὰν βγῆκα ἔξω βρῆκα πέντε σακκιὰ ἄδεια σὲ μιὰ οἰκοδομή, τὰ ἔκοψα στὸν ὦμο, τὰ σκότωσα καὶ πῆρα τὴν πρέζα μου. Τώρα θὰ μοῦ πῇς τί καταλαβαίνω; Τύφλα στὰ μάτια μου. Παλαίβω μὲ τὸν ἀέρα, σφίγγω στὴν ἀγκαλιά μου τὸν ἀέρα, πνίγουμαι στὸν

» ἀέρα καὶ τρέμω ἀπὸ τὸν ἀέρα. Θέλησα νὰ γυρίσω στὸν πατέρα μου ἀλλὰ μ' ἔδιωξε
» γιατὶ βρωμοῦσα σὰν ψωφίμι καὶ δὲν μποροῦσα νὰ σηκωθῶ πρωΐ καὶ νὰ πηγαίνω
» τὰ ζευγάρια γιὰ τ' ὄργωμα τοῦ χωραφιοῦ μας. Μοῦ βρῆκε γυναῖκα καὶ μὲ πάν-
» τρεψε μὰ γὼ δὲν ἔννοιωθα τίποτα μαζί της, ὡς ποὺ μὲ συχάθηκε κι' αὐτή. Καὶ οἱ
» σκύλοι ἀκόμη δὲν μὲ πλησίαζαν· ἔτσι καὶ γὼ πῆρα τὰ μάτια μου, γύρισα ἐδῶ καὶ
» κύτταξα νὰ ζήσω μέσα στὸν ψεύτικο κόσμο ὡς ποὺ νὰ πεθάνω τρελλός, γιατὶ
» τὸ βλέπω ὁλοκάθαρα πὼς στὴν τρέλλα θὰ καταλήξω. Χά! Χά! Χά! Ἔτσι εἶναι
» ζωγράφε μου, ποὺ ἔχεις γίνει σὰν ρέγγα χειμωνιάτικη, σὰν χαβιαρόγλωσσα παστή·
» μουσίτσα εὐρωπαϊκὴ ποὺ φτιάνεις βάρκες μὲ φτερὰ καὶ κάρρα μὲ κουπιά. Φτειάξε
» μωρέ, τὴ φάτσα σου καὶ θὰ πάρῃς στὴν ἔκθεσι βραβεῖο».

Μόλις σταμάτησε τὴν πολυλογία του ὁ Παντελῆς ἄρχισε νὰ μιλάῃ ὁ ζωγράφος. Εἶναι ἕνα παιδάριο ὡς 17 χρονῶν, ψηλό, χλωμὸ καὶ μὲ λαιμὸ λεπτὸ σὰν τοῦ Γλάρου, ποὺ ἡ καρωτίδα του βγαίνει πολὺ ἔξω. Τὰ δάκτυλά του εἶναι μακρυὰ καὶ δείχνουν πὼς εἶναι εἰδικῶς καμωμένα γιὰ τὸ πινέλο καὶ τὸ χρῶμα. Τὰ μάτια του σὲ σχῆμα ἀμύγδαλου μικραίνουν, σὰν κάτι νὰ κυττάζουν διαρκῶς πολὺ μακρυά. Νομίζει κανεὶς πὼς καὶ ἡ φωνή του ἀκόμη βγαίνει ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς ἢ ἀπὸ κανένα τάφο ἔτσι ποὺ εἶναι σβυσμένη, καὶ μοιάζει σὰν τὴ φλόγα τοῦ λύχνου ποὺ τρεμοσβύνει.

«Ἐννοιωσα τὴν ψυχή μου νὰ πετάῃ κάπου ψηλά, μᾶς λέει. Ἡ ματιά μου ζη-
» τοῦσε τὴν εἰκόνα τοῦ ὡραίου, καὶ ἤθελα νὰ ρίξω πάνω στὸ μουσαμᾶ μὲ τὰ χρώ-
» ματά μου κάτι αἰώνιο. Δὲν εὕρισκα γραμμὲς καὶ κεῖ, ποὺ ἔρριχνα τὸ χρῶμα ἔβγαινε
» κάτι ἀπαίσιο· τὸ βλαστημοῦσα καὶ τὸ ἔσβυνα μὲ ἄγριες πινελιές, γιατὶ μὲ τρόμαζε.
« Μιὰ μέρα καθόμουν ἔξω ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο τοῦ Κεραμεικοῦ καὶ κυττοῦσα τὴν κα-
» πνοδόχο του. Μοῦ ἦρθε στὸ μυαλὸ νὰ ζωγραφίσω αὐτὴ τὴ μαυρίλα, ὅπως βγαίνῃ
» τοῦφες-τοῦφες· ἔγινε μιὰ εἰκόνα τρομερή,ποὺ ἀναγκάστηκα νὰ σκεπάσω τὰ μά-
» τια μου γιὰ νὰ μὴ τὴ βλέπω. Ἄρχισα νὰ φοβᾶμαι, πὼς ὅτι κάνω γίνεται τρομα-
» κτικό, σὰν νὰ βγαίνῃ ἀπὸ σκοτεινιασμένο μυαλό. Τώρα κυττάζω πολὺ μακρυὰ
» καὶ ἀπὸ πολλοὺς μῆνες, βλέπω μιὰ θεϊκὴ εἰκόνα· προσπαθῶ νὰ τὴν πλησιάσω
» γιὰ νὰ καθαρίσω τὶς φιγοῦρες καὶ τὰ χρώματα, ὥστε νὰ τὴν ζωγραφίσω, μὰ ὅλο
» μακραίνει καὶ μιὰ πολὺ πυκνὴ ὁμίχλη τὴν σκεπάζει. Τὰ μάτια μου εἶναι βουρ-
» κωμένα συνεχῶς καὶ πολλὲς φορὲς ἁπλώνω τὰ χέρια μου ν' ἀγγίξω τὴν ὄμορφη
» εἰκόνα μὰ αὐτὴ φεύγει ἀμέσως· κλαίω καὶ καταρριέμαι τὸν τύρρανο, ποὺ δὲν μ'
» ἀφίνει ν' ἀπολαύσω τὸ ὡραῖο. Θὰ εἶναι ὁ διάβολος ποὺ ὅπως λένε, ρίχνει τὸ
» μαῦρο του μαντύα καὶ μὲ τυραννᾷ!! Ἔτσι περνοῦνε οἱ μέρες καὶ γὼ τρέχω πίσω
» ἀπὸ τὸ φάσμα τῆς θείας εἰκόνας. Σβύνω τὸν πόνο μου στὸ ἄσπρο πιοτὸ καὶ θέλω
» νὰ γίνω γίγαντας, ν' ἁπλώσω μὲ μιᾶς τὰ χέρια μου μακρυὰ καὶ νὰ σταματήσω
» τὸ φάσμα ποὺ μοῦ φεύγει διαρκῶς. Θέλω νὰ γίνω οὐρανὸς γιὰ νὰ κλείσω μέσα
» μου τὴν ἁρμονία, ὕστερα νὰ στενέψω πολύ, νὰ γίνω μιὰ τόση δὰ στιγμὴ γιὰ
» νὰ μπορέσω νὰ δῶ τὸν τύρρανό μου. Θέλω νὰ γίνω τρελλός, γιὰ νὰ ζήσω διαρκῶς
» στὴν εὐτυχία τῆς τρέλλας, ποὺ τὰ δίνει ὅλα στὴ σκοτεινιασμένη διάνοιά μας».

Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο σταμάτησε ἀπότομα ὁ ζωγράφος μας καὶ εἶδα πὼς κύλισαν δύο δάκρυα ἀπὸ τὰ βαθουλωμένα μάτια του. Ὁ Παντελῆς κυττοῦσε σὰν ἀποχτηνωμένος καὶ ἀφοῦ γίνηκε λίγη σιωπή, πλησίασε τὸ ζωγράφο, γέλασε λίγο σαρκαστικὰ καὶ τὸν χτύπησε στὸν ὦμο λέγοντάς του εἰρωνικά : «Τὶ θέλεις; νάμαι ἡ ὁμορφιὰ κουρελιασμένη; Χάθηκε νὰ μὲ πάρῃς γιὰ μοντέλο;» καὶ τοῦ ἔδωκε ἕνα σκονάκι στὸ χέρι. Μὰ κείνη τὴ στιγμὴ πέρασε κάποιος βιαστικὰ καὶ ἔδωσε μιὰ κλωτσιὰ στὴν παράγκα. Ὁ Παντελῆς πήδηξε σὰν ἠλεκτρισμένος, κιτρίνισε ὁλόκληρος κι' ἔτρεξε στὸν πάγκο του, ἐνῶ οἱ ἄλλοι μείνανε ὅλοι ἀκίνητοι καὶ ἀπολιθωμένοι. ....Ἀστυνομία.....!!Πρώτη φορὰ βρέθηκα μπρὸς στοὺς ἀστυνομικούς. Ἤρθαν ξαφνικά, πιάσανε τὶς δυὸ πόρτες τῆς παράγκας, καὶ ἄρχισαν νὰ ψάχνουν ἕναν, ἕναν

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, ὁ 'Υπαστυνόμος Α' κ. Ζαφειρόπουλος Χρ. καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Μπαλάσκας Π.

—Διὰ Β. Δ. ἀπελύθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος ὡς καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι :

α) 'Αστυνόμοι Β', κ.κ. Παντέας 'Ι., Ραρρῆς Γ., καὶ Λιόγκας Γ.

β) 'Υπαστυν. Α', κ.κ. Πρόγκας Δ., Τσιμπίδης Α., Γραμμένος Α., Κομματᾶς Γ., Παλάτζας Θ., Τζήλιος Α., Δαλδάκης Β., Κατσιρέας Α., Συμεωνίδης Ο., Κουρκούτζελος Ι., καὶ Δημόπουλος Σ.

γ) 'Ανθ)μοι κ.κ. Κόντος Α., Μουριᾶς Π., Δράγαζης Ι., Παπαγεωργαντᾶς Γ. καὶ Βιγκάκης Π.

—'Απελύθησαν διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ ἀστ)κες Χατζούδης Δ., 'Ιωαννίδης Κορ. καὶ Βαρδουλάκης Ι., διὰ λόγους δὲ ὑγείας ὁ ἀστυφ. Ντακόλιας Α.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυν. Σώματος διεγράφησαν τῆς δυνάμεως τοῦ Σώματος, οἱ κάτωθι ἀστυν. ὑπάλληλοι ὡς καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας :

α) 'Αρχιφύλακες : Μητράκος Γ., Ζαχαράκης Β., Τζήλιος Σ., Κουζούνης Δ., Μαρκάκης 'Εμμ., Διαμαντόπουλος Ι., Γουδέλης Ι., Γουδέλης Δ., 'Ανθούσης Χ., Γιαννιώτης Ν., Γιαννακόπουλος 'Αθ., Κανελλόπουλος Σ., Κονιστὴς Δ., Χρυσανθόπουλος Α., Στουρνάρας Σ., Βαρουχάκης Χ., Γιουβάνογλου Ι., Μαρνιεράκης Β., Καραχάλιος Ν., Καράσης Ι., Μπαμπανίκας Α., Φουντῆς Ι., Μεγρέμης Γ., Καραγλάνης Δ., Πολίτης Κ., Πομόνης Ν., Μπακλέζος Ι., Κατέβας Κ., Πανόπουλος Α., Φορτσάρης Ι., Περιβολάρης Α., Κωνσταντινίδης Κ., Ράπτης ἢ Παπασυμεὼν Γ., Καροῦντζος Β., Θεολογῆς Γ., Βιγκάκης Π., Τρίκας Τ., Πολίτης Β., Ζαμπλάκος Χ., 'Αντωνίου Α., Πετράκος Ι., Πούλιος Π., Κατσαρὸς Α., Σπύρου Β., Κολοκυθᾶς Μ., Πορικὸς Χ., Χαϊκάλης Ν., Σιτρᾶς Κ., Χριστοδουλάκης Α., Μεντζελόπουλος Α., Χάρακας Ι., Λυμπερόπουλος Εὐ., Τσουκαλᾶς Κ., Γκῖντζος Μ., Προβατᾶς Ν., Κέλμπουρας Δ., Μανδέχος Χ., Γκούμας Α., 'Αβράμης Σ., Κωνσταντακόπουλος Β., Σταμίρης Ν., Σαμαρᾶς Ν., Κοτσιφάκης Ι., Τσατσώνης Α., 'Αρκουλάκης Σ., Δήμου Α., 'Αναστασόπουλος 'Αθ., Ξενικάκης Β., Μπέης Ι., Παπουτσάκης Α., Κάζος 'Α.

β) 'Υπαρχιφύλακες : Χατζηκώστας Μ., Μουζακέτης Σ., Γκαγκάδης Φ., Κοττάκης Κ., Πουλῆς Σ., Τζανέλης Α., Πρίφτης Θ., Κουντάνης Θ., Σκουροδήμου Δ., Πουλημένος Ι., Λυράκης Ν., Παυλίδης Μ., Παπούλιας Γ., Δημητρίου Ζ., Δημόπουλος Α., 'Ανανιάδης Π., Σιδεράκος Μ., Μεταλληνὸς Σ., Καρακατσάνης Χ., 'Αδαμαντίδης Τ., 'Αλεξανδρῆς Γ., Προβῆς Εὐ., Παντόπουλος Γ., Βόγγας Α., Κονταξῆς Σ., Ψωμόπουλος Γ., 'Αβραανίδης Β., Ραχτσόπουλος Β., Τσίντζος Χ., Γερορίζος Α., Χυτήρογλου Ι., Κωνσταντόπουλος Κ., Νικολόπουλος Γ., Δρανδάκης Ν., 'Αναστασιάδης Μ., Μπαλῆς Κ., Διοσυσόπουλος 'Αχ., Συμεωνίδης Μ., Δρακούλης Α., Τριανταφυλλίδης Χ., Γρηγοριάδης Χ., 'Αντωνιάδης Κ., Κασάπης

ἀπὸ μᾶς. Σηκώθηκα καὶ γώ, ὅπως ἔκαμαν καὶ οἱ ἄλλοι καὶ μὲ ἔψαξον. Ἄκουσα, πού ὁ ἀστυνομικὸς μουρμούρισε κάτι καὶ τὸ αὐτί μου πῆρε τὴ λέξη «πρεζάκιας». 'Εγὼ μόλις ἄκουσα αὐτὸ κάτι πῆγα νὰ εἰπῶ, μὰ μὲ πρόλαβε ὁ ἀστυνομικὸς καὶ ἀφοῦ μὲ κύτταξε καλά, λέγει στοὺς ἄλλους: «Καινούργιος-πρεζάκιας εἶναι αὐτὸς» καὶ ἄρχισε νὰ μὲ ρωτάῃ πῶς μὲ λένε, ἀπὸ πιὸ μέρος εἶμαι καὶ πολλὰ ἄλλα.

Ὕστερα μᾶς βάλανε στὴ σειρὰ ὅλους, δηλαδὴ ἕξη ἄτομα καὶ μᾶς πήγανε στὴν 'Αστυνομία. 'Εγὼ ἀκολούθησα χωρὶς νὰ πῶ λέξη σὰν νὰ ἤμουν ὑπνωτισμένος.

(Συνεχίζεται)

Α., Βλάχος Δ., Τσιλίδης Χ., Κάλλος Ν., Τισσανάκης Κ., Καρνεμίδης Σ., Παυλίδης Γ., Μπαρμπουρέλης Μ., Ζερβὸς Ν., Μπέμπτης Δ., Μανουδάκης Ἐμμ., Κώνστας Ἐμμ. καὶ Κοντούλης Α. καί

γ) Ἀστυφύλακες: Κοντούτσης Α., Κουράκος Γ., Συνοδινὸς Α., Σλήτας Γ., Σουρβῖνος Σ., Μπίλιας Α., Ρημάκης Α., Λάζαρης Ε., Τσιρῖκος Σ., Μεταλληνὸς Σ., Σιτταρᾶς Β., Παπαχριστόπουλος Χ., Παπανανιάδης Γ., Τζάνος Ε., Ταμπακίδης Λ., Παπασιδέρης Σ., Νικολάου Ι., Μέμος Κ., Γιαννόπουλος Μ., Σκιώτης Γ., Τζούφας Ε., Μπούλαλας Ν. καὶ Ρούπας Π.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυν. Σώματος ἐμονιμοποιήθησαν οἱ κάτωθι μαθητευόμενοι ἀστ)κες τοῦ 179 Ἐκπαιδευτικοῦ Τμήματος τῆς Ἀστυν. Σχολῆς Ἀστυφυλάκων :

Χατζόπουλος Π., Τζέκος Σπ., Γκόντας Γ., Στάϊκος Ν., Φειδᾶς Β., Μπούτζης Π., Ρεντζῆς Α., Τηλιγάδας Γ., Παυλάκης Ν., Σταθόπουλος Χ., Ἀλέρτας Κ., Κανέλλος Κ., Ἀλεβιζάκης Π., Καλαφατάκης Μ., Παταριᾶς Δ., Κατσόγιαννος Σ., Κουτρουλάκης Γ., Παναγιωτόπουλος Ν., Βούλης Χ., Κουκόπουλος Δ., Κουμεντάκος Ε., Λοῦκος Α., Κλεισούρας Κ., Τουρνᾶς Ι., Γιαννόπουλος Ι., Μιχαλαρέας Η., Ἀθανασόπουλος Δ., Αὐγέρης Δ., Κατσίκας Π., Παππᾶς Ι., Φλέγκας Α., Τσατσᾶς Ι., Μαρουντᾶς Λ., Ἀλτάνης Ν., Ἀλεφραγκῆς Γ., Τσέκος Κ., Σκούκας Π., Γκολέμης Α., Μπαραμπούτης Ε. καὶ Λάρδας Β.

***

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

—Διὰ Β. Δ. προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑγειονομικοῦ Ἀξ)κοῦ—Ἀστυνόμου Α' τάξεως ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1954 οἱ κάτωθι Ὑγειον. Ἀξιωματικοὶ Ἀστυνόμοι Β' τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν, κ. Αἰλιανὸς Ν., καί

β) Κατ' ἀρχαιότητα, κ.κ. Μπακογιάννης Χ., καὶ Τεόπουλος Κ.,

—Ὁμοίως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθ)μου, οἱ κάτωθι Ἀρχιφύλακες, πρὸς πλήρωσιν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων, ὡς ἀκολούθως :

Α'. Ὡς ἔχοντες ὑπερακταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχιφύλακος, ἐξαιρετικὸν ἦθος καὶ χαρακτῆρα, ἐξαιρετικὴν ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν πλέον μακροχρόνιον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμόν των κ.κ. Γαβρᾶς Π., Γκρέκος Η., Νομικὸς Αὐγ.,Σταμέλος Γ., Κικίλιας Β. καὶ Ταγκανὸς Σ.

Β'. Ὡς ἔχοντες 8ετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχιφύλακος, ἐξαιρετικὸν ἦθος καὶ χαρακτῆρα, ἐξαιρετικὴν ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν καὶ ἀπολυτήριον Γυμνασίου κ. κ. Παπαθανασόπουλος Εὐ., Λῦκος Ν., Πολυζωγόπουλος Ἀ., Μπεκυρᾶς Γ., Πέππας Χ., καὶ Βιγκάκης Π.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Διὰ Διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀπενεμήθη τὸ Μετάλλιον Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως εἰς τὸν Ἀστυν. Δ)ντὴν Β' κ. Παπαδόπουλον Ἀριστείδην.

***

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Α'. Ὑπηρεσιακὸν

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1976)18)8)27-12-54 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον, διὰ τὸ ἔτος 1955, συνεκροτήθη ὡς ἀκολούθως :

1) Ἐκ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας Μερτικοπούλου Π., ὡς Προέδρου καὶ τοῦ Συμβούλου Ἐπικρατείας Χαρμπούρη Γ., ὡς τακτικοῦ μέλους, μὲ κοινοὺς ἀναπληρωτὰς τοὺς Συμβούλους Ἐπικρατείας Καρβελλᾶν καὶ Γρηγορίου Ν.,

2) ἐκ τοῦ Ἀντεισαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου Κόλλια Κ., ὡς τακτικοῦ μέλους, μὲ ἀναπληρωτὴν τὸν Ἀντεισαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου Κομνηνὸν Ἐμμ.

3) ἐκ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν Κουκᾶ Κ., καὶ Βλαχογιάννη Στ., ὡς τακτικῶν μελῶν, μὲ κοινοὺς ἀναπληρωτὰς τοὺς Ἀρεοπαγίτας Βαρσάμου Γ., καὶ Οἰκονομόπουλον Ν., καί

4) ἐκ τῶν Ἀντιστρατήγου Δρίβα Χ., καὶ Ὑποστρατήγου Κετσέα Γρ., ὡς τακτικῶν μελῶν μὲ ἀναπληρωτὰς τοὺς Ἀντιστράτηγον Κοντόπουλον Ἡρ. καὶ Ὑποστράτηγον Ἀρβανίτην Στ.

Τοῦ ὡς ἄνω Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου θὰ μετέχῃ ὡς εἰσηγητὴς ἄνευ ψήφου ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, κατὰ τὰς διακρίσεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου.

Χρέη γραμματέως θὰ ἐκτελῇ ὁ Ἀστυν. Δ)ντὴς Β' Κοντογεώργος Γ., μὲ ἀναπληρωτὴν τὸν Ἀστυνόμον Α' Τουζένην Κ.

Β'. Ἀστυνομικὸν

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2016)18)6 ἀπὸ 14-12-1954 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, τὸ Ἀστυνομικὸν Συμβούλιον, διὰ τὸ ἔτος 1955, συνεκροτήθη ὡς ἀκολούθως :

Ι. Τακτικὰ μέλη :

α) Πρόεδρος : Ἀρεοπαγίτης κ. Τσαρούχης Παν.

β) Μέλη : Ἀστυν. Δ)νταὶ Α' τάξεως κ.κ. Κόκκινος Ν., Κόλλιας Δημ., Ρακιντζῆς Θ. καὶ Ἀρχιμανδρίτης Νικόλαος.

Γραμματεὺς Ἀστυν. Α' κ. Τουζένης Κων.

ΙΙ. Ἀναπληρωματικὰ μέλη.

α) Προέδρου : Ἀρεοπαγίτης κ. Βαρσάμου Γεώργιος.

β) Μελῶν : Ἀστυν. Δ)νταὶ κ.κ. Τσάλης Ἰωαν. καὶ Καραμπέτσος Εὐαγ.

Γραμματέως Ἀστυνόμος Α'. κ. Μπογιατζόπουλος Εὐθύμιος.

Γ'. Πειθαρχικὸν

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1988)18)7 ἀπὸ 13-12-1954 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον διὰ τὸ ἔτος 1955 συνεκροτήθη ὡς ἀκολούθως :

Ι. Τακτικὰ μέλη

α) Πρόεδρος : Ἀστυν. Δ)ντὴς Β' κ. Καρανάσος Δημ.

β) Μέλη : Ἀστυνόμοι Α' κ.κ. Ἀρχοντουλάκης Ἐμ. καὶ Τασιόπουλος Ἀθ.

Γραμματεύς : Ὑπαστυνόμος Α' κ. Γιαννούλης Κωντ)νος.

ΙΙ. Ἀναπληρωματικὰ μέλη

α) Προέδρου : Ἀστυν. Δ)ντὴς Β' κ. Τσίπης Κων)τῖνος.

β) Μελῶν : Ἀστυνόμοι Α' κ.κ. Βερελῆς Νικ. καὶ Δουβάρας Δημ.

Γραμματέως : Ὑπαστυνόμος Α' κ. Ντουφεξῆς Ἀν.

***

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ

Τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυν. Πόλεων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 111 ἀπὸ 29-12-54 Ἡμερησίας Διαταγῆς του καλεῖ τοὺς ὑποβαλλόντας δηλώσεις συμμετοχῆς εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις διὰ τὴν Σχολὴν Ἀρχιφυλάκων, ὅπως τὴν 16ην Ἰανουαρίου ἐ.ἔ.

καὶ ὥραν 8.30', οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς 'Αθήνας, εὑρίσκονται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων, 'Ανωτάτην Σχολὴν 'Εμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν 'Επιστημῶν, ἐν στολῇ μετὰ τοῦ δελτίου ταυτότητός των, ἑνὸς φύλλου ἀπορροφητικοῦ χάρτου καὶ μαύρης μελάνης ἵνα ἐξετασθῶσιν εἰς τὸ μάθημα τῶν 'Ελληνικῶν.

Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς 'Αστυν. Δ)νσεις Πειραιῶς—Πατρῶν—Κερκύρας θὰ ὑποστῶσι ταύτας εἰς ἃς πόλεις ὑπηρετοῦσι τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν.

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «'Αστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται χρόνια πολλὰ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς του ἑορτῆς, εἰς τὸν σεβαστὸν καὶ διακεκριμένον Καθηγητὴν Πανεπιστημίου καὶ τῆς Σχολῆς 'Υπαστυνόμων, πολύτιμον συνεργάτην τοῦ Περιοδικοῦ μας, κ. **Γρηγόριον Κάτσαν**.

'Επίσης εὔχονται χρόνια πολλὰ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ των, εἰς τοὺς 'Αστυνομικοὺς Διευθυντὰς κ.κ. 'Αντώνιον Λάσκαρην ἰατρὸν καὶ 'Αθανάσιον 'Αγγελόπουλον, ὡς καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς λοιποὺς κ.κ. 'Αξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

'Η ἐκπομπὴ τῆς 5-1-55 ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὸν "Ομιλον Φίλων 'Αστυνομίας καὶ μετεδόθη ὁλόκληρος ἡ πρωτοχρονιάτικη γιορτὴ γιὰ τὸ κόψιμο τῆς Βασιλόπιττας στὴ Παιδικὴ Στέγη 'Εκάλης. 'Εν ἀρχῇ τῆς ἐκπομπῆς ταύτης ὡμίλησεν ὁ 'Υφυπουργὸς 'Εσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς πρὸς τοὺς ἄνδρας τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας ἐπὶ τῷ Νέῳ "Ετει.

'Η ἐκπομπὴ αὕτη ἡ ὁποία περιελάμβανεν ὡραιοτάτους ὕμνους καὶ πρωτοχρονιάτικα τραγούδια ποὺ τὰ ἔψαλλαν τὰ παιδάκια τῶν ἀστυνομικῶν ἔκλεισε μὲ ὡραιότατα τραγούδια τοῦ τρίο κιθάρα.

'Η ἐκπομπὴ τῆς 12-1-55 ἦτο ἀφιερωμένη στὴ Παληὰ 'Αθήνα μὲ συμμετοχὴ τοῦ ντουέτου Κορώνη—Φίλανδρου καὶ τοῦ συμπαθοῦς τραγουδιστοῦ Γ. Πάρη, σὲ ἐπιμέλεια τοῦ 'Αλέκου 'Αγγελοπούλου.

Κάθε Τετάρτη καὶ ὥρα 7,30—8 μ.μ. ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων θὰ μεταδίδῃ τὴν ἡμίωρον καθοδηγητικὴν καὶ μουσικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Πρέπει νὰ τὴν παρακολουθῆτε ὅλοι καὶ θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελιμότητος αὐτῆς.